

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 32

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 16 d'abril de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5094/24**, presentada, en substitució de la RGE núm. 4337/24, ajornada a la sessió anterior, per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a sistema d'elecció dels pares de la llengua d'aprenentatge per als seus fills en els centres escolars. 1655
 - 2) RGE núm. 4352/24**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de segregació lingüística. 1656
 - 3) RGE núm. 5444/24**, presentada, en substitució de la RGE núm. 5284/24, pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recerca de micròfons. 1657
 - 4) RGE núm. 5285/24**, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5318/24, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears. 1658
 - 5) RGE núm. 5309/24**, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a lluita contra el tabaquisme. 1660
 - 6) RGE núm. 5286/24**, presentada pel diputat Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escoletes. 1661
-
-

- 7) **RGE núm. 5283/24**, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a derogació de la Llei de memòria democràtica. 1662
- 8) **RGE núm. 5287/24**, presentada per la diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures davant situacions d'agressions sexuals. 1664
- 9) **RGE núm. 5289/24**, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes d'espera. 1665
- 10) **RGE núm. 5290/24**, del diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retenir talent.. . . . 1666
- 11) **RGE núm. 5305/24**, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a paper del farmacèutic al nostre sistema de salut. 1668
- 12) **RGE núm. 5288/24**, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a efectes de l'eliminació de l'Oficina anticorrupció. 1669
- 13) **RGE núm. 5306/24**, presentada pel diputat Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració dels vint anys de la Llei contra la violència de gènere. 1670
- 14) **RGE núm. 5291/24**, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés a l'habitatge. 1672
- 15) **RGE núm. 5292/24**, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creuada contra els valors ambientals. 1673
- 16) **RGE núm. 5307/24**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a repercussions en el problema de l'habitatge de Balears de l'eliminació de la Golden Visa. 1674
- 17) **RGE núm. 5304/24**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a despesa pública amb motiu de la final de la Copa del Rei de futbol. 1675
- 18) **RGE núm. 5441/24**, presentada, en substitució de la RGE núm. 5310/24, pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteugia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a contractació de detectius privats. 1677
- 19) **RGE núm. 5308/24**, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració del compliment de l'acord de govern entre el Partit Popular i VOX els primers nou mesos. 1678
- 20) **RGE núm. 5293/24**, presentada pel diputat Sra. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques d'habitatge. 1679
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5903/23**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria de transparència i bon govern. 1681
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 9542/23**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluita contra la precarietat laboral. 1687
- 2) **RGE núm. 9499/23**, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a inclusió de la clàusula de responsabilitat constitucional. 1692
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial, Habitatge, Mobilitat, Mar i Cicle de l'Aigua del Projecte de llei RGE núm. 7177/23, dimanant del Decret llei 6/2023, de 2 d'octubre, de mesures urgents en matèria d'habitatge.** 1695

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, buenos días, señoras y señores diputados. Vamos a comenzar. El primer punto del orden del día son las preguntas con solicitud de respuesta oral ante el Pleno.

I.1) Pregunta RGE núm. 5094/24, presentada, en substitució de la RGE núm. 4337/24, ajornada a la sessió anterior, per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a sistema d'elecció dels pares de la llengua d'aprenentatge per als seus fills en els centres escolars.

La primera es la RGE núm. 5094/24, que formula Manuela Cañadas, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Buenos días, diputados. Sr. Vera, el Gobierno debe recordar que la ley establece que el derecho de la elección de lengua es de los padres, no de los centros, y garantizar su cumplimiento.

De todos modos, es el primer paso a la libre elección de lengua después de treinta años de inmersión y dictadura lingüística del catalán. Es el primer paso a la libertad. Es el primer paso para seguir avanzando, para que nada ni nadie lo impida.

Por eso es fundamental saber cuántos padres escogen la libre elección de lengua y así poder cambiar todas las leyes que impidan los derechos y la libertad de las familias.

La promesa electoral del Partido Popular dice expresamente que las familias tienen la potestad de decidir, y este gobierno prometió poner a la familia en el centro de las políticas. ¿Cómo van a decidir las familias si no son preguntadas en el momento de la inscripción?

Entre unos y otros se dejan en manos de los profesores decisiones que son exclusivas de los padres. La enseñanza es un servicio público, no es un lobby de presión. Esto no es como un hospital en el que el médico decide un tratamiento y el paciente decide si someterse o no.

Los profesores ya han aguantado bastante, llevan machacados desde que en 2010 Zapatero, PSOE, les rebajará el sueldo el 5% que, por cierto, nunca recuperaron. Se les ha instrumentalizado política e ideológicamente, y ya están hartos. Son pluriempleados porque asumen muchas funciones que no les corresponden.

Los que dicen hablar en nombre de una mayoría no son profesores, porque renunciaron a serlo para ser liberados sindicales y convertirse en activistas políticos.

Son las familias quienes deben decidir en qué centro y en qué lengua quieren que estudien sus hijos. La matrícula debe ser con la consejería directamente y hacerse de forma anónima para los centros.

Basta de miedos y coacciones a los padres. El centro no tiene que escoger en qué lengua estudian los menores, son las familias. Una vez elegida por la familia la lengua en la consejería se debería decidir qué centros se adhieren. La administración no es un instrumento de ideología, sino un instrumento al servicio de los ciudadanos que debe velar por los derechos de las familias. Dejar en manos de los sindicatos y centros es quitar los derechos a las familias y quitar la soberanía del pueblo para dársela a servidores públicos.

Sr. Vera, ¿cómo pueden ejercer las familias su derecho a escoger la lengua de aprendizaje para sus hijos, si dejan en manos de los centros esta decisión?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cañadas, les famílies poden triar lliurement la llengua d'aprenentatge a tots aquells centres que s'adhereixin al pla voluntari. Tot això és possible pel fet que aquest govern compleix amb la paraula donada i, per tant, amb els acords als quals arribarem amb el seu grup parlamentari.

D'altra banda, la lliure elecció de llengua de primer ensenyament serà una realitat aquest pròxim curs. Les famílies triaran en el moment de fer la matrícula, però sobre el pla voluntari per a la lliure elecció de llengua s'han de fer una sèrie de puntualitzacions.

Primera, que aquest pla és fruit d'un acord entre forces polítiques. Com ja he dit abans, aquest pla neix en el marc de l'acord entre el Grup Parlamentari Popular i el Grup Parlamentari VOX i s'executarà en la forma en què es va pactar. Des del moment en què es va anunciar es va recalcar la nota de voluntarietat que el caracteritza, i aquest govern l'executarà en els termes que s'acordaren i la Conselleria d'Educació i Universitats el desplega dins les línies mestres acordades i sempre amb respecte a la normativa.

Segona, que aquest pla de ser compatible amb la normativa bàsica estatal, és a dir, ha de respectar, en aquest cas, la LOMLOE, i la normativa bàsica en matèria d'educació li correspon per imperatiu de l'article 149 de la Constitució Espanyola a l'Estat. Dins el respecte a aquest marc estatal les comunitats autònomes tenim un marge de maniobra. En aquest sentit, la LOMLOE és clara: el projecte educatiu en el cas dels centres públics és fixat per l'equip directiu de cada un dels centres, d'acord amb el claustre de professors; en el cas dels centres concertats, és la titularitat de cada un d'aquests centres a qui correspon fixar el projecte educatiu. Conseqüència d'això és que són els centres els que voluntàriament s'han d'adherir a aquest pla voluntari, però això no li hauria de venir de nou, des del primer moment en què es va anunciar es va aclarir que el procediment per adherir-s'hi seria aquest.

I tercera, que aquest govern tracta els docents com es mereixen, els tractam com a persones adultes i per això posam al seu abast tots els mitjans humans i materials perquè puguin dur a terme el seu projecte educatiu en el marc de la seva autonomia pedagògica i organitzativa. Si no fos així, estaríem al mateix nivell que els nostres antecessors en el càrrec, que a cop d'imposició demostraren que per a ells els docents no són més que simples teresetes al servei de les administracions públiques.

Sra. Cañadas, tengui clar que aquest govern defensa la llibertat i defensar la llibertat implica actuar sempre dins les regles del joc, perquè al contrari estaríem al mateix nivell que aquells que amnistien delinqüents i corruptes a canvi...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

... d'una investidura.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 4352/24, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de segregació lingüística.

Pasamos a la segunda pregunta, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats i diputades. Aquestes darreres setmanes, el conseller d'Educació o bé el seu equip s'ha anat reunint amb les meses de negociació i de participació per mostrar l'esborrany del seu pla de segregació lingüística.

Ens pot dir, Sr. Vera, a quins acords ha arribat amb la comunitat educativa per aplicar aquest pla? Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Sra. Diputada, no puc arribar a un acord d'un pla que no existeix. Jo supòs que vostè es refereix al pla voluntari de lliure

elecció de llengua. Si es refereix a aquest, aclareixi-m'ho i li podré contestar el que hem fet fins ara.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sr. Vera, vostè que és de refranys a *buen entendedor*, pocas palabras le bastan, diria jo. Vostè ha presentat un pla que segregará els nostres infants, però una vegada més després de nou mesos no aconseguim que vostè contesti cap pregunta, ni en la primera resposta i supòs que després a la rèplica tendrem aquest espectacle al qual ens té acostumats i que tampoc no contestarà a res del que li deman. Però li deman que sigui seriós i contesti, perquè vostè, per activa i per passiva, ha dir que aquest pla de segregació el consensuarà amb la comunitat educativa, un pla que és una proposta que és un despropòsit per part de fons.

En el fons és un despropòsit. És un atac a la llengua. És un menyspreu a l'estima a la nostra llengua. Segregarà els infants per la llengua que parlin. Romprà consensos històrics i també la convivència als centres, però és que també és un disbarat l'esborrany que ha presentat en la seva forma, on veim que vostè fonamenta l'aplicació d'aquest pla esmentant un article de la Constitució que parla del dret a les famílies a elegir l'educació religiosa i moral dels seus infants, i vostè ho compara amb elegir la llengua, un disbarat que fins i tot Escola Catòlica li va fer saber que no tenia ni cap ni peus.

Però la comunitat educativa n'hi ha fet una, de proposta, una única proposta que li han traslladat docents, sindicats, famílies, inspectors i inspectores, directors i directores i també entitats culturals, la proposta és que retiri aquest pla, retiri el Pla de segregació lingüística.

Vostè, Sr. Vera, només l'ha consensuat amb VOX. Vostè l'ha consensuat amb aquesta senyora que ha parlat abans, la Sra. Cañadas, que és un menyspreu constant a la comunitat educativa, no només als sindicats, Sra. Cañadas, també als docents quan vostès diuen que adoctrinen.

Però és que a més vostè, com dic, no escolta la comunitat educativa, simplement pacte amb aquests senyors i senyores que últimament veim que juguen a les cadiretes.

Per tant, li deman, li trasllat el que ja li han dit una, dues i tres vegades: retiri el Pla de segregació lingüística.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, estam arribant a acords per implementar el pla de la manera més òptima possible. L'hem presentat a totes les meses de negociació i de consulta que tenim constituïdes a la Conselleria d'Educació i Universitats. S'ha donat un període prudencial per fer-hi al·legacions, i ara les hi estam incorporant. En els pròxims dies publicarem la resolució d'aquest pla.

Ara bé, no és el mateix negociar el pla voluntari que aprovar la LOMLOE en plena pandèmia i d'esquenes a la comunitat educativa per imposar un model pedagògic excloent, segregador i en contra de la voluntat dels docents.

Sra. Fernández, en vuit mesos més del 75% de les preguntes que m'ha formulat versen sobre aquest fals catastrofisme del qual vostè fa gala. Mentrestant, nosaltres dotam d'ATE per al pròxim curs a cada centre d'educació infantil i primària, d'infantil i primària de les Balears; posam més orientadors a tots els centres d'infantil i primària de les Balears; incorporam psicòlegs als centres de secundària de les Balears; posam a l'abast de les famílies més places gratuïtes per al pròxim curs escolar de 0-3; i fem realitat la gratuïtat del transport escolar per als alumnes de batxillerat. I vostè, Sra. Fernández, continua fent les mateixes preguntes que formulava el mes de novembre passat.

Miri, una reflexió, Sra. Fernández, la Sra. Clara Ponsatí, la seva sòcia independentista, que ara es presenta a les eleccions catalanes, diu -segons recull Europa Press-, va dir ahir, critica la immersió lingüística a Catalunya, diu que no ha funcionat i que és un despropòsit.

Jo crec que s'ho ha de fer mirar vostè i el Partit Socialista Obrer Espanyol perquè al final d'aquí a no res seran els únics que defensaran aquest model excloent.

De totes maneres, Sra. Fernández, la convid a acompanyar-me a les meves visites als centres educatius. Per ventura així se'n temerà de la vertadera realitat dels nostres centres i decidirà començar a fer una oposició constructiva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 5444/24, presentada, en substitució de la RGE núm. 5284/24, pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recerca de micròfons.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 5444/24, que formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la setmana passada coneguèrem el darrer capítol del serial del "PPflix", en

aquest cas, a compte d'uns suposats micròfons on es va escrivint un guió d'una pel·lícula que podríem dir que el Govern surt a caçar mòpies.

Li vull fer tres preguntes molt concretes. La primera, per què el Govern, quan contacta amb la Policia Nacional i li demana si li poden oferir els serveis de seguretat i la Policia li diu que no hi ha cap problema si demana que ho farà d'ofici de manera gratuïta, per què davant aquesta evidència vostès sorprenentment decideixen invertir 4.235 euros en un contracte privat?, què va succeir?, per què aquest viratge cap a aquest contracte privat?

En segon lloc, ¿per què el vicepresident tot d'una que esclata aquest escàndol, com sempre, no té cap problema a mentir i dir que han estat totalment coordinats amb la policia i que existeix un informe, quan saben que aquest contacte ha estat purament informal, i la Policia desmenteix aquest informe?

I tercera qüestió, on és l'informe jurídic que avala que la CAIB, efectivament, no disposa de mitjans públics gratuïts per dur a terme aquests serveis de seguretat? Sap vostè a hores d'ara, després de nou mesos, que això en dret administratiu té un nom? Ja li puc dir que el Grup Socialista demanarà tota la documentació i entre aquesta, òbviament, aquest informe jurídic i també aquest informe d'aquests detectius, que no deixa de ser un informe públic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Señores diputados. Sr. Pou, yo se lo puedo decir más alto, pero por respeto a usted y a todo este pleno no lo voy a hacer. También se lo puedo decir más claro, y yo creo que ya desde el Govern se han dado las explicaciones oportunas con total transparencia, que creo que eso es lo que a usted le choca.

Le diré simplemente que encontramos indicios que nos preocuparon y por eso contratamos este servicio con el fin de garantizar que la privacidad y la confidencialidad de la conselleria no estuviese comprometida. Pero si usted quiere hablar de políticas y de cosas para construir, usted me va a tener, pero si usted lo que quiere es buscar el desprestigio de mi conselleria y de mi equipo, por supuesto que no me va a encontrar.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, tenc molt de respecte a aquesta cambra i no començaré a fer bromes fàcils de psicofonies ni de parafrasejar allò de *tenemos un pacto, tenemos un micro*.

Miri, és molt decebedor veure com un govern s'acostuma a mentir i es pensa que juga a *House of cards* i el que tenim aquí és que s'està jugant més bé a la tira de *Mortadelo y Filemón*.

Miri, li resumiré la seva gestió de nous mesos i la seva gestió d'aquests micròfons amb un comentari que va fer un periodista conservador fa pocs dies i perquè vegi que és conservador: "*su gestión -la seva- hasta ahora no puede calificarse de brillante, sino más bien decepcionante, lo que sugiere la posibilidad de que los micrófonos buscados y no hallados lo fueron para evitar que se pudiera constatar, de forma más fehaciente todavía, la inacción y la indolencia que parecen haberse apoderado del conseller estrella del Govern. El Partido Popular lleva ya nueve meses en el Govern, sin embargo, parece que unos van a toda máquina y otros andan buscando...*"

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. POU I GARCIAS:

... el freno de mano porque han sido incapaces de quitarlo desde que iniciaran el viaje. El detective recomendaría el relevo". Moltes gràcies.

(*Algunes aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Sr. Pou, yo creo que dos cosas quedan claras, que usted, erre que erre, sigue..., quiere seguir con este tema de la contratación. Una cosa queda clara. Y otra cosa, que no sabe usted muy bien lo que es gestión. A lo mejor...

(*Algunes rialles*)

... tendría que ver usted con la gestión suya. Le voy a explicar, le voy a explicar lo que es gestión y lo que estamos haciendo; lo que es preocuparse.

La gestión es preocuparse por el comercio y destinar 2,7 millones de euros para fomentar el comercio. También habilitar bonos para los comercios en una estrategia de impulso de las PYME. También gestión es invertir y dotar 9 millones de euros para ayudar a la modernización de la industria. También es impulsar a los agentes sociales para crear las oficinas de medición de cargas de trabajo. También es preocuparse por los

autónomos, Sr. Pou. También es utilizar y articular a través del SOIB políticas de formación para aquellos sectores que realmente hacen falta. También es gestionar con 25 millones de euros a las empresas, a las empresas, precisamente para ayudarles con subvenciones de 25 millones para la retirada de amianto y para conseguir que su factura sea cada vez más baja. Y sobre todo gestionar también es dotar de estructura y de rigor la mesa de diálogo social; cosa que ustedes no hicieron.

Pero esto, todo esto, Sr. Pou, no se hace con los brazos cruzados, se hace con dos cosas: con estrategia y con equipo. Con los brazos cruzados usted solamente consigue dos cosas, que se caiga el Blanca Dona y que se le acumulen los expedientes. Muchas gracias.

(*Algunes aplaudiments*)

I.4) Pregunta RGE núm. 5285/24, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5318/24, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5285/24, que formula Omar Lamín, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputades. La societat tenim un deure amb la memòria històrica, amb les persones que patiren persecució, foren empresonades i torturades i fins i tot hi varen perdre la vida per la llibertat i la democràcia de què gaudim avui en dia. També tenim un deure amb la recuperació, la salvaguarda i la distribució de la memòria democràtica, l'exemple i els valors d'aquestes persones per a les generacions futures, per no caure en les errades del passat.

Per tot això, Sra. Estarellas, què ha canviat d'ençà de l'aprovació de l'actual llei de memòria democràtica l'any 2018, amb el ple consens i suport dels partits d'aquesta cambra, inclòs el Partit Popular que va votar a favor de la majoria dels seus articles, perquè ara la vulguin derogar de la mà dels ultres de VOX. Però no m'ho digui a mi, si no vol, digui-ho a la cara a familiars i a entitats memorialistes a qui avui deixau tirats i traïts.

(*Algunes aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. Bon dia, Sr. President. Bon dia a tots. Bon dia, Sr. Lamin. Bon dia a la representant Maria Antònia Oliver, de l'Associació Memòria de Mallorca.

En tot moment i des del primer minut que es va dir que és un acord que el tenim, un acord d'investidura, acord VOX-PP, en tot moment, tant en públic com en privat, he dit que es mantenia la llei, aquest govern apostava per la recuperació de la Llei 10/2016, de 13 de juny, per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme. De fet, aquesta llei no és que es mantengui, és que s'està impulsant.

Amb aquesta llei, que segurament no és completa ni agafa l'abast de tot el que es voldria, seguim donant ple compliment amb el deure, amb la memòria i amb la recuperació d'aquestes illes.

Per tant, poden venir, poden criticar, poden dir qualsevol..., el que vulguin, però aquest govern des del minut, amb totes les ja moltes preguntes que m'han interpellat en aquesta cambra, seguim mantenint que tenim un acord d'investidura i en aquest acord hi havia la derogació de la Llei de memòria, però sí que hi havia el total compromís d'aquest govern, i ho estam demostrant cada dia, amb la Llei de recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lamin, tiene la palabra.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Jo li diré què ha canviat, la derogació és el peatge que paga el PP per mantenir a la Sra. Prohens aferrada a la butaca del Consolat. Això és el que ha canviat. I ho fan...

(Remor de veus)

... i ho fan sense escrúpols, sense escrúpols.

És indigne que el PP i Prohens emprin les víctimes com a moneda de canvi per una suposada estabilitat. I tanta estabilitat. Mirin al seu costat. Ja han..., que ja han estat, persones que ja han estat víctimes dels antidemòcrates i ara les tornau a revictimitzar. Veneu la democràcia, les víctimes i assumiu el discurs dels radicals que teniu aferrats a devora.

(Remor de veus)

VOX, amb aquesta derogació, es dedica de nou a intentar ressuscitar el franquisme i reescriure la història. On ha quedat el PP?, on ha quedat el PP dels consensos? Perquè ara només veim el PP del retrocessos en drets, en llengua, en memòria, en pluralitat i en diversitat. Aquest és el govern que tenim al capdavant del Consolat.

Volent a través d'una manipulada i malentesa concòrdia enterrar la memòria de les víctimes del franquisme, impeding el coneixement de la veritat, de la justícia i la reparació i el deure públic de memòria. Sí, el deure públic, Sra. Estarellas i Sra.

Prohens, per evitar la repetició de les errades del passat i dels seus abusos. El PP, lamentablement, amb aquesta passa covarda i indigna, abandona la defensa dels drets humans i abraça sense miraments els ultres de VOX, les seves dèries i les seves obsessions. Lamentablement, estam davant un PP...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... que demostra la seva màxima covardia i indignitat, delegant la feina bruta de fulminar la memòria als ultres de VOX. Per tant, sou el mateix.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Lamin, ens hauríem de relaxar un poc. A veure, m'està dient vostè que tota la feina que estam fent, donant suport especialment a les associacions memorialistes, és indigna? Aquest govern està actuant de manera indigna?

(Se sent una veu de fons que diu: "sí")

Sí? És a dir, duent endavant un pla de recuperació...

(Remor de veus)

Donant suport...

(Se sent una veu de fons que diu: "les mascaretes")

Sí. Sincerament, el que és indigne és que intentin vostès manipular, com sempre, la veritat única que vostès volen i que vostès són els únics que tenen aquesta medalla de recuperar...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sí, és així, els molesta, els molesta, els molesta, els molesta, els molesta, perquè vostès esperaven...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... que a dia d'avui ja no haguéssim ni renovat una comissió, ni haguéssim seguit fent les feines que pertocaven, ni que seguíssim apostant per un altre pla de recuperació, si és que

s'ha de fer, perquè els tècnics i la gent que en sap, ens ho digui. La setmana passada entregarem restes a familiars, molt emotiu, però gent que tampoc no vol venir aquí amb llum i taquígrafs,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Hi ha gent que vol una recuperació silenciosa de la seva gent i de la seva memòria...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, Sra. Estarellas. Em sap greu, Sra. Estarellas. Sra. Estarellas!

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 5309/24, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a lluita contra el tabaquisme.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5309/24, que formula Marta Carrió, del Grupo MÉS per Mallorca. Té la paraula.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, president. Bon dia a totes. Sra. García, MÉS per Mallorca celebra que finalment el passat 5 d'abril donés suport a l'estratègia estatal del tabaquisme, no pareixia així amb les declaracions anteriors. I ho celebrem, perquè té l'oportunitat de mantenir les Illes Balears a l'avantguarda de la política contra el tabaquisme. Però ens preocupa com ho farà, com gestionarà aquestes polítiques, perquè la seva directora general de Salut Pública va dir que "aquest govern defensava la llibertat i la voluntarietat, en lloc de les polítiques de prohibició". Vostè hi està d'acord?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados y buenos días, Sra. Carrió. Mire, el tabaco es la primera causa de muerte evitable. Yo creo que la mejor estrategia en esta línea es la que se aborda desde la educación y la prevención en todos los ámbitos, en el ámbito de educación, en el ámbito laboral, en el ámbito profesional, en el ámbito de ocio, de las personas. Es la mejor manera de conseguir que menos fumadores se inicien y, sobre todo, que abandonen el hábito tabáquico.

En esta comunidad, lo que propusimos también al ministerio fue la adopción de una medida en la línea de los países más avanzados. Nosotros fuimos los que propusimos desde Baleares establecer una generación libre de tabaco en el 2030.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carrió, té la paraula.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, president. Miri, Sra. Consellera, es poden fer polítiques de còpia barata de política d'Ayuso, que la Sra. Prohens n'és molt fan i repeteix contínuament. Però jo crec que -li diré-, creim que s'equivoquen, *segundas partes, nunca fueron buenas*, en aquest sentit però, vostès ja sabran quines decisions prenen. Ara bé, en salut pública, en salut, les polítiques han de ser molt més serioses, no valen polítiques d'eslògans, no valen polítiques de demagògia.

Vostè va dir que és la primera causa de malaltia evitable, i vostè segur que també comparteix amb mi, que el tabaquisme és una addicció. I vostè i jo sabem que les polítiques que s'han de fer per prevenir addiccions, no es basen en la voluntarietat. Miri, vostè creu que si no s'hagués prohibit el consum del tabac a les escoles, que ara sembla molt llunyà, però sí que es fumaven dins les aules, o que s'hagués prohibit als centres de salut, que sembla molt llunyà, però sí que passava, o que no s'hagués prohibit a les discoteques, que sembla que era impossible, no?, ara ens destrona, però sí que passava. Vostè creu que ens podríem plantejar ara que aquest govern hagués pogut plantejar una generació sense fum, lliure de fum? No ho haguessin pogut fer, no haguéssim avançat suficientment.

Per tant, en aquest sentit, és com si diguéssim, amb aquesta política de llibertat, que lluitar contra els accidents, s'ha de fer o es podria fer si els semàfors i les normes de velocitat fossin voluntàries, en funció de la base de la llibertat individual? Això ens destrona. Idò en política d'addiccions, contra la lluita del tabac, és la mateixa lògica. Per tant, el Govern té la competència en aquest sentit, en promoció, no la té la voluntarietat de les empreses, la té el Govern. Acceleri la posada en marxa de l'agència pública i, sobretot,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

... no s'oblidi de la llibertat dels que no volem alenar fum, ni del dret de tots els ciutadans a la promoció de la salut pública.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, presidente. Mire, Sra. Carrió, le voy a explicar lo que ha ocurrido. El Plan integral contra el tabaquismo, después de años durmiendo el sueño de los justos en un cajón, sale del cajón el 11 de marzo y se presenta en la Comisión de Salud Pública, para su reactivación. Se realizaron 180 alegaciones durante 15 días que nos dieron, en esas 180 alegaciones se incorporaron el 90%, lo cual significa que había un amplio margen de mejora.

Desde Baleares, fundamentalmente hicimos 8 alegaciones que le voy a explicar dos de ellas. Una era presupuestaria, porque estábamos de acuerdo con la medida de gravar el precio de la cajetilla de cigarrillos, pero con lo que no estábamos de acuerdo es que eso fuera a engordar las arcas del Estado, sino queríamos que revirtiera directamente en el propio plan antitabaco. La segunda, era una línea de potenciación de la educación en salud. Siento discernir, es muy importante que estemos educados. Educados en salud, significa que obtendremos los mejores resultados en salud y los mejores resultados en hábito.

En esta línea, la ministra de Sanidad, que siento decirle, que es su grupo político, pero no es tan aplicada como usted, se le debió de olvidar que la Comisión de Salud Pública, no es el órgano que tiene ni que votar ni tiene que adherirse a ningún plan, que es el consejo interterritorial el que así lo hace; o eso, o quiere centralizar la sanidad y no trabajar desde el consenso y desde la gobernanza de las autonomías.

Por lo tanto, finalmente, liberadas estas discrepancias, nos adherimos al Plan antitabaco. Evidentemente, las estrategias se realizarán desde este gobierno y los espacios libres de humo y todo lo que haya que legislar, se hará desde el órgano que corresponde. En esa línea sí que nos encontrará. Sigo diciendo que el tabaco en la primera causa de muerte evitable y nosotros estaremos en la lucha contra el tabaquismo.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 5286/24, presentada pel diputat Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escoles.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5286/24, que formula Àlex Pitaluga del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. Vera, tenim ajuntaments que estan renunciant a la creació d'escoles públiques i tot indica que a la conselleria no l'importa aquesta pèrdua de places, unes places que tenien uns fons europeus aprovats. En canvi, el que fa la conselleria és anunciar una

convocatòria per crear places privades. En definitiva, la conselleria no creu en l'ensenyament públic 0-3, no ajuda els ajuntaments a crear places públiques i fomenta la creació de privades.

Per això li deman, té la seva conselleria un pla per afavorir la creació de places privades d'escoleta en detriment de les públiques?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, aquest govern i aquesta conselleria volen impulsar la creació de noves places d'educació 0-3 gratuïtes per garantir a tota la ciutadania l'accés a l'educació infantil.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pitaluga, té la paraula.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President. El model d'escoles de la Unió Europea és un model públic i gratuït i s'han destinat més de 600 milions d'euros per crear-ne més de 65.000 places. La condició que acompanya la inversió és que els sous s'han d'emprar només per crear noves aules públiques.

Una xarxa forta d'escoles públiques és garantia que també funcionen bé les privades subvencionades que la complementen. En canvi, un model amb moltes escoles privades, que cerquen el màxim benefici i unes poques públiques residuals, és negatiu. Com va passar a Madrid, on grans empreses es van quedar amb les escoles que abans gestionaven cooperatives o PIME. Parlem de grans companyies sense interès per l'educació i que només cerquen el màxim benefici, i aquest fet pot afectar l'atenció dels infants i les condicions de treball del seu personal.

Per això ens preocupa molt l'aposta de la conselleria per crear places privades i no públiques, ja que aquestes no poden venir d'Europa i, a més, les escoles privades només neixen on hi ha negoci. Estan en el seu dret sempre que respectin la legalitat, però això no justifica que demanin limitar la creació de places públiques que els puguin fer la competència. Ara veim que els governs municipals del PP han renunciat a crear places públiques, sobretot a Eivissa i a Sant Josep on s'ha renunciat a dues escoles amb 2 milions d'euros i 148 places; uns llocs on es necessiten moltes places per a les famílies.

Les explicacions que dona el PP per renunciar als projectes són terminis, complexitats, recursos personals, així, fent pública la seva incapacitat, però s'intueix que prefereixen donar suport a escoles privades en comptes de crear-ne de públiques. A Sant Joan, per exemple, es diu que no disposaven de terrenys quan en tenien.

Sr. Vera, els ciutadans ja són conscients que a les Illes Balears i a Eivissa, especialment, es renuncia a crear escoles públiques per als seus fills i filles. Avui mateix tenim la notícia de la crítica de la Federació de Pares d'Alumnes d'Eivissa. I per què...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

... per què es vol?, perquè es vol afavorir negocis privats, Sr. Vera? Ha de pensar en l'educació i no pensar a afavorir una sèrie d'empreses.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, primer de tot, Sr. Pitaluga, no només els governs municipals del PP han renunciat, els ajuntaments governats amb el Partit Popular han renunciat, n'hi ha dels seus, eh?, i alguns els hi podré dir. I ajuntaments seus amb un nombre d'habitants gran, com 12.000 habitants, i que han governat molts d'anys i que no han estat capaços de posar una sola plaça pública de 0-3.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no comencem a senyalar, no comencem a senyalar.

Sr. Pitaluga, aquest govern i aquesta conselleria d'Educació i Universitats han continuat amb el compromís de construcció de noves places públiques 0-3 a través de fons europeus. Actualment tenim concedida la creació de 1.718 places amb 38 ajuntaments que, com bé sap vostè, són els encarregats de la construcció d'aquestes infraestructures.

Vostè també sap que els tràmits a fer per les administracions locals no són precisament senzills i que fer un projecte, licitar-lo, executar-lo i justificar la despesa abans de dia 31 de desembre de 2025 és moltes vegades complicat i sobretot just de temps. No poden construir tan ràpid com voldrien, i les noves places torbaran a ser efectives per a les famílies.

D'altra banda, i com vaig anunciar a la compareixença de pressuposts, ara traurem una línia d'ajuts destinada a la creació de places concertades de 0-3. I per què?, perquè necessitam l'escola concertada per posar a l'abast de les famílies places gratuïtes el més aviat possible, i sobretot als municipis on actualment tenim una llista d'espera més elevada. Volem que el major nombre possible de famílies accedeixi a la gratuïtat.

Vostè em demana si tenc un pla establert per afavorir la creació de places privades en detriment de les públiques? Idò no, Sr. Pitaluga. Avui vull anunciar que al nou pla d'infraestructures que presentarem pròximament establirem que totes les construccions noves o reformes integrals de centres d'infantil i primària públics ja han de dur incorporada la línia educativa 0-3. Però, a més a més, i com que som conscients de la necessitat de disposar de més places el pròxim curs, crearem places noves de 0-3 a centres públics que disposin d'espai suficient de cara al pròxim curs 2024-2025.

Sr. Pitaluga, ja ho he dit...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

... en diverses ocasions i ho torn a repetir, aquest govern i aquesta conselleria fan feina per garantir que tots els models educatius que caben a la nostra Constitució Espanyola, no sé si...

(Es produeix el tall de micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps.

I.7) Pregunta RGE núm. 5283/24, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a derogació de la Llei de memòria democràtica.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5283/24, que formula Cristina Gómez, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies. Sr. President. Bon dia, senyores diputades, bon dia, senyors diputats. Sra. Estarellas, consellera de Presidència, sap que la derogació de la Llei de memòria democràtica conculcarà drets fonamentals, normativa internacional i resolucions de l'ONU?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

(Alguns aplaudiments)

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Gómez. A veure, en cap moment aquest govern no conculcarà drets fonamentals ni normativa internacional o resolució de l'ONU. Donam continuïtat a les polítiques de memòria des d'una perspectiva de restitució de les víctimes i persones, mantenint la Llei 10/2016, de 13 de juny, per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme. No conculcarem cap d'aquestes resolucions.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sra. Estarellas, tota la doctrina en dret internacional considera que hi ha quatre drets fonamentals: veritat, memòria, justícia i reparació. Jo li recordaré que aquesta llei que vostès ara volen derogar té un títol I que es diu "dret a la veritat", té un títol II que es diu "dret a la memòria democràtica de les Illes Balears", té un títol III que es diu "dret a la reparació i al reconeixement de les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista", i un títol IV que es diu "garanties de no repetició".

Clar, vostès, perquè ho estam llegint, apel·len a una fase de concòrdia, que tots desitjam que arribi, hauria de quedar clar que supòs que tothom la desitja, però les fases de concòrdia no arriben totes soles. La justícia només és justícia si és justícia reparadora, i aquesta és la fase que no està acabada per fer el bot a la fase de concòrdia, des d'un punt de vista quasi jurídic. La reparació del bàndol franquista no està ni molt manco acabada, s'estan recuperant les víctimes enterrades a fosses comunes a les cunetes a través de la Llei del 16, de fosses, però la implementació de drets anava en la Llei del 18, Sra. Estarellas.

I clar, què succeeix?, que vostès, el Partit Popular, té un soci que, a més a més d'aconseguir el que aconseguirà, que el Partit Popular mengi terra i a canvi de governar en solitari derogui la Llei de memòria democràtica, vostès tenen un soci que, a més a més, s'ha atrevit a dir que no hi ha consens amb el que va significar el règim franquista, un règim que es va iniciar amb un cop d'Estat, un dictador que tenia per amics Mussolini i Hitler. Quan vas amb ànecs, sols ser un ànec. Aquest era un dictador feixista que va assassinar, que va represaliar.

Vostè, Sra. Estarellas, també està d'acord que no hi ha consens amb el que va significar el règim franquista?, pensa vostè també que la fase de concòrdia arribarà tota sola sense haver reparat les víctimes de tots els bàndols? Moltes gràcies, Sr. President.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Com li deia, Sra. Gómez, els drets fonamentals que vostè acaba d'exposar, dret a la justícia, veritat, reparació i memòria, en cap moment, en cap moment -li ho dic- aquest govern no els està conculcant.

Aquests drets són els que també estan presents a la Llei per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme; i en aquesta línia es manté vigent. De fet, aquesta llei és una desenvolupada de la derogada Llei 52/2007, de memòria nacional, avui derogada.

Vostès continuen amb aquest discurs de demagògia i aquest govern, Sra. Gómez, continua fent feina per la reparació de les víctimes i les seves famílies, que és allò que hem fet des que els ciutadans ens varen donar la seva confiança.

Dades. Hem continuat les excavacions i les exhumacions previstes en el quart Pla de fosses a Sant Llorenç, a Formentera i a Pollença. També rebem identificacions de les restes del tercer pla i les lliuram a les famílies. No s'escatimarà ni un euro, posarem tots els recursos econòmics i tècnics i, si tenim la mínima sospita que hi ha persones desaparegudes, actuarem per trobar-les. I ho decidirem nosaltres com a Govern, seran els tècnics en base als informes de tècnics i arqueòlegs, en qui nosaltres dipositam la nostra confiança i els que fan feina de manera uniforme, que heu demanat si hi haurà un cinquè pla de fosses, i sí, si els informes ho duen, ho farem.

Ho hem dit des del principi, creïem permanentment que les víctimes mereixen reconeixement i una sepultura digna. D'aquí, Sra. Gómez, no ens trauran per molt que ens vulguin intoxicar.

I no ha estat l'única tasca. També hem continuat amb la feina començada la passada legislatura pel que fa a les pedres de memòria. Tenim ja vuitanta pedres que comencen a col·locar-se als ajuntaments que ho han sol·licitat...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... la primera serà divendres, a Lloseta, i en tenim ja una comanda feta, més de 200. Això també és reparació.

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, lo siento, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 5287/24, presentada per la diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures davant situacions d'agressions sexuals.

Pasamos a la Pregunta RGE núm. 5287/24, que formula Sílvia Cano, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, president. Bon dia, conseller. La setmana passada quatre turistes italians varen agredir sexualment una jove turista brasilera, gràcies que aquesta dona va denunciar ràpidament i a l'actuació de les Forces i Cossos de seguretat de l'Estat varen poder detenir els agressors que estan a presó preventiva.

Aquesta violació grupal, desgraciadament, se suma a un conjunt de violacions grupals que varen tenir lloc l'estiu passat i que ens varen commocionat com a societat i generar una preocupació internacional respecte de la seguretat de la nostra destinació per a les dones.

El setembre passat, el meu grup parlamentari va presentar una iniciativa que va tenir el suport de les diferents forces polítiques per tal que es pogués treballar de la mà de la patronal hotelera i de l'oci en mesures de prevenció amb protocols, però també d'actuació en casos de submissió química o d'agressions sexuals i donar un missatge molt clar que aquí no tot val, que està aquí de vacances o de festa no significa que es pugui fer de tot, i posar a disposició de les dones agredides sexualment els recursos que estan al seu abast, però també de fer un missatge de pedagogia respecte que no hi ha impunitat i que hi ha conseqüències penals.

Sr. Bauzá, voldríem saber quines mesures s'han estat treballant durant aquests mesos per a aquesta propera temporada turística. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Primer de tot, crec que toca condemnar qualsevol tipus de violència sexual, sigui on sigui on es produeixi. La violència de gènere i també les agressions sexuals, com no podia ser d'altra manera, són una de les manifestacions més cruels del fracàs de la convivència entre homes i dones.

Desgraciadament -com deia- aquests dies hem estat coneixedors que quatre italians han estat detinguts per abusar d'una al·lota a uns apartaments a la Platja de Palma. Esper que si es demostren els fets els caigui el pes de la llei i paguin les conseqüències d'aquesta conducta indigna de les persones humanes que denigra la personalitat, la integritat física i moral, i fins i tot massa vegades costa la vida a les dones.

Però, més enllà d'aquestes consideracions, coincidesc amb vostè que tots els esforços que es dediquin a combatre i perseguir aquests fets són pocs. Per aquest motiu, participarem en la Comissió d'Igualtat, i ja està convocada i hi tornaran participar, on es fa feina de manera transversal per abordar aquestes situacions. També dins la pròxima Comissió de Turisme Responsable hi formarà part l'IB Dona juntament amb patronals, sindicats i cossos de seguretat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

El que veiem és que la temporada és aquí i que es presenten sense els deures fets. Ha anunciat que es faran una sèrie de reunions de comissions de turisme responsable, hi ha també convocada la Comissió d'Igualtat, una formació específica que s'ha anunciat per al mes de novembre a treballadors i treballadores del sector, el mes de novembre, açò vol dir que per a aquesta temporada turística estan de mans creuades, ja no hi arriben.

Per tant, els demanam que actuïn perquè, de fet, ja arriben tard. I de la mateixa manera que s'ha fet moltíssima feina a través del Decret de turisme d'excessos per desterrar conductes com les del *balconing*, on lamentablement hem de lamentar que vostès vulguin modificar aquest decret, hem de treballar també d'una manera coordinada amb diferents agents per prevenir les agressions sexuals i actuar.

Veiem que la lluita contra la violència de gènere no és una prioritat. Hem vist la tebiesa amb la qual han actuat amb el fals vídeo porno...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. CANO I JUAN:

... de Felanitx, la passivitat ara de cara a aquesta temporada. El que sí que veiem és un tancament de files amb el Sr. Costa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Sra. Diputada, aquesta qüestió, com d'altres que hi ha, requereix d'una contribució per part de tots per fer de la convivència amb concòrdia i respecte una bandera que esventi aquestes conductes delictives i entre tots ser capaços de millorar una societat cada vegada més heterogènia.

Ara bé, per ajudar estaria bé atendre les demandes de reforços policials que s'han cursat per a zones turístiques i que la Conselleria de Turisme recorda amb aquesta circular, per ajudar estaria bé no estigmatitzar el turisme, recordar que som una destinació segura i aclarir que la col·laboració del sector en la formació dels seus treballadors mitjançant l'IBDona per prevenir agressions sexuals és absoluta.

Miri, Sra. Cano, dins una qüestió tan important i humana com aquesta, em sap greu jugar al paper dels retrets, però li ho he de dir: igual que amb la saturació turística que prediquen contraposam les 115.000 places autoritzades, per molt que el Sr. Pou -per molt que el Sr. Pou- argumenti que no...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... davant el seu... davant el seu...

(Remor de veus)

... feminisme de superioritat moral, no queda més remei que posar el mirall de la llei del sí és sí o les menors tutelades.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 5289/24, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes d'espera.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5289/24, que formula Patricia Gómez, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gracias, presidente. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Consellera. Les llistes d'espera per a consultes han anat augmentant de manera significativa en els darrers mesos des que governa el Partit Popular. El creixement es troba a màxims històrics -històrics- en aquests moments...

(Remor de veus)

...i, per una altra banda, la sanitat pública comença a fer aigua per totes bandes.

(Remor de veus i algunes rialles)

A Inca els pares i mares s'han de desplaçar a Palma perquè no hi ha pediatre per manca de planificació, segons diuen els

professionals; mobilitzacions a l'Hospital de Manacor per manca de metges. La situació encara és molt més greu a Eivissa i Formentera, on és pràcticament impossible arribar a una consulta hospitalària. Les dades són de la Conselleria de Salut, Sra. Consellera.

Des que governa la presidenta Prohens s'ha doblat el nombre de dies d'espera per a una consulta a l'Àrea d'Eivissa i Formentera, de 78 a 151 dies esperam de mitjana per anar al metge.

I per això li demanam: quins són els seus plans?, com pensa arreglar aquesta greu situació de l'àrea de salut?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, presidente. Buenos días, Sra. Gómez. Como usted bien sabe, son muchos los retos que tiene esta conselleria y uno de ellos soy consciente que es la lista de espera porque nadie debería de estar esperando para un problema médico.

Pero dicho esto, estamos trabajando desde el mes de diciembre en el Plan integral de abordaje de las listas de espera. Hemos reducido, que esos datos no los ha dicho, la lista de espera quirúrgica en un 23% y el número de pacientes que esperan más de 180 días para una operación se ha reducido en un 38%.

Hoy los ciudadanos de las Pitiüses esperan menos para una intervención quirúrgica que cuando usted era consellera.

(Alguns aplaudiments)

En Atención Primaria también hemos reducido la demora, hemos reducido en un 51% la demora de pediatría y en un 19,% la demora para medicina familiar y comunitaria.

Ciertamente, en la lista de espera de consultas todavía queda mucho trabajo por delante porque hay que revertir la inercia que hemos heredado. Seguimos trabajando.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Una de les primeres mesures que varen prendre, Sra. Consellera, errada totalment, va ser desmuntar l'oficina centralitzada d'admissió, que estava a l'ib-salut, que va

demonstrar l'eficiència precisament en la planificació i la coordinació intrahospitalària per davallar les llistes d'espera.

Em dirà que ha contractat un oncòleg, i és cert, i ho agraïm i hi estam totalment d'acord, però hi ha molts d'altres reptes, com vostè deia.

A Eivissa i Formentera, quasi 20.000 pacients, 20.000 persones, estan pendants d'una consulta. El febrer de 2023 eren 12.000, però és que a dia d'avui 13.000 persones esperen més de 60 dies per a una consulta, i la mitjana -com li deia- és de 151 dies. Per tant, no arriba a un any de govern i tenen vostès ja un rècord intolerable.

(Remor de veus)

La Sra. Prohens a una visita que va fer vostè, Sra. Prohens, a Eivissa, el gener de l'any passat, de 2023, deia: “*En Ibiza tenemos las peores listas de espera de España*”, i en aquell moment no era cert i les dades també estan publicades.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sra. Prohens, si quan governàvem nosaltres eren les pitjors d'Espanya, matemàtica simple, què ha de dir vostè, si avui ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

... ha doblat el nombre de pacients i el nombre de dies d'espera. Què li diu a la Sra. Consellera? Vostè, sí té torn per poder...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps. Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Gómez, le aconsejo que vaya a darse un paseo por Ibiza, que será muy bien recibida.

(Alguns aplaudiments)

A ver, su herencia pesa y pesa que dejara al mínimo servicios como oncología, cardiología, medicina interna, neumología o digestivo, por decir algunos. Pero no solo los dejó mínimos en recursos, los dejó mínimos en ánimo, los dejó máximos en desafección y los dejó máximos en desmotivación. Era normal que ustedes pensarán que era imposible atraer a oncólogos o cardiólogos, como decía.

Este gobierno ha empezado a recomponer esta situación y una vez acometido lo urgente, ahora vamos a lo importante. Lo importante es mejorar la herencia y la herencia es conseguir

que la desafección se convierta en sentimiento de pertenencia, que el desánimo se convierta en fidelización y que la desmotivación se convierta en aumento de actividad. Mire, recomponer los equipos ha sido la tarea más urgente que nos hemos encontrado en Ibiza y realmente hemos contratado más de 30 especialistas deficitarios. Todo ello nos permite mirar al futuro de una manera optimista, sin embargo, si miramos atrás, lo que hay es una gestión desoladora.

Seguimos trabajando intensamente para revertir la lista de espera de consultas externas, como hemos hecho ya con la reducción de las listas quirúrgicas, con la reducción de Atención Primaria y con la reorganización de los equipos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 5290/24, presentada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retenir talent.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5290/24, que formula Carles Bona del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. García, parlava de fidelització, no sé si se sent interpellat, Sr. Costa. El mes de novembre vostè va anunciar que apujaria el sou dels alts càrrecs del Govern un 7,5%, dient que havien tengut problemes per trobar persones que volguessin formar part de l'executiu per culpa de sous baixos. Però el problema no devia ser el sou, perquè a partir d'aquell anunci, el Govern ha registrat un allau de renúncies i cessaments, fins al punt que cada sis dies, algun alt càrrec cessa de les seves funcions.

Sr. Costa, és capaç el Govern de captar i retenir talent?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President i gràcies, Sr. Bona per la seva pregunta. Jo pensava que es referia a recerca, i jo li contestaré en termes de recerca.

Miri, estam posant tots els nostres esforços, per tal que puguem superar l'herència que hem rebut, és el que ens interessa, ja li dic, l'herència que hem rebut de Francina Armengol en matèria de ciència, tecnologia i innovació i transferència, una herència de deixadesa i despreocupació total i absoluta, una herència de fum i de fer volar coloms. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bona, tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Costa, la seva política de retenció de talent en recerca es resumeix que ha cedit un espai a la UIB només per cinc anys. No sé què pensen retenir amb això.

El número 5, que a vostè li agrada, en aquests darrers cinc mesos, hi ha hagut 27 cessaments en el BOIB, a càrrecs que han canviat de mans fins i tot dues vegades. La cap de secretaria del gabinet d'Educació, una conselleria que a la vista del moviment que registra, és com la cabina dels germans Marx; la direcció de l'IBASSAL, que veient el clima laboral que promouen, així com entren per la porta, surten per la finestra; o la coordinació de salut mental, que du sense ocupar des de fa més d'un mes i ara que el sector sap de quin peu calcen, sospitam que va per llarg la cosa. També fa dos mesos i mig que no tenim directora general de Territori i Paisatge, no sabem si forma part de la simplificació destructora que volen aplicar a Territori o si simplement estan guardant la plaça a algú que se n'ha anat sis mesos a fer pràctiques, en previsió que no trobaran ningú altre disposat a fer el paperot.

Els equips necessiten continuïtat i estabilitat. Quins projectes pensen engegar, si cada dos per tres canvien de persones? La trista realitat és que ningú no vol entrar en aquest govern, els que en saben, quan veuen el panorama, se'n van i al final vostès tiren d'agenda d'amics i acaben contractant agressors sexuals, rebutjats per la resta.

(Alguns aplaudiments)

Els queden els familiars, en aquest cas dels diputats díscols de VOX. El PP, a diferència de Roma, sí paga a traïdors, fins i tot a Formentera. Però clar, com que tot allò que vostès toquen cessa, el Grup Parlamentari de VOX va acabar ahir fet un cromó. I ara ja, en un intent a la desesperada, intenten trobar personal per participar com a extres a pel·lícules d'espies de sèrie Z, pel·lícules que vostè coprotagonitza divendres sí, divendres també, a rodes de premsa on menteix a la ciutadania. No sabem si els detectius li podrien proporcionar també un polígraf, perquè sense cap dubte el necessita.

Sr. Costa, les remodelacions de govern van associades normalment que hi ha algun problema per arreglar, però és que allò seu és un problema constant. Tot això demostra que vostès ni estaven ni estan preparats per governar. No tenien la gent, ni la tenen encara i van improvisant a cop de cessament. El desgavell que tenen muntat demana a crits reforçar els mecanismes de supervisió i control, però vostès caminen en la direcció contrària, eliminant tot el que implica participació externa i transparència. La Sra. Prohens va dir que aquest era el Govern dels millors, però no ens va aclarir...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

EL SR. BONA I CASAS:

... que era com un circ de tres pistes. La ciutadania no es mereix que vostès, en comptes de governar, juguïn al joc de les cadires.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Miri, jo respondré del talent del meu equip i el compararé amb el talent que tenia l'equip de Francina Armengol anterior. En primer lloc, miri, el 2015 el Govern Francina Armengol va rebre un edifici en el Parc Bit, que havia de ser el complex de recerca a les Illes Balears, el 2015 eh?, estava fet l'edifici. Vuit anys després no varen ser vostès ni tan sols capaços de recepcionar l'edifici.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la gestió del seu talent.

Ens hem trobat un Parc Bit que provoca desolació. És realment un Parc Bit que necessita un impuls total i absolut, perquè l'han deixat en un nivell de deixadesa que fa vergonya, Sr. Bona.

Tres, es dedicaren tota la legislatura a pressupostar fum. Per exemple, varen pressupostar 13 milions d'euros d'una Facultat de Ciències, quan no hi havia ni tan sols el projecte, era el seu format, el seu talent, derivava amb aquesta forma d'actuar.

A dia d'avui, Sr. Bona, miri, el complex, en nou mesos, hem aconseguit recepcionar-lo i ara està en marxa, ja estan entrant els investigadors, vuit anys vostès i no varen ser ni capaços de recepcionar-lo. S'ha posat en marxa a dia d'avui ja un pla d'impuls al Parc Bit i bona falta fa, un pla d'inversions en el Parc Bit. La deixadesa es transformarà en inversions en el Parc Bit. I també li dic una cosa, farem un canvi d'usos per poder ubicar en el Parc Bit residencial, per poder fer habitatges de lloguer per a investigadors en el Parc Bit, una proposta bastant benvinguda dins l'àmbit de la recerca.

(Alguns aplaudiments)

I els pressuposts, evidentment s'ha acabat allò de pressupostar fum, Sr. Bona. Ara es pressuposten realitats en forma de projectes i a més de caire plurianual. I, a més, li puc anunciar que posarem en marxa una línia de beques pioneres per, primer...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

... perquè el talent balear no se n'hagi d'anar fora de les Illes Balears i retorni. En definitiva, Sra. Bona, la política de fum i la deixadesa de (...) s'ha acabat...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo, Sr. Costa. Lo siento.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 5305/24, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a paper del farmacèutic al nostre sistema de salut.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5305/24, que formula Maria José Verdú del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Sr. Bona, jo crec que com a broma estic prou afavorida, no?

Sra. García, los farmacéuticos de Baleares llevan tiempo reclamando un papel más activo en la asistencia sanitaria pública. También solicitan incorporar nuevos servicios farmacéuticos dentro de la sanidad pública para mejorar la atención sanitaria de los pacientes. Durante el año 2023, se llevaron a cabo dos proyectos del proceso de digitalización que están llevando a cabo las farmacias. El primero fue "Mi farmacia asistencial", una iniciativa que ayuda a realizar un seguimiento personalizado de la salud de los pacientes y a reducir los posibles errores asociados a la medicación. Y el otro proyecto es el llamado "FarmaHelp", un nuevo sistema que conecta a las farmacias, ayudando a combatir las faltas de medicamentos. Este proyecto ayuda a localizar un medicamento en una farmacia cercana, cuando la primera no dispone de él en caso de urgencia.

La importancia que tiene la farmacología en nuestra sanidad es evidente. Por tanto, ¿qué papel ocupan actualmente los farmacéuticos dentro de nuestro sistema de salud? Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sra. Verdú. A ver, el papel del farmacéutico, como todos entenderemos, es fundamental e imprescindible en nuestro sistema sanitario. Pero

además, yo creo que si de algo nos hemos dado cuenta durante la pandemia, es que la farmacia comunitaria ha tenido un papel muy importante, la red de farmacia comunitaria es un buen sistema a nivel sanitario.

En esta línea, su trabajo más conocido puede ser, pues como dicen, la compensación, la dispensación, el control, el seguimiento de productos farmacológicos, pero sí que es cierto que el papel además, del farmacéutico es mucho más amplio. El farmacéutico participa en el uso racional de medicamentos, sobre todo en los antibióticos, elabora fórmulas magistrales, colabora en la detección de las reacciones adversas que puedan producirse y las notifica, es lo se llama farmacovigilancia, participa en campañas de promoción y de prevención; es una parte fundamental en la prevención del cáncer de colon, es una parte fundamental de la detección del VIH, en el control de drogas, en la deshabituación tabáquica, entre otras.

Es decir, el farmacéutico comunitario tiene un valor añadido, las farmacias que tenemos cerca de casa son farmacias que están en la colectividad, son farmacias que están en el barrio, son farmacias que visita la ciudadanía mucho más que al médico y que a la enfermera, y, por lo tanto, son de máxima confianza para los usuarios.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Verdú, tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Efectivamente, Sra. García, los farmacéuticos intervienen en numerosas actividades dirigidas a los ciudadanos junto con la administración pública o con otras instituciones sanitarias. Para reafirmar el papel del farmacéutico en la educación sanitaria de los ciudadanos se han desarrollado campañas de salud pública dirigidas a los pacientes, como la campaña de fotoprotección realizada conjuntamente con la Asociación Contra el Cáncer y otras iniciativas sobre la salud mental, el asma, el tabaquismo.

También destaca la campaña para fomentar el uso de la receta privada en formato oficial realizada conjuntamente con los colegios de médicos, podólogos y dentistas, o la campaña de revisión de los botiquines domésticos, entre otras iniciativas, que permiten explotar la capacidad que tienen los farmacéuticos de interactuar directamente sobre la salud de la población.

Por todo ello, creemos que hay que darles el lugar que les corresponde dentro de la sanidad pública y valorar su trabajo como el de todo el personal sanitario que se dedica a cuidar de la salud de todos nosotros. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, presidente. Bueno, Sra. Verdú, no podemos estar más de acuerdo y además le voy a dar una buena noticia: ponemos en marcha el Proyecto de desarrollo del servicio de atención farmacéutica para el seguimiento de pacientes crónicos y polimedcados. Y lo hacemos como lo hacemos siempre, es decir, hemos creado un grupo de trabajo, un grupo de consenso donde están el Colegio de Médicos, el Colegio de Enfermería, el Colegio de Farmacéuticos, el Servei de Salut y la Dirección General de Prestación, Farmacia y Consumo, para que sean ellos los que elaboren este protocolo para que nuestros mayores o nuestros pacientes crónicos y polimedcados tengan un plan de actuación.

Ese plan piloto se pondrá en marcha en breve y además haremos una notificación de cómo han ido los resultados, porque lo que no se mide no se puede mejorar y las políticas de este gobierno van en la línea de la mejora continua de las mismas.

Y, para finalizar, quiero agradecer a todos los profesionales que participan en este proyecto su disposición, su compromiso, su trabajo y su entusiasmo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 5288/24, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a efectes de l'eliminació de l'Oficina anticorrupció.

EL SR. PRESIDENT:

Passamos a la pregunta RGE núm. 5288/24, que formula Ares Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Estarellas, dia 26 de març varen aprovar en aquest parlament la llei de retrocés en matèria de transparència i de supressió de l'Oficina anticorrupció, tres setmanes després, han valorat quins són els efectes de l'aprovació d'aquesta llei?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Fernández, no hem fet cap ni una valoració. Les valoracions es fan prèvies i... si li don la meva opinió, la veritat és que ja fa mesos que estaven ben clares, no hi ha cap tipus d'efecte de l'eliminació de l'Oficina

anticorrupció, aquesta oficina socialista, que no va suposar cap benefici extra per als ciutadans -potser per a la Sra. Armengol-, i el seu tancament no suposarà cap perjudici perquè l'estat de dret i la Constitució dona les garanties suficients per a la lluita contra la corrupció des del Poder Judicial, a qui vostès darrerament maltracten tant.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández, tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President. Per no tenir cap efecte ..., per què aproven una llei de transparència, Sra. Estarellas?, dita de transparència, és clar.

Mirin, permeti'm dir-li que el tancament de l'Oficina anticorrupció no és una mesura administrativa, és un atac directe a totes aquelles persones...

(Alguns aplaudiments)

... que han denunciat la corrupció en aquesta comunitat autònoma, que han posat en perill la seva carrera professional i en alguns casos la seva seguretat personal, i vostès les desprotegeixen.

Frissaven molt per tancar l'Oficina anticorrupció, tant que tenim un informe tècnic dels mateixos treballadors que posen en alerta que aquest tancament està sense planificar i que no té cap garantia ni una. Frissaven molt i estaven molt en contra de l'Oficina anticorrupció, tan en contra, tan en contra que, malgrat que el Sr. Costa mentís la setmana passada, no trobam ni una paraula de l'Oficina en el seu programa electoral ni en les mesures ni en les famoses 110 mesures amb VOX.

Frissaven tant perquè els molestava que s'investiguessin unes coses que no els interessaven. El problema és que hi ha nervis perquè arriben tard, amb alguns exemples com aquest: "La Fiscalía mantiene abierta la investigación contra el director general de Emergencias del Govern". Esper que no em digui que la següent fita es tancar també, si poguessin, la Fiscalía Anticorrupció, Sra. Estarellas.

El tancament de l'Oficina té moltes conseqüències. Evidentment, hi ha un retrocés evident en transparència, hi ha un retrocés en la tasca de formació, de prevenció de la corrupció, hi ha una pèrdua de la capacitat de formular denúncies anònimes per part de la ciutadania de les Illes Balears, i és igual que això ho empari Europa, Espanya o el sentit comú, vostès en contra, és clar, i una pèrdua evident de la protecció de les persones que han denunciat, un retrocés absolut.

Jo li deman, Sra. Estarellas: què faran amb les persones que tenen atorgat l'estatut de protecció com a denunciants?, les deixaran enlaire?, perquè en tenim casos, eh?, tenim exemple i n'hi pos un altre: "La justicia otorga protección a la funcionaria que denunció contratos a dedo del Partido

Popular de Ibiza, admite el estatuto de protección propuesto por la Oficina anticorrupción a la interventora y denunciante”, supòs que no em dirà que la Inspecció General de Serveis també s'encarregarà d'aquesta protecció.

Sra. Estarellas, el missatge que envien, la principal conseqüència és un missatge descoratjador a la ciutadania, d'encobriment de la corrupció i de retrocés democràtic.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Fernández, la veritat, si una persona tem per la seva seguretat personal se'n deu anar a la policia o se'n deu anar a demanar empara als els cossos de seguretat d'aquesta..., no a l'Oficina anticorrupció. Que em diguin que algú ha posat una denúncia per tème personalment... a l'Oficina anticorrupció, em pareix... em pareix totalment tret de context.

Després, m'acabava vostè de donar un argument més de per què s'havia de tancar l'Oficina anticorrupció, si aquesta denúncia és a Fiscalia, per què se seguia investigant des de l'Oficina anticorrupció...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, bé, perfecte, si s'ha traslladat..., però primer ho varen treure damunt un diari, damunt un diari, amb titulars, primer els diaris, després ho traslladarem...

(Remor de veus)

Vegem... Bé, idò exactament, i per què es trasllada a la Fiscalia?, perquè es tanca l'Oficina? No. Es trasllada a Fiscalia perquè es considera o perquè hi pot haver indicis, em sembla molt bé perquè... perquè és que no tenia cap capacitat investigadora aquesta oficina, ni una. Per tant, si es veien indicis es trasllada.

I, per cert, si s'ha traslladat a Fiscalia s'havia d'haver comunicat també que s'havia traslladat, cosa que no s'ha fet, perquè no s'ha fet, com li dic, per totes i moltes causes turbulentes que hi ha aquí.

No s'ha llegit en cap moment la Llei de creació de registre. No se l'ha llegida. Parla expressament de la protecció de... i l'anonimat dels denunciants. Ho vàrem posar expressament, perquè és un tema que preocupa, a vostès i ens preocupa a nosaltres, només faltaria.

També reconec, i li ho dic, per si no saben, que a la Fiscalia Anticorrupció l'anonimat també es manté si un vol posar una denúncia, no fa falta, també es manté l'anonimat allà. Ho vàrem

posar per llei, que es mantenia l'anonimat a les persones denunciants, efectivament, a vostè li preocupa i a mi també.

No tornarem fer un debat -crec- de... vàrem dir: hi ha diferents maneres...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... com s'ha d'articular i nosaltres hem decidit apostar per un altre model, que -també ho he de dir- com han fet moltes altres comunitats autònomes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 5306/24, presentada pel diputat Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració dels vint anys de la Llei contra la violència de gènere.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5306/24, que formula Agustín Buades, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias, presidente. Esta es la estadística de las mujeres asesinadas por sus parejas o exparejas desde 2013 a 2023: 54 víctimas, 2013; 58 víctimas, 2023, veinte años o casi veinte años de la mal llamada ley de violencia de género, miles de millones de euros invertidos en luchar contra esta lacra y no se ha avanzado prácticamente nada.

Sra. Cirer, ¿cómo valora estos casi veinte años de la mal llamada ley de violencia de género?

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Gràcies, Sr. Buades, per aquesta pregunta que es produeix en una data molt indicat perquè avui, *a petición expresa del presidente del Gobierno, se convoca de forma extraordinaria el pleno del Observatorio Estatal de Violencia sobre la Mujer*. Oh, casualitat!, abans d'anar a Letònia es

passarà per aquesta reunió i por em fan les ocurrències que pugui presentar una vegada després d'aquesta reunió.

Dit això, és impossible negar unes tristes evidències, tancar els ulls o mirar cap a un altre costat. I si em demana vostè si la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, ha complert la seva funció, li diré que, malauradament, no. I les xifres així ho constaten. Durant el 2023, per no anar més enrere, hi va haver 56 dones víctimes mortals de violència de gènere, i a dia d'avui, l'any 2024, ja hi ha deu víctimes més, vuit menors assassinats a mans dels seus progenitors.

Per tant, aquestes xifres ens fan entendre que no ha complert, malauradament, el seu objectiu. Ara, si em demana si aquesta llei és necessària li puc respondre amb total contundència: sí.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, tiene la palabra.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Dato mata a relato. Según el sistema estadístico de la criminalidad del Ministerio de Interior, las agresiones sexuales con premeditación se han multiplicado por tres en España, desde que Pedro Sánchez llegó a La Moncloa, en junio de 2018, se contabilizaron 1.700 en el 2018 y casi el triple, 4.825, en el 2023.

Esta triste realidad demuestra varias cosas. En primer lugar, que la mal llamada Ley de violencia de género no protege a las mujeres, sirve para criminalizar a los hombres, para destruir la presunción de inocencia de más de la mitad de la población, pero no protege a las mujeres. En segundo lugar, que la lucha para erradicar la violencia contra las mujeres, la perspectiva política, es decir, la ideología de género, no puede imponerse a la perspectiva profesional, a la criminología ni a la sociología, porque entonces es imposible combatir eficazmente la lucha contra esta lacra, que es la violencia contra las mujeres.

¿Qué nos dicen la criminología y la sociología? Pues nos dicen que los homicidios son multifactoriales y que los factores hay que estudiarlos todos, porque el método científico se basa precisamente en ello.

La violencia contra la mujer, sin embargo, no se combate regando con dinero público asociaciones privadas.

Reclamamos un abordaje diferente para erradicar esta lacra. Por eso, en nuestros acuerdos, en el punto 86 dice: "ponemos en marcha un estudio en profundidad sobre el aumento de agresiones sexuales para determinar causas y elaborar perfiles repetidos de los agresores para poder combatirlos con más eficacia".

Estamos trabajando conjuntamente con el IB Dona para que este estudio pronto vea la luz...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

... y poder luchar con más eficacia contra esta gran lacra de nuestra sociedad. Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Miri, vostè, a l'anunciat de la seva pregunta, qualificava aquesta llei de nefasta, i jo l'he de contradir. No és una llei que considerem nefasta, li he dit que és, amb contundència, que crec que és necessari que existeixi, però no basta una llei per combatre la violència de gènere. Hi ha d'haver polítiques eficaces dels dirigents responsables, cosa que no ha passat aquests darrers anys, i això realment és un drama en la situació en què ens trobam.

La nova ministra dona la culpa a tothom, i ella no assumeix cap responsabilitat. No ha pronunciat ni una paraula d'autocrítica a la gestió que han dut aquests anys ni a l'execució del Pacte d'Estat tan important per combatre aquesta xacra que varen deixar en mans de qui no hi creia, que era Unidas Podemos, que es va equivocar en les seves prioritats, i no va saber ni va voler protegir les dones ni els seus fills. Tot varen ser eslogans, frases, poses i, per acabar, la famosa Llei de *sólo sí es sí*.

No només el negacionisme pot fer mal, que és del que els acusen a vostès. La incompetència i la responsabilitat també fan molt de mal. No podem obviar que la frivolitat i gestionar els recursos de manera infantil sense la celeritat que mereixen també incrementa i eixampla el negacionisme.

No és un punt de vista nostre, basta llegir totes les qüestions en matèria...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

... de violència de gènere a la memòria de la Fiscalia General de l'Estat. I sí, la violència de gènere té nom molt clar i aquest 2004 és Ana, Fátima, Rocío, Cándida, Laia...

EL SR. PRESIDENT.

Se ha acabado el tiempo, Sra. Cirer. Lo siento.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 5291/24, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés a l'habitatge.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5291/24, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputats. Sra. Vidal, després de més de sis mesos d'aplicació del seu decret llei, ja té clara la magnitud del seu fracàs? Era un decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge que no ha vist cap resultat positiu ni un. Tan urgents no devien ser, a no ser que fos la urgència dels interessos privats. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias, presidente. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Garrido, gràcies per la seva pregunta. La setmana passada a la interpel·lació vaig poder donar la dada que ja teníem entre 35 i 40 habitatges de preu limitat. Mentre preparava la intervenció per a avui vaig tenir la bona notícia que ja en teníem 70 i ahir em varen actualitzar les dades i puc anunciar que ja en tenim 200. A veure amb quina ocurrència em respon a aquesta dada.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, sis mesos després podem analitzar els resultats, fins i tot amb les dades que vostè ens ha donat ara, perquè si dividim, crec que necessitaria com a quatre o cinc legislatures per poder complir amb l'objectiu que es va donar la presidenta del Govern de 3.000 habitatges...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... la presidenta del Govern va sortir dient...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... que farien 3.000 habitatges de manera immediata. Vostè va sortir ràpid a corregir-la i dir, no, no, 3.000 habitatges, no. I aquí tenim la mostra que 3.000 habitatges no.

El resultat del seu decret llei és que el darrer trimestre de l'any 2023, amb el decret llei en marxa, Balears va ser l'única comunitat autònoma que va incrementar el preu de l'habitatge en un 1%. El primer trimestre de 2024 Balears va encapçalar l'increment de l'habitatge en pràcticament un 9%. Aquestes són les dades del seu decret llei.

Vostès neguen l'aplicació de la llei estatal, per què?, perquè no se li apliqui als grans tenidors, perquè als petits propietaris, a aquells que tenen menys de deu habitatges, no se'ls aplica la limitació dels preus que preveu a les zones tensionades. I a aquests sí que se'ls aplica una reducció a la declaració de la renda, que va d'un 65% fins a un 90%.

Vostès no pensen en els ciutadans de les Illes Balears, pensen únicament i exclusivament en els seus. Varen començar la legislatura renunciant a vuitanta-vuit habitatges de Metrovacesa, que en aquest moment es venen a més de 340.000 euros cada un. Aquesta és la seva política d'habitatge. Aquest és el resultat de les seves polítiques.

No han lliurat cap habitatge de protecció oficial ni un des que governen, tot i que les promocions han acabat. La veig nerviosa, Sra. Durán, ja començam parlant i interrompent a tothom. És que ja està bé, Sra. Durán. Vostès no han acabat cap ni una..., no han lliurat cap ni un dels habitatges de les promocions que s'han acabat. Per què no han lliurat cap ni un d'aquests habitatges?

Tenim la sensació que estam en un mercat persa on vostè ven el territori...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... d'aquestes illes i el ven al millor postor. Mai no havíem vist un govern tan cedit als interessos d'aquells que més tenen, dels més poderosos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo. Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Li ho repeteixo, la setmana passada parlàvem de 35, pocs dies després varen actualitzar la dada a 70, ahir ja en teníem 200. El creixement exponencial dels resultats del decret llei, per molt que li dolgui i per molta ràbia que li faci no haver-lo pogut aprovar vostè, són evidents.

(Alguns aplaudiments)

Quant a balanç, ja passarem comptes al final de la legislatura. El seu balanç, publicat a *Última Hora*, ahir, costa

el doble l'habitatge avui a les Illes Balears que fa deu anys. Aquest és el balanç del Partit Socialista i del Govern del pacte.

(Alguns aplaudiments)

Fins ara -com deia- tenim ja prop de 190 projectes de creació d'habitatges a preu limitat, principalment a Palma; 145 a Palma, incloent la promoció d'habitatge de preu limitat i també per reconversió de locals i per increment d'alçades. Altres municipis: Marratxí, Calvià, Alcúdia, Sant Llorenç i Felanitx també per reconversió d'habitatges de locals a habitatges. Tot això se suma a la promoció d'habitatge de protecció oficial a Alaior, acordada amb l'IBAVI, 12 habitatges protegits, també gràcies al decret llei. A Eivissa, l'Ajuntament de Sant Antoni ja ha anunciat que ressuscitarà una dotzena d'edificis inacabats, gràcies al decret llei del Govern. I altres mesures col·laterals, com Sant Josep, també a Eivissa, que han manifestat que podria generar uns 250 habitatges de preu limitat, també en aplicació d'aquest decret llei, que tampoc no li agrada...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Ajuntaments de diferent color polític, ahir mateix Manacor. Nosaltres hem aportat eines per als municipis. El decret llei està funcionant de manera -dic- amb un creixement exponencial, i els comptes els...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps.

I.15) Pregunta RGE núm. 5292/24, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creuada contra els valors ambientals.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5292/24, que formula Marc Pons del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, no ens en deixa passar vostè ni una, primer va ser supeditar l'IBAVI als interessos d'uns fons d'inversió per permetre l'operació de Metrovacesa, després va venir el Decret llei d'habitatge per arraconar l'habitatge de protecció oficial i permetre l'habitatge de lliure mercat, que l'únic que fa és afavorir l'especulació. Més tard va venir la supressió de l'Oficina de Lluita contra la Corrupció, no sigui cosa que qualcú els vigili. Després, aquesta setmana, hem sabut que han decidit tancar la Comissió Balear de Medi Ambient i, d'aquí quatre dies, ens presentaran la legalització de tot allò il·legal en sòl rústic.

Els promotors immobiliaris ordenen en funció dels seus interessos, i vostès obeeixen perjudicant l'interès general. Totes aquestes mesures tenen un mateix objectiu, crear un ecosistema, aquí, a les Balears, que permeti multiplicar els beneficis del sector immobiliari a costa de devaluar el model turístic, de cremar i consumir territori i de ficar més pressió encara damunt unes illes que ja van massa carregades. Les conseqüències d'açò sabem quines seran en el mig i llarg termini: menor qualitat de vida per als residents, més saturació urbanística i residencial, debilitament de l'economia i un major empobriment de ciutadans en el seu conjunt.

No se'n adona, Sr. Costa, que el seu model econòmic, de retrocedir en valors ambientals per beneficiar els promotors immobiliaris, acabarà perjudicant-nos a tots?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president, i gràcies, Sr. Pons, per la seva pregunta. Miri, vostès volen sempre abanderar la protecció del medi ambient, però no fan més que fracassar sistemàticament en el seu intent. Miri, és el Govern de Marga Prohens el que destinarà més de la meitat de la recaptació de l'impost de turisme sostenible, a medi ambient i no a concerts, patinets i a tota la parafernàlia que duïen la passada legislatura.

(Alguns aplaudiments)

És el Govern de Marga Prohens el que destinarà més de 150 milions d'euros, només el 2024 al cicle de l'aigua. I sí, Sr. Pons, serà aquest govern el que simplificarà la normativa i els procediments i digitalitzarà l'administració per tal que l'administració sigui, d'una vegada per totes, una solució per als ciutadans i no continuï sent un problema. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. La Comissió Balear de Medi Ambient és un problema, i jo li he de dir, home si la Comissió Balear de Medi Ambient ha operat durant tots aquests anys i ha estat un problema per a l'economia durant tots aquests anys, jo li he de demanar, Sr. Costa, ens pot explicar vostè com és que a les Illes Balears en aquests moments tenim uns creixements econòmics boníssims? Com és que tenim una previsió turística en el proper any i en els propers següents molt bona? Com pot ser que en aquests moments ara tinguem unes dades d'atur les

més baixes que hem vist mai i tot açò amb la Comissió Balear de Medi Ambient? No serà que els valors ambientals aporten força a al model econòmic? No serà que la seva proposta de beneficiar els interessos especulatius, cremant territori,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

EL SR. PONS I PONS:

... suposarà un problema per a l'economia?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Miri, Sr. Pons, durant vuit anys vostès demostraren ser els campions del món de la burocràcia, l'intervencionisme i el prohibicionisme. Ens han deixat una administració pública farragosa, amb milers d'expedients per tramitar i que tarda anys a donar una resposta als ciutadans i a les empreses. A la passada legislatura l'únic que varen simplificar va ser l'expedient de la compra de mascaretes del Sr. Koldo, això sí que ho varen simplificar totalment i absolutament.

(Alguns aplaudiments)

I em parla de la Comissió Balear de Medi Ambient. Miri, nosaltres no deim que s'hagi de dir un sí o un no a un projecte. Nosaltres el que deim és que s'ha de dir un sí o un no en un temps raonable, Sr. Pons, i amb criteris tècnics. El que fa falta en aquesta comunitat autònoma és que l'òrgan d'avaluació ambiental s'ha de despolititzar completament. Això és el que volem, despolititzar l'òrgan d'avaluació ambiental.

(Alguns aplaudiments)

Per cert, Sr. Pons, esperava que vostè sortiria avui i criticaria...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio por favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

... fortament, fortament el Sr. Sánchez, perquè ara hem sabut que aquesta setmana, ho ha anunciat la ministra, vol implementar fórmules per agilitar les llicències urbanístiques.

(Remor de veus)

No li fa vergonya, Sr. Pons, venir aquí a donar-nos lliçons, mentre la ministra diu que vol agilitar les llicències, que és el que farà, efectivament, el Govern de les Illes Balears? Sr. Pons, no li fa vergonya venir a donar aquestes lliçons?

(Remor de veus)

Miri, Sr. Pons, la hipocresia de sempre del Partit Socialista, desnortats...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

... absolutament. No saben ni per on van, Sr. Pons.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 5307/24, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a repercussions en el problema de l'habitatge de Balears de l'eliminació de la Golden Visa.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5307/24, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A finales de 2011 llegaba al poder el Sr. Mariano Rajoy, después de ganar unas elecciones y heredaba una situación económica caótica, una España al borde del rescate, el sistema financiero quebrado, ..., pues lo que sucede siempre que gobierna la izquierda, lo habitual...

(Algunes rialles i remor de veus)

En esta situación de absoluta crisis, no solo se desarrollaron una serie de ajustes traumáticos y necesarios, sino que también se intentaron habilitar instrumentos de financiación, y uno de ellos fue las llamadas *Golden Visa*. Estas *Golden Visa*, no solo beneficiaba a aquellos que compraran una vivienda a partir de una determinada cantidad, sino que también podían acceder a ella aquellas personas que tuvieran activos financieros en España por un valor superior a un 1 millón de euros, quienes compraran deuda pública, esa deuda pública que gracias al Partido Socialista no quería nadie, por valor de 2 millones de euros, o aquellos que establecieran una empresa en España y crearan puestos de trabajo.

Ahora el gobierno de los anuncios, supongo que ha tomado ejemplo de la Sra. Armengol, el gobierno de los anuncios y de vendedores de humo, nos anuncia que va a derogar estas

Golden Visa por el problema de la vivienda. ¿Cree usted Sra. Consellera, que esta derogación va a aliviar en algo el problema de la vivienda en España y en esta comunidad?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Muchas gracias, Sr. Rodríguez por su pregunta. La eliminación de la *Golden Visa*, anunciada por Pedro Sánchez, no va a tener repercusión en las Islas Baleares y, a día de hoy, no era una medida necesaria. Como usted exponía, esta medida se implantó hace años, cuando nos encontrábamos en plena crisis económica y financiera, y hoy lo que a nosotros nos ocupa y nos preocupa es la preocupante falta de vivienda accesible para nuestros habitantes y residentes y para nuestros jóvenes. Y es ahí donde vamos a centrar todas nuestras energías.

Gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Es evidente que nuestros jóvenes o las personas más necesitadas no son las que quieren acceder a viviendas de lujo. Pero es que menos del 0,1% de las 4,5 millones de viviendas que se vendieron durante la duración de la *Golden Visa*, se compraron amparándose a este plan. Solo unas 5.000 personas han accedido a los privilegios de estancia y residencia y trabajo en España gracias a esta *Golden Visa*, mientras que, por ejemplo, cerca de 200.000 personas se han podido acoger a este beneficio gracias a sus leyes de memoria democrática.

La presidenta de Madrid dijo con toda razón, que Sánchez es una máquina de expulsar capital. Desde que el Sr. Presidente ilustre del Gobierno está al frente de la nación, la inversión extranjera ha caído en este país más de un 50% en estos últimos 6 años, y hasta el Banco de España y los mayores expertos dicen algo que todos sabemos: la única manera de solventar el problema de la vivienda es hacer viviendas. Es una verdad tan de Perogrullo que me extraña que incluso ellos no lo entiendan.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Sí, pues comparto con usted, me parece muy curioso que el Sr. Pedro Sánchez haga este anuncio cuando lleva días años, si no me equivoco, aplicando esta medida. Se trata de otra ocurrencia efectista,...

(Remor de veus)

... no nos sorprende, no nos sorprende, estamos acostumbrados a que el PSOE lo que hace es...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

... vender humo.

Nosotros no, el Gobierno de la Sra. Prohens trabaja en políticas valientes para aumentar la oferta de vivienda disponible en Baleares y no para buscar un titular fácil. Pensar que la eliminación de la *Golden Visa* va a ayudar a solucionar el problema de generar vivienda asequible en las Islas Baleares, sinceramente, me parece un argumento absurdo.

Nosotros trabajamos, como hemos dicho, desde el principio, en la línea de generar vivienda asequible para nuestros residentes y para nuestros jóvenes, generando diferentes instrumentos: primero un Decreto ley de medidas urgentes en materia de vivienda, que aprobamos en menos de..., yo creo que fueron menos de dos meses desde que estábamos en el Gobierno, se publicó en el boletín oficial el día 6; a falta de que los ayuntamientos se pronunciaran sobre cómo aplicarlo, estamos viendo ya un crecimiento exponencial de los efectos, y en base a este decreto ley también estamos organizando un plan de construir para alquilar, para generar vivienda asequible en alquiler para los ciudadanos de las Islas Baleares.

Nos centramos, pues, en las clases más desfavorecidos y en las clases medias y para hacer frente a esta realidad necesitamos de la colaboración público-privada.

Nosotros estamos centrados en lo que importa y no en el (...). Gracias.

(Algunes aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 5304/24, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a despesa pública amb motiu de la final de la Copa del Rei de futbol.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5304/24, que formula Josep Castells, del Grupo Mixto. *Té la paraula.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta, som molts els ciutadans que pensam que la despesa pública amb motiu de la final de la Copa del Rei de Futbol va ser totalment exagerada. Va començar amb la seva pretensió populista que es paguessin els xàrters amb doblers públics, pretensió que, afortunadament, i com no podia ser d'altra manera, no va prosperar. Però després hem vist un desplegament exagerat d'IB3, que, sens dubte, ha compromès el pressupost de l'ens, ja de per si molt ajustat, com vostè sap perfectament. I després vostè i el seu equip es van desplaçar dos dies a Sevilla, sense cap justificació. Altres clubs de les Illes han arribat a final de Copa sense tanta parafernàlia.

I al final tot va acabar, la cirereta va ser regalar un 1,6 milions d'euros al Club Mallorca amb l'excusa del patrocini.

Considera que tots aquests excessos són justificats?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells, per la seva pregunta. En la mesura que el meu desplaçament a la final de la Copa del Rei va costar zero euros a aquest govern i que es varen desplaçar només els membres estrictament necessaris per les seves funcions. Crec que sí, que la despesa va ser la correcta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, president. Veig que del tema del patrocini no li interessa parlar-ne.

Miri, tot aquest episodi els retrata i la retrata a vostè personalment, com uns populistes de primera divisió. I, sincerament, MÉS per Menorca no troba seriós que aquest populisme sigui exercit d'aquesta manera per la presidència de les Illes Balears, i per això li hem volgut fer aquesta pregunta.

Vostè volia una foto amb la samarreta del Mallorca i aquesta foto ens ha costat un 1,6 milions d'euros.

Quin retorn té aquest contracte de patrocini? Posar la paraula Mallorca en els calçons d'un club, que ja es diu Mallorca, per cert, que, a més a més, quan els jugadors es posen la samarreta queda tapada per la samarreta; és a dir, aquí no hi ha cap motivació de màrqueting que justifiqui aquest contracte de patrocini. Per tant, creiem que hauria de justificar

la part del tema del viatge, que veig que ha mossegat l'esquer, el tema d'aquest patrocini, perquè, que jo sàpiga, la comunitat autònoma tampoc no té competència en promoció turística. Per tant, utilitzem l'excusa de la promoció turística per regalar 1,6 milions a un club que, amb tot el respecte pels sentiments que desperti aquest club, crec que, com a oposició, ens pertoca controlar l'ús correcte, l'ús adequat i l'ús justificat dels doblers públics.

Sra. Presidenta, aquest regal d'1,6 milions d'euros no té cap justificació, és llançar els doblers dels ciutadans!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies. Sr. Castells, està bé veure qui l'aplaudeixen. Jo, davant aquests atacs, i ho hem vist aqueixes darreres setmanes, amb qualsevol excusa, al mallorquinisme, al moviment mallorquinista, i a l'únic club a primera divisió que té aquesta terra, que tant de bo! en tenguéssim més de clubs de futbol a primera divisió, jo vull fer una defensa...

(Remor de veus)

..., una defensa del mallorquinisme, una defensa d'aquests més de 20.000 aficionats que es varen desplaçar a Sevilla, amb els quals varem poder compartir -alguns de Menorca, per cert-, una experiència de suport al principal club d'aquesta terra.

Vull fer també un missatge a aquells milers que varen poder gaudir des de les seves penyes o la pantalla que va col·locar l'Ajuntament de Palma en el Born.

I vostè potser no ho entengui, però la conselleria d'aquest govern és Turisme, Cultura i Esports, i sí, patrocinarem clubs d'elit d'aquesta terra, perquè nosaltres creiem que la millor promoció turística, ho creia també el Partit Socialista, el que passa és que ho deia d'amagat perquè els seus socis li varen provocar l'única crisi de govern en el Consell de Mallorca, per a menors no en varen tenir cap, per al patrocini del Mallorca sí que en varen tenir una de crisi de govern.

(Alguns aplaudiments)

Com dic, Conselleria de Turisme, Cultura i Esports, i sí, jo crec que l'esport, els esportistes d'elit, els esportistes de base, però això és competència del consell, són la imatge que volem traslladar a la resta del món d'aquestes illes. Jo crec que els valors de l'esport... i no, no només duen el nom de Mallorca, duen el nom de totes les Illes, si vol li pas el contracte de patrocini, Sr. Castells. I ho continuarem fent, perquè aquesta és l'estratègia d'aquest govern, vincular la promoció turística i vincular la imatge turística d'aquestes Illes amb cultura i esports.

Jo el que no acab d'entendre és per què em fa aquesta pregunta, potser a vostè el que li molesta és que hi hagi un club a l'elit del futbol, potser a vostè el que li molesta és el moviment mallorquinista, potser a vostè el que li molesta o no acaba d'entendre és el suport incondicional d'aquest govern a l'esport, als clubs, als esportistes, o potser el que li passa a vostè és que li agrada massa tot el que fa aquest govern i ha decidit tudar una pregunta.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 5441/24, presentada, en substitució de la RGE núm. 5310/24, pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a contractació de detectius privats.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5441/24, que formula *Lluís Enric Apesteguia, del Grup MÉS per Mallorca, té la paraula.*

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, ens podria informar dels indicis que varen dur al seu govern a gastar 4.235 euros en detectius privats per cercar micros a la seu d'una conselleria?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Apesteguia. Vagi per endavant que, per suposat, vostè està en el seu dret de demanar el que consideri i tudar totes les preguntes que considerin necessàries, i jo, evidentment, li contestaré el que em demani, però permeti'm que li digui que aquesta setmana, en què justament no demana sobre la llengua, justament la setmana en què la Generalitat de Catalunya s'ha posat en contacte amb aquest govern per demanar-nos informació i ajuda amb els cursos de formació dels professionals sanitaris en llengua catalana.

(Alguns aplaudiments)

I em causa sorpresa que vostè hagi decidit canviar una pregunta d'un tema que sí interessa els ciutadans, com era l'eficiència en les consultes mèdiques a les nostres illes, per la pregunta que em fa, deu ser que vostè sap que les consultes mèdiques són més eficients que mai, que hagi canviat demanar per un tema rellevant, com és l'atenció sanitària en aquestes illes per un tema absolutament anecdòtic.

Crec que vostè, que em vengui a demanar això, demostra la seva absoluta desconexió amb el carrer i amb el que es parla al carrer.

Dit això, com ja es va explicar per part de la conselleria, després d'una conversa privada amb un membre de la Policia, es va procedir a contractar aquest servei. El servei es va efectuar, i fins aquí el tema.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, no li puc donar les gràcies per contestar-me, perquè no ho ha fet: quins indicis els varen dur a gastar 4.235 euros públics, amb un contracte privat per cercar uns micros?

I vostè em diu que no, que el Govern tengui la sensació que és espiat no és important. Vostè m'ho diu seriosament? A vostè li sembla que un govern que es pensa que l'estan espiant no és important, no és motiu de debat parlamentari? Tal vegada el que li passa a vostè és que considera que aquest contracte és una qüestió "friqui" i l'avergonyeix, i no pot contestar-me perquè no n'hi havia cap d'indici, perquè digui, qui creuen que els espiava?, l'oposició?, VOX?, Avanza en llibertad?,...

(Algunes rialles)

... la patronal?, els sindicats?, Xina?, Rússia?, qui creuen que espiava la conselleria del Sr. Sáenz de San Pedro?, qui tenia interès a saber les polítiques que no està tirant endavant aquest conseller?

(Alguns aplaudiments)

I vostè em diu que ha gastat 4.235 euros públic no és important?

Miri, li ho demanaré..., de totes les qüestions que vostè ha dit, no passi pena que les hi demanaré, però ara tocava demanar-li sobre això, perquè el que no pot ser és que ens gastem els euros públics en la primera cabòria que li passa pel cap a un conseller, i a més després venguin aquí a dir: "No, ens ho va dir la Policia Nacional", que la Policia Nacional ha sortit a desmentir-los, i després ha dit: "No, m'ho va dir un policia nacional a títol particular", que se'l va trobar pel carrer?...

(Algunes rialles i remor de veus)

Vull dir, el Govern a qui consulta les polítiques que ha de dur a terme? Vostè no entén que això és un motiu de preocupació per a l'oposició?, que hauria de ser també un motiu de preocupació per al seu govern?

Miri, jo crec que vostès han pensat en cert moment que viuen a *Homeland* i jo crec que no passen de *Torrente*, i aquesta és vertaderament la qüestió important.

I jo la convid, Sra. Presidenta, vertaderament, la convid que duguin a terme l'estudi de càrregues de feina que tenen pendants, que defensin el petit comerç davant les grans superfícies que es volen instal·lar en aquesta terra...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

...que s'impliquien en els conflictes laborals com el que hi ha a l'aeroport i a les bugaderies, i que deixin de fer coses que fan empegueir.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, Sr. Apesteguia, jo crec que ja s'han donat més explicacions de la contractació d'aquest servei que de la compra de quatre milions d'euros de mascaretes *fake* per part del seu govern, Sr. Apesteguia...

(*Alguns aplaudiments*)

I una vegada... ja li he contestat la meva intenció és no perdre ni un minut més en un tema que només li interessa a vostè.

Miri, allò que afecta els ciutadans de les nostres illes i que ha fet el conseller d'Empresa, Ocupació i Energia és l'agilitació dels expedients en projectes d'ajuda per renovables que vostès ens en varen deixar 13.000 dins un calaix, i això no eren indicis. Les ajudes també en els plans d'igualtat, les ajudes en el mesurament de les càrregues de feina a les empreses per part dels sindicats, també reactivar la fabricació d'hidrogen verd de la fàbrica de Lloseta, recorden aquella inauguració *fake* amb la qual varen enganar tots els ciutadans de les Illes Balears fent creure que hi havia hidrogen verd a Lloseta?

El que està fent aquest conseller és la posada en marxa de la quota zero d'autònoms per a emprenedors, una mesura amb què novament complim amb la nostra paraula, que beneficiarà més de 1.000 nous autònoms, que servirà per donar un cop de mà als emprenedors per arrancar un projecte o un negoci. No hi està d'acord vostè, en això?

O abans d'acabar l'any també...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

...posarem en marxa noves mesures de suport als autònoms consolidats, tampoc no hi està d'acord?

Nosaltres fem feina, deixi el seguidisme de la política del fang que per a això ja hi ha el Partit Socialista i a vostè no li acaba de sortir bé.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.19) Pregunta RGE núm. 5308/24, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració del compliment de l'acord de govern entre el Partit Popular i VOX els primers nou mesos.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5308/24, que formula Idoia Ribas, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, hoy me dirijo a usted para preguntarle cómo valora el cumplimiento del acuerdo de gobierno entre el Partido Popular y VOX en sus primeros diez meses de vigencia.

En estos primeros meses de gobierno, gracias al acuerdo firmado entre el Partido Popular y VOX, hemos aprobado diferentes iniciativas que han supuesto un cambio significativo en la vida de mucha gente; hemos aplicado rebajas de impuestos que permitirán a las familias disponer de más dinero en sus bolsillos.

Prácticamente todos los acuerdos que alcanzamos en junio de 2023 en materia fiscal se han llevado ya a la práctica, con la rebaja en la parte autonómica del IRPF, el incremento del mínimo personal y familiar, nuevas deducciones y eliminación de impuestos, como el de sucesiones y donaciones entre padres e hijos, abuelos y nietos, cónyuges; o como el de transmisiones para la compra de la primera vivienda para jóvenes, familias numerosas, personas con discapacidad; o el de patrimonio hasta el límite que marca el impuesto estatal supletorio, evitando la doble imposición que supone este injusto impuesto.

Baleares es hoy la comunidad autónoma que menos carga impositiva transmite a sus habitantes.

Hemos avanzado en las libertades con un plan de elección de lengua que da opción a los colegios a que puedan desdoblar las clases en función de la lengua elegida por las familias, y muy pronto podremos librarnos de la opresiva Ley de memoria

democràtica, cuya derogación hemos instado ya en este parlamento.

Hemos aprobado unos presupuestos que contemplan planes de inversiones ambiciosos para la reconversión de destinos maduros, la promoción turística, ayudas a comercios, inversiones en el ciclo del agua, y todo ello con una reducción del 12% del gasto político.

Son tan solo diez meses, queda mucho tiempo aún para acabar la legislatura, pero creo que podemos estar satisfechos de los avances realizados.

En estos meses hemos dado cumplimiento al 40% de los 110 puntos acordados el pasado mes de junio. Ha sido un honor para mí haber tenido el privilegio de contribuir tan activamente a mejorar la vida de los ciudadanos como portavoz de este grupo, dirigiendo las negociaciones con el Partido Popular y seguiré trabajando por el bien de esta comunidad autónoma en las responsabilidades concretas que tengo asignadas como diputada, pero hoy he querido hacer balance de todo lo alcanzado que...

(Remor de veus)

...sin duda ha sido mucho y le traslado a usted la pregunta para que pueda ofrecernos también su valoración.

Muchas gracias, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gracias, Sr. President. Gracias, Sra. Ribas, per la seva pregunta. Ho deia molt bé vostè, estam a manco de cinquanta dies per complir el primer any d'aquesta legislatura del canvi a les Illes Balears i, si una cosa identifica aquest govern i el pacte d'investidura que varem firmar amb VOX és que els nostres compromisos..., és que som una gent de paraula, és que complim els nostres compromisos amb els ciutadans de les Illes Balears, tant en el programa de govern com -insistesc- en els acords d'investidura, uns acords d'investidura i un programa de govern que és públic, que és transparent i que coneix tothom, cosa que ens distancia d'aquells que tenen un programa ocult, uns acords ocults, que fan de les mentides o dels canvis d'opinió una forma de fer política, això quan tenen opinió perquè a vegades no tenen ni opinió ni pressupost, que és el que passa en el Govern d'Espanya.

Per altra banda, tant el Govern del Partit Popular com VOX, tot i les lògiques diferències que s'han anat constatant entre dos partits amb diferents sensibilitats i diferent manera de veure les coses, s'està complint aquest acord. I jo crec que ens ha permès avançar a un ritme molt àgil.

Ho deia vostè. Tota la part de rebaixes d'imposts dels nostres acords està complida. Però això no vol dir que això s'hagi acabat ni que ens conformem; amb mesures importants per als nostres serveis públics, com la gratuïtat de l'educació 0-3; l'estratègia per captació i fidelització de professionals sanitaris, amb 33 nous professionals en especialitats deficitàries aquí a les Illes Balears.

I estam avançant, estam avançant junts en qüestions importants que també figuren en els nostres acords, com és la simplificació administrativa, com és el suport als emprenedors amb aquesta quota zero per a autònoms o com és el suport als pagesos i al sector primari, que ja som ja també la comunitat que pagam més aviat les ajudes als pagesos.

I avui aprovarem el Decret llei d'emergència habitacional, que és només un primer paquet de mesures en habitatge, entre moltíssimes d'altres mesures i en queden moltíssimes per seguir fent feina i per seguir complint amb la voluntat dels ciutadans.

Jo vull aprofitar també per agrair la seva tasca i la del Sr. Rodríguez aquests mesos com a portaveus on han defensat amb convicció els seus votants en negociacions dures i complexes des de les lògiques diferències entre dos partits diferents, però que sempre hem acabat respectant uns i altres els acords d'investidura.

I vull també donar l'enhorabona a la Sra. Cañadas i...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

...a la Sra. Verdú en les seves noves responsabilitats per seguir complint amb la voluntat de canvi contundent de polítiques i de manera de fer política que ens varen expressar els ciutadans i la confiança que ens varen atorgar.

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE núm. 5293/24, presentada pel diputat Sra. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques d'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 5293/24, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gràcies, Sr. President. En matèria d'habitatge, Sra. Prohens, especulació des del minut zero, increment de preus, increment del preu de lloguer. La primera mesura, anar a Fiscalia per tenir una excusa per donar a un fons voltor 88 habitatges per a joves, la mitjana del lloguer per a aquests 88 habitatges per a lloguer seria de 500 euros, a la mateixa zona, en el dia d'ahir, a qualsevol cercador, 2.000 euros per als joves en aquesta zona, aquesta és la seva mesura estrella.

Ara, això sí, diuen que faran 3.000 habitatges. I ahir, el Sr. Sagreras deia 29, avui la conselleria diu una altra xifra, però el que tenim clar és que vostès no volen ni creuen en la política d'habitatge, tant sols en l'especulació, que és el que farà el seu vicepresident. I parlava el vicepresident, i parla molt amb vostè de *power points*, ahir varen anar a visitar obres del metro, m'imagin que va ser vostè la que amb les seves mans va fer el formigó d'aquestes obres, i li puc garantir...

(Alguns aplaudiments)

... i li puc garantir, amb rotunditat que tot l'HPO que es vagi a entregar en aquesta legislatura serà el que varem començar nosaltres, amb projectes, amb mesures i amb obres que es fan ara mateix, i que vostè visitarà sense dir que és l'herència rebuda, l'HPO. No farà més que això en aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Negueruela. Contenta de tornar-lo veure aquí, després que sortís corrent la setmana passada, però, una vegada més, crec que s'ha tornat equivocar de pregunta o que qualcú li vol molt de mal, perquè vostè em demana pels objectius.

I jo el que entenc és que els objectius que no s'han complert són els de les seves polítiques d'habitatge, perquè el 2019 vostès varen començar la legislatura dient que seria la legislatura de l'habitatge. I llevat que es referís a la proliferació d'habitatges de luxe o xalets en rústic, el resultat és que vuit anys després de vostès governar, els preus del lloguer i de compra són més cars que mai.

A partir d'aquí, aquest govern posa en marxa les seves primeres mesures d'habitatge, però, evidentment, el fracàs de vuit anys no es pot arreglar amb vuit mesos.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sí, gràcies, Sr. President. Mire lo que cree usted en política de vivienda, cree tanto usted en política de vivienda, cree tanto la Sra. Prohens, que a la número 2 de la Conselleria de Vidal, encargada de hacer las políticas de vivienda, de redactar las leyes, la cesan hace tres semanas, y para un acuerdo, como acaba de decir, con VOX, transparente, que no existe, que era la supresión de la Oficina anticorrupción, nos encontramos hoy que han puesto al frente de la Oficina anticorrupción, de lo que queda, de la intervención de la fiscalización al frente a la número 2 de la Sra. Vidal...

(Remor de veus)

... Esto es lo que ustedes hacen en materia de transparencia, la inspectora general de servicios asignada a Presidencia, que es la encargada de proteger al denunciante, informar de las incompatibilidades de la propia Sra. Vidal, continuar los expedientes de la Oficina anticorrupción, tramitar incluso la trama de Campos, todo eso han puesto a la número 2 de la Sra. Vidal, esto es lo que le importaba la vivienda a usted, cuando coge a la secretaria general encargada de redactar la vivienda y la pone al frente de vigilar...

(Alguns aplaudiments)

... todos los temas relacionados con la corrupción.

Por cierto, también era la secretaria general de Presidencia del Sr. Bauzá, del Sr. Gómez, debe ser la economía circular e innovación de la que hablaba el Sr. Costa,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... porque todo empieza y acaba en lo mismo. Esto es lo que cree usted en la vivienda, esto es lo que apuesta usted por hacer esta legislatura.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Negueruela, el primer que li demanaria és una mica de respecte pels funcionaris de carrera d'aquesta comunitat autònoma, Sr. Negueruela...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., una mica de respecte.

I veig que vostè no vol parlar d'habitatge, en el fang és allà on vostè es troba còmode, idè jo sí que en vull parlar, perquè en aquest Decret d'emergència d'habitatge que vostès critiquen els dos primers batles que el varen aprovar, el batlle d'Inca o el batle de Pollença, no del Partit Popular, precisament,...

(Alguns aplaudiments)

... un 75% per cent dels ajuntaments -ja sé que governen a poquets-, però un 75% dels ajuntaments, tot i els seus intents de boicotejar aquest decret, ja han decidit aplicar les mesures als seus municipis. I ho ha dit la consellera, més de 200 en tramitació.

(Alguns aplaudiments)

Impost de transmissions... són pocs, són molts 200? Són 200 més del que haguéssim aconseguit amb vostès.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Impost de transmissions patrimonials, més de 300 joves s'han estalviat 10.000 euros per persona per poder accedir al seu primer habitatge. Són molts, són pocs? Són 300 més del que haguéssim fet amb vostès, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

I miri, jo li diré el que deia ahir el professor de Dret Civil de la Universitat Rovira i Virgili, director de la Càtedra UNESCO, sobre la limitació dels preus de lloguer, que vostès continuen defensant: "No ha tengut èxit enlloc, està abocada al fracàs pels seus efectes col·laterals no desitjats, com, per exemple, la disminució de l'oferta, l'aparició d'un mercat negre i la selecció d'inquilins amb millors condicions econòmiques". Això és el que volen vostès per als ciutadans de les Illes Balears.

En canvi, els experts defensen nou habitatge públic amb col·laboració privada, bé, els experts i el Govern d'Espanya, que també defensa aquesta col·laboració privada, que diu que hi ha negoci i que, a més,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... hi haurà una passarel·la per afavorir els constructors, això ho diu el Govern d'Espanya: incentivar la posada en el mercat de pisos buits, les deduccions fiscals..., per cert, en les deduccions fiscals amb qui va vostè, amb els ciutadans de les Illes Balears o amb el Govern de Pedro Sánchez...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 5903/23, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria de transparència i bon govern.

Pasamos al segundo punto del orden del día, que corresponde a la Interpelación RGE núm. 5903/23, del Grupo Mixto, en materia de transparencia y buen gobierno. Tiene la palabra el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom de bell nou. Sembla que la presidenta es permet opinar sobre la pertinència de les preguntes que li fem, que considera que tudam les preguntes. Aquí tenim una interpel·lació per parlar d'un altre tema, esper que no consideri que també és un tema menor.

I, Sra. Consellera, doncs avui li fem aquesta interpel·lació sobre transparència i bon govern, és un tema ampli, el de bon govern, un tema que pertany a la seva conselleria i que nosaltres creiem que a l'actual estructura de la conselleria queda un poc difús. Per tant, la meua primera pregunta que li faig és d'alguna manera sobre la ubicació dels diferents dispositius de transparència i bon govern dintre la seva conselleria, perquè entenc que en aquests moments hi ha dues direccions generals que tenen competències sobre el tema: una seria la de coordinació i transparència, en la qual entenc que hi ha el Servei de Qualitat i Avaluació, tot i que això de la web del Govern en aquests moments no queda clar, és a dir, a mi m'agradaria que m'expliqués exactament dins la Direcció General de Coordinació i Transparència com queda la qualitat, l'avaluació, la transparència i el bon govern? Perquè hi ha una oficina creada per llei, l'Oficina d'avaluació pública, creada per la Llei 4/2011, que jo ja vaig demanar a l'anterior govern per aquesta oficina i em va dir que no s'havia creat. Voldria saber si vostès l'han creada o també continuen incomplint la llei, com feia l'anterior govern. I, per tant, com tenen tot el tema de l'avaluació de les polítiques públiques dins la conselleria.

Li he de dir que a la nova pàgina web del Govern, perquè, és clar, aquest també és un tema de transparència, tot l'organigrama per sota del segon nivell, és a dir, per sota dels directors generals, aquest ha desaparegut, no tenim informació sobre què queda per sota dels directors generals, surt la consellera, surten els alts càrrecs, els secretaris generals, els directors generals, els directors generals d'ens adscrits a la conselleria, però no tenim informació, i la veritat és que és una manca de transparència que crec que hauria de mirar-se de corregir. Segurament és un tema purament de disseny, no vull dir que tingui la intenció d'amagar aquesta informació, però realment això és així.

A banda d'això, també hi ha una altra direcció general, la de Relacions Institucionals i de Relacions amb el Parlament, que dins les seves competències té la de la qualitat jurídica de les disposicions, la iniciativa legislativa del Govern i qualitat jurídica de les disposicions, també és un tema de bon govern, la qualitat jurídica.

M'agradaria saber, aquesta és la primera pregunta que li faig: quin paper juga aquesta direcció general, que s'encarrega de la qualitat jurídica de les disposicions, per supervisar els decrets lleis que fa el Govern? Perquè, és clar, cada decret llei que ha vingut després l'hem hagut de refer de nou, per tant, crec que realment aquí hi hauria una feina important a fer, perquè, com que ara ens espera un altre decret llei, que no hauria de ser un decret llei, Sra. Consellera, hauria de ser un projecte de llei, aquest que vostès diuen de simplificació administrativa em sembla que en volen dir, crec que, ja que hi ha un organisme encarregat de la qualitat jurídica de les disposicions, home, estaria molt bé que no passi com amb el decret llei per eliminar l'impost de successions, que després en la tramitació s'han de corregir les deficiències que tenia, o el Decret llei de mesures urgents d'habitatge, que l'hem hagut de refer de dalt a baix, a la mateixa conselleria, el mateix Partit Popular per via d'esmenes l'ha hagut de refer. Crec que la qualitat jurídica de les disposicions és una part important del bon govern.

Si vostè amb la seva resposta m'aclareix com es distribueixen aquestes competències dins d'aquestes direccions generals o dins la seva conselleria, li vull demanar sobre quina intenció tenen sobre la Llei vigent 4/2011, de bona administració i bon govern. És una llei que gairebé no s'ha desplegat, ni s'ha creat l'Oficina d'Avaluació Pública -a no ser que vostè em digui que vostè l'ha creada, no tinc una informació que així sigui-, i, per tant, m'agradaria saber com tracta aquest tema la seva conselleria, ni el grup d'impuls per a la simplificació i la reducció de càrregues administratives. És a dir, aquesta llei preveia l'existència d'un grup d'impuls per a la simplificació i la reducció de càrregues administratives. Trob curiós que vostès, que tanta bandera fan de lluitar contra les duplicitats, resulta que ara la conselleria del Sr. Costa s'encarrega de la simplificació administrativa o s'encarrega de la liquidació de l'Oficina anticorrupció, que són temes que haurien de pertocar a la seva conselleria.

Per tant, aquest grup d'impuls, jo també vaig demanar la legislatura passada sobre aquest grup d'impuls, em van dir que no s'havia reunit des de feia anys, i crec que hagués estat una passa prèvia, imprescindible, abans de fer un decret llei sobre simplificació administrativa que s'hagués reunit aquest grup i que hagués donat la seva opinió.

Per tant, voldria saber la resposta sobre això: estructura de la conselleria, responsabilitat sobre temes de bon govern, el tema del nou disseny del web que desapareix informació per sota del segon nivell de comandament, i després aquests òrgans que preveu la Llei 4/2011, de bona administració i bon govern. Molt bé, aquest seria un primer paquet.

El segon paquet de temes que li vull demanar. Ja sap que m'he interessat pel tema de la dotació de personal de la Inspecció General de Serveis. Ara m'acab d'assabentar, a través d'una pregunta de l'oposició, que vostès han posat en aquest lloc, no sé si a través de una comissió de servei o a través de quina figura, l'exsecretària general -he entès- de la Conselleria d'Habitatge i també antiga secretària general de la Presidència del Govern en temps del Sr. Bauzá. Ho trobo molt xocant, Sra. Presidenta, que vostès la crítica que feien al director de l'Oficina anticorrupció és que havia estat un alt càrrec del

Govern socialista, i ara posin com a responsable de tramitar tots aquests expedients un ex alt càrrec del Partit Popular.

(Algunes aplaudiments)

La Sra. Presidenta s'ha esquinçat les vestidures dient "més respecte als funcionaris". Home, a tots, al Sr. Milán i a la senyora aquesta que no sé com es diu, tots els meus respectes per ella, tots els respectes. Però si el fet d'haver estat alt càrrec d'un govern, cosa que un funcionari té tot el dret a ser, l'inhabilita per ser cap de l'Oficina anticorrupció, escolti, no em posin com a responsable de tramitar tots aquests expedients una persona que també ha tingut un alt càrrec; ni més ni menys que a Presidència, amb el Sr. Bauzá. Crec que això requereix una explicació. Miri, m'he n'acab d'assabentar ara. Vull dir, que la meua alarma no estava gens preparada ni impostada; me n'acab d'assabentar ara.

Llavors, entenc que ja tenim inspector general de serveis. Bé, encara falta d'aquesta oficina que té cinc, hauria de tenir cinc treballadors, doncs, encara en falten dos. M'agradaria saber com pensa, té previst, si pensa completar l'organigrama d'aquesta oficina o com ho pensa completar i amb quin calendari. Perquè jo continuo estant preocupat perquè el Parlament trameti tots els expedients de l'Oficina anticorrupció a una oficina que està gairebé desmantellada.

Un altre tema que sap que m'ha interessat, la unitat acceleradora de projectes. Ja tenim responsable d'aquesta unitat?, ja té personal?, perquè fins fa poc no n'hi havia. Llavors, m'agradaria saber, com a govern que lluita per la simplificació administrativa i per la agilitat de l'administració, home, potser podrien haver estat més àgils a posar en marxa la unitat acceleradora de projectes. Clar, si la unitat acceleradora ja va tan poc accelerada, doncs, la veritat, poca credibilitat tenen per accelerar la resta d'administració o la resta d'administracions.

I aquí arrib amb aquest nou decret d'agilitació que, ja he dit, m'estranyava que tirés endavant el Sr. Costa perquè, per tot el que he dit, semblaria que hauria d'estar impulsat per part de la seva conselleria. Clar, m'agradaria saber aquest decret llei d'agilitació, que anam tenint informació amb comptagotes, a banda de simplificar tràmits urbanístics i ambientals, simplificaran altres coses o afectarà altres coses? Altres coses que jo penso que vostè, com a responsable del bon govern, de la qualitat jurídica, de la bona administració, hauria de preocupar-se. Per exemple, es preocuparà d'agilitar les valoracions de dependència?, o es preocuparà d'agilitar els ajuts al lloguer?, o es preocuparà d'agilitar els ajuts de menjador?

Perquè, clar, tal vegada vostès es preocupen de agilitar moltes coses a uns determinats sectors i no donen tanta importància a agilitar temes a altres sectors, altres sectors més vulnerables o més dependents que estaria bé que també fossin objecte de la seva preocupació. De moment, tot el que sabem del decret llei d'agilitació administrativa per facilitar les coses als constructors, grans tenidors i gent capaç d'impulsar grans promocions. Els promotors i els constructors, bàsicament. Voldríem saber si hi ha altres col·lectius que es beneficiaran d'aquesta política de simplificació administrativa.

Tancaré aquesta primera intervenció tornant al tema de l'avaluació de les polítiques, que jo més o menys n'he parlat perquè vostè és responsable d'això, però no tant en termes d'organigrames sinó en termes de feina. És a dir, avaluació de polítiques, és un tema que jo ja a l'anterior govern li vaig treure diverses vegades, no vull ser immodest, però crec que sóc el diputat que més ha demanat sobre l'estat de l'avaluació de les polítiques públiques, i a aquest govern també li vull exigir l'avaluació de polítiques públiques. Perquè, si volen refer de dalt a baix el funcionament d'aquesta comunitat autònoma, cosa que tenen dret a fer si són al Govern, home, crec que com a mínim el rigor faria que complissin la normativa que ja existeix en avaluació de polítiques públiques i s'imposessin la necessària avaluació periòdica al cap d'un temps de posar en marxa un decret, una llei, doncs, l'avaluació de quins resultats ha donat això.

Perquè aquí sempre estam dient això del *dato mata relato*, però només donen una dada i amb una dada no es poden avaluar les polítiques públiques. Se'n necessiten moltes i es necessita un òrgan especialitzat. Jo crec que aquesta seria una manera per ventura no tan vistosa ni tan cridanera de fer un decret llei de simplificació administrativa, seria una manera més seriosa i més profunda de realment millorar el bon govern d'aquesta comunitat autònoma.

Aquests són tots aquests temes que li plantejo en aquesta primera intervenció i si en sorgeixen de nous, doncs, ja els hi plantejaria a la segona.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Passam a la intervenció del representant del Govern. Té la paraula la consellera de Presidència i Administracions Públiques, Antònia Estarellas, per un temps de deu minuts.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia. Moltes gràcies. Moltes gràcies, Sr. Castells, per aquesta interpel·lació. Abans de -i li contestaré en aquesta primera intervenció a una sèrie ja de les preguntes que vostè ha posat damunt la taula-, primer de tot, faré una breu exposició, perquè crec i duc setmanes sentint en aquest parlament diferents opinions, coses, conceptes, que crec que val la pena aclarir. També don les gràcies als serveis de transparència de la conselleria que fa una feïnada per intentar cada vegada implementar un portal més transparent per a tothom i principalment per als ciutadans.

Aquest govern no és un govern fosc, està compromès totalment amb la transparència i la integritat. La transparència és una eina més poderosa per garantir la integritat de la gestió

pública, per assegurar que cada decisió presa sigui visible, comprensible i, sobretot, sotmesa a l'escrutini públic. Tot això sense oblidar els altres beneficis que ens brinda la transparència, com ara el foment d'una major participació ciutadana. Creim que el sentit de la gestió pública ve de la mà de la participació ciutadana i de la rendició de comptes. El nostre compromís deim que és absolut.

Varem tancar, és ver, i es va aprovar una llei que creava un registre, que tancava l'Oficina anticorrupció, i en aquests moments m'agradaria fer o aprofitaré per fer una mica d'*speech* sobre què suposa en matèria de transparència el tancament d'aquesta oficina.

Per una part, des del..., bé, en aquests moments s'està fent la transició en el tancament pròpiament, la liquidació de l'ens de l'oficina. Si vostès entren en el portal de transparència, que en aquest moment li don la raó que hi va haver una transferència, s'ha fet una web corporativa nova, que era un projecte que s'ha acabat, però que venia de l'antic govern, precisament, era una aposta, jo crec que bona, on s'havia de tenir una entrada per temes a la web perquè el ciutadà, que al final és que ha de tenir l'accessibilitat a la informació, pogués de manera més clara poder anar directament a allò que li ocupava.

És ver, jo mateixa ahir vaig estar navegant pel portal i és ver que hi ha dades que queden una mica complicades d'arribar-hi. Així com en els càrrecs, per exemple, perquè repetesc, tot el que ens afecten als càrrecs, les nostres declaracions, totes les nostres despeses, tot està penjat i continua penjant en aquesta web i continuarà penjat, malgrat no hagi l'Oficina; llavors, és ver que quan vaig anar al segon nivell em vaig adonar que hi havia uns certs problemes i vàrem tenir unes setmanes on el bolcat de totes les dades va quedar impossibilitat. Per tant, s'està fent feina en l'àmbit tècnic i no és cap afany de poder o de voler amagar cap tipus de informació.

Per tant, el nostre esforç també ha d'anar, com no pot ser d'una altra manera, a perpetuar la confiança del públic i de les nostres institucions.

És cert que la transparència i el bon govern, de manera genèrica, no són àrees susceptibles de ser harmonitzades per la Unió Europea, tot i així existeixen directives i reglament per afavorir la participació ciutadana i una administració més eficaç i responsable.

Volia aprofitar per fer una mica de repàs. Pel que fa al Govern d'Espanya hi ha dues lleis bàsiques de caràcter estatal que són, per tant, obligades, que és la Llei 19/2023, de 10 de desembre, de transparència i dret a l'accés i a la informació pública i bon govern, que estableix un marc general de transparència per a totes les administracions públiques. Aquí es reconeix el dret a l'accés a la informació, obliga les administracions a obrir una informació de manera proactiva, etc., i també fomenta un comportament ètic i responsable dels alts càrrecs que s'han de veure de tota manera controlats sobretot la seva despesa pública.

L'altra llei és la Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informen sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, i que té com a objectiu, precisament, el que avui ha sortit aquí, que és protegir aquelles persones que denuncien infraccions normatives i lluita contra la (...) una cultura d'integritat.

I, precisament, aquestes lleis estatals conformen el marc en què ens movem en matèria de transparència i de bon govern.

A les Illes Balears, el marc normatiu es completa amb diferents lleis o ve regulada de diferents maneres: l'article 14 de l'Estatut d'Autonomia que disposa que una llei del Parlament de les Illes Balears regularà específicament el dret a la bona administració, així com a l'arxiu, als registres administratius de les institucions i de les administracions públiques; en el cas específic de la transparència, la Llei 4/2011, de bon govern i de bona administració, en el seu article 3 recull que la gestió pública s'ha d'abastar en transparència i la integritat.

Aquesta llei obliga a publicar, que és el que fem, de manera proactiva, informació sobre contractes públics, subvencions, convenis i serveis públics, així com a donar certa informació sobre els càrrecs públics com ara currículums i retribucions, i també prescriu que cada sis mesos s'ha de publicar l'expedient de despesa de més de 500 euros que es tramita en relació amb dietes, despeses de representació o similars.

Tot això de manera quotidiana està penjat al portal de transparència del Govern de les Illes Balears.

Una altra llei, la 1/2019, ha introduït al nostre ordenament el concepte de govern obert. Aquesta llei aclareix les bases que han de dirigir el comportament ètic i operacional del Govern i dels seus membres, que han d'adequar-se a principis d'integritat, honestat, credibilitat, transparència i objectivitat, i oferir una transparència, participació o la col·laboració de la ciutadania en els afers públics, un compromís que inclou la publicació clara i accessible de tota la informació relativa a plans, programes i activitats del Govern, la implementació de mecanismes per facilitar l'audició ciutadana i la promoció de participació activa en la formulació de polítiques públiques.

Tot això dins el portal... hi és, amb la qual cosa aquest govern, per ventura, no té una comissió de qualitat i avaluació creada, però aquesta comissió de qualitat i avaluació de polítiques estava com a més pensada en el que era la banda més ètica del que és el Govern, i sí que tenim la comissió ètica. En el moment que es creï aquesta "daixona" desapareixerà el que és la comissió ètica que en aquests moments està activa, hem tengut la renovació d'un dels membres, està activa i s'està reunint i es posa a disposició de tots els ciutadans que vulguin mantenir qualsevol aclariment en qüestió de les condicions ètiques dels membres d'aquest govern.

A més, en aquesta llei es preveu que els currículums acadèmics i professionals del Govern és l'altra, no era l'Oficina anticorrupció que ens obligava a tot això, eren les nostres lleis, a més s'han de publicar a la web i, a més, les retribucions que també han de ser públiques, les compensacions, els beneficis, (...) o dietes que rebim.

A més, malgrat no tenguim caràcter normatiu, el codi ètic del Govern aprovat el 13 de maig de 2016 estableix normes ètiques i pautes de conducta relacionades entre altres amb l'objectivitat, la transparència, l'austeritat, etc., l'agenda, les declaracions de patrimoni i d'activitat i altres conceptes, com ara les despeses de transport, manutenció, viatges i els obsequis que rebim.

Vull reforçar una altra vegada més que el que ens obligava era aquesta llei, com es fa... no fa falta fer-ho a través de l'Oficina, sinó que en aquest moment es continua complint perquè tot està penjat al Portal de Transparència, que és aquí on ha estat sempre, en lloc de tenir un enllaç serà un altre enllaç el que ens donarà compte de totes les nostres obligacions.

Per tant, es pot consultar al Portal de Transparència, com a mode d'exemple, que és el nostre principal actiu a l'hora de publicar de manera proactiva més de 200 categories de dades, com ara de l'administració, com l'organigrama, funcions de conselleries o del Govern o les últimes notícies i campanyes institucionals, de l'ètica del bon govern o hi ha informació de la Comissió d'ètica pública, detall sobre les agendes dels membres, declaracions d'interessos i patrimonis, normatives sobre incompatibilitat o el canal que denúncies, temes d'informació jurídica, d'economia financera, de contractes, de transparències, etcètera.

Una altra darrera cama seria el dret a l'accés a la informació pública que també des de la pàgina web s'hi pot accedir de manera senzilla.

També vull recordar que enguany van... al 2023 es va renovar per dos anys més el conveni amb el Consell de transparència i bon govern amb el Govern central a través del qual aquest òrgan estatal assumeix la resolució de les reclamacions presentades contra les decisions de les administracions de les Illes Balears en matèria de dret a l'accés.

Jo vull fer una menció especial a la importància que s'ha donat a la transparència a la nostra web, s'ha posat un accés directe al portal en primera línia per facilitar l'accés, s'ha creat un tema anomenat Govern Obert, i, finalment, des de l'apartat de Govern s'ha establert la visualització de la informació de transparència de cada càrrec en el botó Informació del Càrrec, on s'ofereix informació sobre les diferents facetes.

L'objectiu d'aquest portal obert és, precisament, promoure la transparència i la participació ciutadana.

Ara no volia... volia intentar fer-ho una mica més curt per poder-li respondre a una sèrie de coses que, si no, no ens donarà temps.

Tot el tema de transparència està ubicat a la Direcció General de Coordinació i Transparència. És a dir, està dins una direcció general. El personal és a les oficines de... de... aquest polígon... com es diu el polígon?, ara no em surt, bé, són allà, però són...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... es va llevar la part de participació que... se'n va anar a la part de participació, se'n va anar a la Conselleria d'Afers Socials.

Com li he dit, l'Oficina de Qualitat i Avaluació estava com a més pensada pel que era la part no tan d'avaluació, sinó dels membres del Govern que en aquest moments aquestes funcions les està fent la comissió ètica. Valoram quina de les dues és la que ha de fer, allò de la web que ja li... ja li he comentat, i dins aquest darrer torn el que li diria és que la part de simplificació es va passar de la Conselleria de Presidència a la Direcció..., perdó, la Conselleria d'Economia, Vicepresidència i Conselleria d'Economia...

EL SR. PRESIDENT:

Conselleria, hauria d'anar acabant i continuar al segon...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... i Hisenda perquè es va voler vincular molt als processos també de modernització perquè no s'entén una simplificació administrativa que no vagi acompanyada d'un procés de modernització de l'administració pública.

Perdó, moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Castells, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Consellera, jo li agraeix la bona fe i el bon to, però..., és clar, és un poc frustrant, és clar, jo entenc que el seu equip li prepari una resposta, però com vostè comprendrà una interpel·lació... el que interpel·la..., bé, dintre del tema pot plantejar preguntes diferents.

Llavors vostè... Ho entenc, vostè em... allò, com es diu?..., popularment *ha venido a hablar de su libro*. Vostè m'ha llegit el que li havia preparat el seu equip, però m'ha respost molt poc del que jo li havia demanat i pot imaginar-se que, com a interpel·lant, ha estat bastant frustrant la resposta.

Vostè m'ha parlat molt de transparència, molt bé, però la interpel·lació és de transparència i bon govern, i jo li he demanat sobre qualitat, li he demanat sobre avaluació i gairebé no m'ha dit res d'això.

Llavors, li replicaré molt ràpidament que les paraules són molt polides, que la transparència és un element fonamental per a la integritat, llavors fan una llei en què el que fan és menys transparència en les declaracions dels càrrecs públics, menys

transparència, perquè ja no són de lliure accés. Per tant, l'escrutini públic a vostè... ve aquí a parlar d'uns conceptes que després no es traslladen a la realitat, integritat, escrutini públic.

Participació ciutadana. Escolti, i si volen tanta participació ciutadana per què governen a cop de decret llei? Perquè, és clar, la participació ciutadana és un tema que també està molt bé, que es presta a molts *happenings*, però després, escolti, per fer una llei s'ha d'obrir un període de consulta, després hi ha un període d'exposició pública, i tot això vostès s'ho boten. Per tant, em sap greu dir-li que les paraules estan molt bé, però... i ho posaran a la web i la web tan transparent com vulguin, però en les coses bàsiques ni hi ha transparència, ni hi ha participació ciutadana, i crec que és un element en el qual el Govern hauria de millorar.

Però, com li deia, jo també li he parlat de qualitat i avaluació, gairebé no me n'ha respost. Jo no acabo d'entendre que les tasques de qualitat i avaluació ara em digui que les assumeix la comissió ètica, jo no ho entenc, no ho entenc, perquè comissió ètica entenc que pot tenir a veure amb transparència, amb govern obert, però jo li parl de qualitat de les polítiques i d'avaluació d'aquestes polítiques. I aquest és un element, i ha estat el primer que li he dit, l'anterior govern tampoc no ho feia, per tant, no li ho dic amb voluntat de xoc de dos blocs, li ho dic com un diputat que representa uns ciutadans i que considera que els governs s'haurien de preocupar d'aquest tema i no se'n preocupen. Per tant, ja podem anar fent molts d'anuncis i ja podem anar fent molts d'eslògans que, si no ens preocupem de garantir la qualitat de les normes que elaboram i l'avaluació d'aquestes normes, doncs, bé, estarem sempre tirant aigua a un cubell sense fons. I malauradament, no m'ha sabut donar cap resposta sobre aquest tema, esper que me la pugui donar.

Sobre el tema del perfil de la nova inspectora general de serveis, tampoc no m'ha dit res. I sobre la dotació de personal de la inspecció de serveis i de la Unitat Acceleradora de Projectes li agrairia que em respongués, perquè són preguntes prou concretes, li diria que em respongués.

Volia acabar amb els temes de transparència, és clar, vostè ha fet molta bandera de polítiques de transparència, m'ha parlat del govern obert, del compromís ètic i del codi ètic i de les actituds dels membres del Govern i, és clar, jo no puc evitar retreure-li la manca de transparència que tots o molts diversos membres del Govern, jo no li diré quins, en aquest mateix ple, van tenir amb el tema de la reclamació de les mascaretes impulsades per l'ib-salut. És a dir, és clar, en els plens de finals de febrer, a principis de març, que la oposició encara no tenia els expedients de l'ib-salut i, per tant, encara no sabíem, encara no havíem pogut llegir l'expedient d'inici de reclamació que va signar el Sr. Ureña, l'actual director de l'ib-salut, vostès ja sabien en aquell moment que en aquella resolució d'inici de l'expedient es deia que la caducitat era de tres mesos, vostès ja ho sabien i ens ho van voler amagar.

I jo, en aquest sentit, em sento defraudat, perquè vostè mateixa, el dia 5 de març: "tal com hem defensat, la reclamació es va signar dia 24 d'agost i, per tant, el termini de resolució de l'expedient és de vuit mesos i no ha caducat". Sí, però no ens va dir que hi havia una resolució del director de l'ib-salut del seu

govern, que deia que era de tres mesos. Ens ho van amagar, perquè vostès ho sabien i nosaltres no, i és deslleial amb l'oposició; que vostès ens vinguin a dir aquí que l'expedient no ha caducat basant-se en interpretacions quan el paper signat pel director de l'ib-salut deia que caducava al cap de tres mesos.

El mateix dia 5 de març, la Sra. García: *“Este expediente no está caducado, el director del ib-salut hizo la reclamación el pasado 24 de agosto, y, según la Junta Consultiva de Contratación, (...) -això ho dic jo- hay un plazo de resolución de ocho meses? Ah!, i segons el director de l'ib-salut, quin és el termini? La Sra. García Romero també ens va enganyar.*

I la Sra. Presidenta -i em sap molt de greu haver-ho de dir- i el Sr. Costa, el Sr. Vicepresident, també ens van enganyar, la Sra. Presidenta, el mateix dia 27 de febrer: *“L'expedient ni tan sols s'havia iniciat”*. Mentida, estava iniciat l'expedient, perquè reposa a un informe previ que fa l'anterior govern. O el Sr. Costa: *“El Govern Armengol mai no va iniciar res”*. En canvi, quan hem conegut, *a posteriori* l'inici de l'expedient, vàiem com el director de l'ib-salut, el Sr. Ureña, nomenat per vostès, es basava en un informe previ. Per tant, jo crec que està molt bé, però vostè m'ha parlat del codi ètic, del Govern obert,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... l'actitud que han de tenir els consellers, i jo, com a oposició, com a lleial oposició, li he de retreure que el Govern no ha estat lleial i que, tant la presidenta, el vicepresident, la consellera de Presidència, la consellera de Salut, van amagar informació en aquest ple, van intentar-nos fer passar bou per bèstia grossa, ens varen amagar informació i, per tant, ens varen enganyar. I la meva obligació és retreure-los-ho.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Castells, la veritat, m'agradaria haver-lo vist... supòs que li preocupa més els tres anys que no es va fer amb aquest expedient, que sí, perquè jo crec que no hem enganat ningú, la caducitat perquè el que posava la Junta Consultiva de Contractació eren vuit mesos, si després hi va haver una errada a la notificació, que es rectifica, això no és que cap conseller i molt menys la presidenta hagin volgut enganyar, em semblen paraules prou dures, perquè no és cap intenció, i més, parlant clar, quan nosaltres sabiem que aquest expedient el tendrien tots els grups parlamentaris, faltaria més!

És a dir, crec que dir que han volgut manipular o hem vengut a enganyar crec que són unes paraules que no s'haurien d'haver dites; és a dir, si hi ha hagut una errada, com n'hi ha a tots els expedients, jo sempre dic que un expedient és un funcionari, que un expedient si el donassis, el mateix expedient, a posterior, a sis persones diferents, totes sis trobarien un punt d'errada, tots, ho dic perquè jo som verificadora d'expedients, i és així: si el dones a sis, sempre hi ha. Què vulguin enganyar? Mai no he volgut pressuposar que s'ha volgut enganyar, sinó que s'ha fet una errada material o una interpretació que no tocava o no pertocava. Però en aquell moment tots els informes, la Junta Consultiva, fetes era que aquests membres contractuals eren vuit mesos, i això és el que consta.

Què hi pot haver un informe amb proposta feta o no feta? Bé, no es tracta que jo vulgui defensar, perquè crec que hi ha una comissió oberta i ja es donaran totes les explicacions que es vulguin donar, però un expedient en el moment, si tu deixes un informe amb una proposta i el deixes dins un calaix, o una resolució dins un calaix, no té cap tipus d'efecte. Per tant, s'inicia en el moment que la resolució està notificada. Per tant, es poden fer jocs de paraules, per suposat, aquí es fa política, es poden fer jocs de paraules, voler dir que volem enganyar, a mi em sembla una mica fora de context.

Quant a què és la Unitat Acceleradora? En la Unitat Acceleradora hi ha el decret, aquest és un decret que és participat per les diferents conselleries perquè posin la seva opinió, el decret de la Unitat Acceleradora, ha costat una mica, tenim un problema greu de personal funcionari en aquest moment. Aquests mesos han estat molt concentrats en nodrir de personal conselleries com la d'Afers Socials, totalment desmantellada, que no tenia ni un servei de contractació; en poder nodrir de personal la Conselleria d'Educació amb els ATE; és a dir, tenim un problema gros, i ho sabem, i és la crítica de tots els consellers, que ens costa llançar, perquè costa llançar projectes, d'arquitectes ens en falten de tot tipus. I a partir d'aquí de la unitat acceleradora ja hi ha un decret en marxa i que es valora, posat a exposició a les diferents conselleries.

A l'efecte de ja veurem a finals de legislatura qui és que va governar més a base de decret llei, em sap greu, jo no hi era aquests vuit anys i no sé quina era la seva postura, Sr. Castells, durant aquests anys que no he estat diputada d'aquest parlament, però l'abús del decret llei de l'anterior legislatura va ser gros i ben gros, i es ficaven dins tot tipus de terreny, bé, tot tipus de coses que nosaltres de vegades... els funcionaris diuen: on és això, dins el decret d'Ucraïna, hem ficat això, bé, un desgavell com una catedral, és a dir, marge en tenim, marge en tenim per arribar a l'obscurantisme que hi va haver la passada legislatura.

El decret de simplificació administrativa, jo desconec en aquests moments està liderat per... totalment quin és el seu abast, però, per suposat, no està pensat per a només el tema que vostès tenen tant dins la ment d'anar en temes urbanístics, de legalitzar temes urbanístics, quan, bé, per això li dic, em sap greu que no hi era aquests vuit anys, però esper que dins tot el desgavell que es va fer en rústic a la passada legislatura vostès s'hi posàs de front, perquè mare meva!, vists els números. Per tant, és un decret de simplificació on participen tots els

secretaris generals, per això vostè m'havia demanat per una comissió. Aquesta comissió s'ha creat per llei, depèn de la conselleria del vicepresident directament, amb tots els secretaris generals i personal tècnic, i, per suposat, (...) llum i agilitat tot tipus d'actuació que les diferents conselleries han trobat susceptibles de poder donar cobertura a través d'aquest decret. I sí, hi ha l'àmbit social, àmbit de funció pública, hi ha diferents àmbits que el que pretenen és agilitar aquest tema.

I acabaré supòs pel que més li preocupa en aquest moment: la figura de la Inspecció General de Qualitat i Serveis. Efectivament la setmana passada es va cobrir, és una plaça de lliure designació, s'havia de tenir tots uns requisits d'experiència, s'havia de tenir també, s'havia de passar per UGE tota una sèrie de coneixements i l'actual l'exsecretària general és ver, és l'exsecretària general de d'Habitatge, va voler concursar en aquesta plaça, perquè està en un moment que li queda un any de prolongació en actiu, i va voler concursar a una plaça que, hem de reconèixer, que és ...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor .

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... que és una plaça que per als funcionaris no n'hi ha un excés i va voler concursar. Tenim l'inspector general de serveis coberts, hi havia un inspector adjunt, s'ha dotat una cap de servei jurídic, i hi ha un inspector de serveis que s'ha llançat i que s'ocuparà.

I, per favor, llegeixin els reglaments, els decrets o el que passa per aquesta cambra. Es va dir clarament que la inspectora general de serveis ..., el de l'oficina serà una cosa transitòria i es diu que ella no aprofundirà en cap moment ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Me parece importante. Ella no aprofundirà en cap moment en els expedients de l'Oficina anticorrupció. Ja ho vàrem dir, tot el que està tancat no ho volem ni veure, cap a la Mesa del Parlament, el que estigui obert, que és a Fiscalia, com ara ens han dit el cas de Campos, ni hi ha d'entrar, perquè si és a Fiscalia, que el fiscal resolgui quan com pertoqui ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... el que no s'hagi iniciat o caducar, es tornarà a lloc, és a dir el que es farà és un ordenament de ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, lo siento, ya pasa un minuto y medio.

(Alguns aplaudiments)

A continuación, pasamos al tercer punto del orden del día, que corresponde a las proposiciones no de ley.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 9542/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluita contra la precarietat laboral.

En primer lugar, la RGE núm. 9542/23, del Grupo Socialista, sobre lucha contra la precariedad laboral. Sr. Pou, tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia novament, senyores i senyores diputats, presentam aquesta proposició no de llei entorn de la lluita contra la precarietat laboral.

Deia l'historiador Josep Fontana que els drets s'han de treballar cada dia ja que, en cas contrari, correm el risc de fer passes enrere. Aquesta afirmació crec que és important, i més en aquest marc en què ens acostam a la festa de l'1 de maig, la del dia dels treballadors i les treballadores. I per això aquesta PNL va amb aquesta idea de no fer marxa enrere sobre la lluita contra la precarietat laboral, que és important no perdre de vista, que és un dels majors problemes històrics del mercat de treball d'Espanya i de les Illes Balears.

Per això i per evitar aquests retrocessos, l'anterior govern va establir una estratègia que volia ser compartida i per això la va emmarcar dins el diàleg social. I així ho entenguérem patronal i sindicats amb el Pla de lluita contra la precarietat laboral, un pla que beneficiava els treballadors, clarament, però també les empreses, perquè això els permetia lluitar contra l'intrusisme i la il·legalitat. Però, hi ha una qüestió de formes que són importants, i és que el que s'aprova per diàleg social, per tant per consens, només s'hauria de poder modificar també per consens del diàleg social.

I això, desgraciadament, no és el que ha succeït, perquè, si no es respecten els consensos, el que queda de diàleg social és una foto. I per això, la primera proposta que plantejam és que totes aquelles qüestions que han estat acordades a través del diàleg social només puguin ser modificades a través d'aquest diàleg social.

Pel que fa a la segona proposta que ferm té a veure amb el fet del Pla de lluita contra la precarietat laboral. És important emmarcar aquest pla de lluita en un àmbit complementari a la feina ordinària anual que fa la Inspecció de Treball i que, ateses

les competències, en el pla de treball, consensuat entre les dues administracions. I, mirin, una de les grans queixes -ho feia ara la consellera de Presidència- és que falta personal, resulta que aquest pla de lluita el que fa és aconseguir afegir 30 inspectors addicionals en el cos d'inspectors de Treball de les Illes Balears, i, per tant, concentrar un increment de personal en aquells mesos de major activitat amb la idea de centrar-se en actuacions específiques de jornada laboral, hores extra, temps parcial. I, en aquest sentit, crec que hi ha algunes dades importants per recordar a l'hora de valorar la votació que farem després.

Amb aquest pla de lluita el que s'aconseguia era fer un 20% addicional d'actuacions en termes de jornada laboral anual. Agrairia als diputats que continuaran que almanco siguin conscients que tal vegada no faltaran a la veritat, perquè del que anava el Pla de lluita és incrementar un 20% les actuacions en termes anuals de càrregues de treball, amb un fet afegit: l'efectivitat dels contractes analitzats per les inspeccions superava el 25%, és a dir, més d'un de cada quatre contractes analitzats per la Inspecció de Treball en el marc d'aquest pla estava en frau de llei. I per això els deman als senyors que són a la meua dreta si creuen que aquesta dada no és suficient per reflexionar i per evitar no condemnar prop de mil treballadors a la precarietat laboral, eliminant aquest pla de lluita.

Però hi ha altres raons, evidentment, també hi ha un element dissuasiu, i és que, quan es varen posar en marxa aquests plans, curiosament les conversions a contractes indefinits, es disparaven quan començaven els plans de lluita, de manera que hi ha un missatge clarament quan es decideix eliminar el pla de lluita, i és: visca la impunitat.

Hi ha un argument també econòmic, si no abasten tot el que han dit fins ara, el cost de cada contracte que es modifica és de 800 euros, quin verb hem d'emprar "ens costa" 800 euros, "val" 800 euros? Al final aquí tot depèn de la importància que donem a la situació de precarietat laboral del treballador, i, per tant, renunciar a aquest pla de lluita implica renunciar a la defensa dels treballadors. 400.000 euros, podríem fer un repàs de la Oficina de Drets Lingüístics, etc., per veure que al final tot això no deixa de ser una broma.

I, en darrer terme, voldria fer una reflexió. El Partit Popular arriba tard a moltes qüestions laborals, va votar en contra i va arribar tard als ERTO, va arribar tard i va votar en contra de la reforma laboral de 2021, que s'ha demostrat molt efectiva, i ara, en els seus fets, va eliminar el Pla de lluita que defensava treballadors i tots aquells empresaris, que són la majoria, que compleixen la legalitat.

Per tant, el que plantejam amb aquesta proposició no de llei, amb aquests arguments, per reflexionar i regirar la història en positiu. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Por los grupos que han presentado enmiendas, el Grupo Mixto, la enmienda [RGE núm. 5443/24](#), Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pou, per aquesta proposta. Clar, no podíem no estar d'acord amb una proposta com aquesta, claríssimament. el que varem pensar quan la varem estar llegint és que ...bé, vaig anar a mirar la data de registre, perquè li estava demanant al Partit Popular que pressupostés una partida econòmica per renovar aquest conveni entre el Govern balear i el Ministeri de Treball. Llavors, és clar, vist que ja sabem que no va quedar incorporada la partida als pressuposts del Partit Popular, vaig entendre que l'havia presentada vostè el mes de novembre, amb tota la intenció.

I, bé ja ha quedat palesa la manca de voluntat del Partit Popular per tirar endavant aquest conveni i defensar drets de treballadors i treballadores, drets bàsics, perquè vull recordar que el paquet de la precarietat es constitueix per un nivell salarial insuficient, immobilització i per productivitat, desempoderament i manca de temps, i les tribulacions de precarietat vénen conformades normalment per una feina dura, 24-7, per acabar sent aquestes persones més vulnerables, trobar-se desprotegides davant la impunitat i normalment amb condicions laborals i un nivell salarial com a principals factors que, a més a més, està comprovadíssim que afecten la salut, però no només la salut física, també la salut mental. La privació material pot limitar l'accés a béns essencials i constituir una font d'estress important.

És clar, resulta difícil entendre que el Partit Popular no vulgui continuar amb un conveni com el que ja fa anys que es replicava. Vista la manca de voluntat és per aquest motiu que jo vaig pensar que valia la pena anar al que interessa, no comptam amb el Partit Popular per defensar treballadors i treballadores, però entenem que aquest reforç extraordinari d'inspectors i d'inspectores sí que és absolutament necessari i, per tant, com a esmena alternativa, vist que difícilment veig que es pugui recuperar el que ja no s'ha fet, doncs nosaltres presentam una petició en aquest parlament perquè insti el Govern de l'Estat i, concretament, el Ministeri de Treball i Economia Social, a iniciar una nova campanya extraordinària d'inspeccions a les Illes Balears durant el proper estiu, tot i la manca de col·laboració i cofinançament per part de l'actual Govern balear. Demanam al ministeri que traslladi al nostre arxipèlag, durant els mesos de juliol i agost, un mínim de 35 inspectors de treball, 15 a Mallorca, 9 a Eivissa, 8 a Menorca i 3 a Formentera, així com personal administratiu de suport que sigui necessari per agilitar expedients, amb l'objectiu principal de supervisar el compliment de la normativa laboral i de Seguretat Social de les empreses turístiques respecte de les persones que hi treballen. Concretament, descobrir, sancionar transgressions referides a contractes de feina: duració, jornades fraudulentas, hores, extres il·legals, registres de jornada, descans setmanal entre jornades, condicions de temporalitat, estrangeria, afiliacions i altes a la Seguretat Social, vigilància de l'economia irregular, incompatibilitat entre ocupació i desocupació, diferències de cotització, càrregues de treball, riscos i salut laboral i actuacions per obstrucció de la tasca inspectora, entre d'altres.

I demanar, a més a més, que es mantengui la mateixa filosofia dels anys anteriors, i és que les inspeccions programades tenguin un caràcter transversal en impacte social

i de gènere, en tant que són les dones les que sovint més pateixen els efectes de la precarietat.

I així mateix, en finalitzar la campanya, igual que havia succeït en anys anteriors, es finalitza amb un balanç dels resultats obtinguts.

Per tant, Sr. Pou, Unides Podem li demana que siguem capaços d'anar al que interessa, que és defensar treballadors i treballadores, tot i que el Partit Popular no estigui per la labor. I per açò, i si no li donen suport a la petició que vostè fa, i no es pot renovar aquest conveni que ja fa anys que es produïa i, a més, amb resultats més que satisfactoris, li deman que instem el Ministeri de Treball, perquè igualment enviï aquí aquest reforç extraordinari d'inspeccions, perquè és una obvietat que no podem tenir la mateixa plantilla a l'hivern que a l'estiu, i que, al final, acaba essent un brindis al sol, pensant que els inspectors que fan feina tot l'any i que possiblement també agafaran les seves vacances en període estival, vindran a inspeccionar absolutament res o quasi res.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Popular ha presentado la enmienda [RGE núm. 5465/24](#), Sr. López, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:

Muchas gracias, presidente, buenas tardes, diputados y diputadas. En primer lugar, un punto que para mí es muy importante, después de lo que he oído, es dejar muy claro que la lucha contra la precariedad laboral es una prioridad para el Govern de las Illes Balears, este govern está trabajando para conseguir una mayor calidad, una menor precariedad en el mundo laboral, y somos muy conscientes que incrementando la calidad del trabajo y disminuyendo la precariedad, esto tiene un efecto total en la sociedad, porque logramos aumentar la calidad de vida de nuestra sociedad.

Referente al diálogo social, este govern está practicando desde la conselleria el diálogo social con todos los agentes en todos los sectores, estamos trabajando no solo en el sector hostelería, sino que estamos trabajando con el sector construcción, estamos trabajando con el sector industria, estamos trabajando con el sector sanitario y con todos estos sectores que tienen una precariedad y, sobre todo, que tienen un gran problema con los riesgos laborales.

Por ello, el IBASSAL tiene un programa muy ambicioso para bajar la siniestralidad y, por ello, el IBASSAL más adelante explicaré cuál es su proyecto para el 2024.

Este grupo parlamentario y este gobierno no solo cree en la sanción, creemos que la prevención tiene que estar siempre sobre la sanción; creemos en la formación e información del trabajo conjunto de todos los implicados, trabajadores,

representantes sociales, representantes de empresa, sindicatos y todo colectivo que pueda estar interesado en esta negociación.

En cuanto a la campaña y refuerzo de la que ustedes hablan tanto, yo les voy a dar un dato: en la última campaña se hicieron 969 inspecciones; en total, en el año, se hacen 20.115. Por ello no apostamos en la campaña de refuerzo, pero, además, es que la reforma laboral que trajo la ministra Yolanda Díaz, ya tuvo un efecto muy importante sobre el fraude de contratos, pasando muchos contratos temporales a fijos. Luego, esta campaña se solapa con la campaña del Ministerio de Trabajo Contra el fraude de ley, hay una campaña que se está llevando que los resultados en Baleares es el resultado de revisión de 434 contratos temporales: 255 se transformaron en indefinidos, 53,8. Revisión de 3.780 contratos fijos discontinuos, de 2.267 convertidos a fijos ordinarios, un 59,97. Creo que queda demostrado que se está haciendo desde el Gobierno central este trabajo y que duplicar este refuerzo no tiene sentido.

Referente a la campaña del IBASSAL que les hablado, pasamos a seguir el fraude de contratación de 400 inspecciones a 800, manteniendo las inspecciones en el tiempo y horas extras. Dicha tipología se incluye en todas las inspecciones, hasta ahora se separan los tipos de inspecciones, se ha hablado con el cuerpo de inspectores y en todas las inspecciones que se hagan se mirará la carga de trabajo, las horas extras, el tiempo, y tal.

En cuanto a prevención de riesgos, 4.639 inspecciones, que 3.439 destinadas a la seguridad laboral y vigilancia y sobreesfuerzos. Ustedes saben que Baleares tiene los ratios de siniestralidad más altos o de los más altos de España. La siniestralidad es una parte muy importante en la precariedad, porque la siniestralidad viene en muchas ocasiones de las condiciones laborales; cuando la siniestralidad la queremos bajar, estamos presentando una nueva campaña de visitas, es decir, nosotros hablamos de trabajar con los distintos colectivos, visitas con el fin de asesorar y vigilar las condiciones de trabajo. Se han realizado desde principio de año hasta ahora 421 visitas a empresas.

Como he dicho, vamos a dirigir estas visitas hacia estos colectivos, estos sectores que tienen mayor siniestralidad, ya que es uno de los objetivos del IBASSAL, bajar esta siniestralidad.

Por otra parte, hemos presentado una enmienda de adición al Partido Socialista de pedir a este gobierno el compromiso de destinar 400.000 euros al IBASSAL para dotarlo de estructura y que tenga autonomía y fuerza suficiente como para llevar acciones y poder presentar planes diferentes para la mejora laboral.

Y en cuanto a la medición de cargas, los 578 millones, ya se ha establecido la ayuda y ya esta ayuda se destina a la finalidad de que los interlocutores firmantes del convenio colectivo, los agentes sociales puedan contratar técnicos expertos para realizar las mismas y, como dato para terminar, el IBASSAL ya ha empezado la formación. Se ha establecido

un curso ya de formación en jornada en Mallorca, uno en Menorca y otro en Ibiza, que ha sido para Ibiza y Formentera.

Creo que con todo lo dicho queda demostrado que este gobierno apuesta claramente por la seguridad, por la prevención de riesgos, por partir y parar el fraude y porque cada vez en Baleares sea el trabajo que hay de mayor calidad y los trabajadores estén más protegidos por la administración, pero siempre racionalizando los recursos y los medios.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Para fijación de posiciones, por parte del Grupo VOX, Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. El Plan de lucha contra la precariedad laboral que ustedes abanderan, según el último informe elaborado en 2022, expresaba que en las Islas Baleares y en España 6 de cada 10 personas trabajadoras tienen contratos parciales, no deseados, y que en comparación y a escala con la Unión Europea es de 2 a 10, una diferencia muy amplia que desean paliar a través de este plan. Además, hacen referencia a un resumen de la actividad inspectora que ha tenido lugar desde 2015 a 2020, expresando que gracias a este plan y a la inspección intensiva durante los meses de verano, ha dado lugar a mejorar las condiciones laborales. Pregunten ustedes a cualquier ciudadano, ya que llevan con este plan años, cómo han mejorado sus condiciones laborales en los últimos ocho años, y ahí tendrán la respuesta del éxito -entre comillas- de su plan de lucha contra la precariedad laboral.

Entre las consecuencias de las políticas socialistas y globalistas están la precarización del trabajo y la destrucción de empleos en sectores claves de nuestra economía, en el caso de las islas: el turismo. Y es que, por supuesto que hay que luchar contra la precariedad y el fraude, pero los resultados no se obtendrán, como habrán podido comprobar, mandando inspectores y aumentándolos durante los meses de verano, sino legislando y adoptando las medidas necesarias para mejorar las condiciones laborales de todos los trabajadores, tal y como nos hemos comprometido con el Partido Popular a realizar, conforme al punto 22 del acuerdo, PP-VOX.

24 inspectores que costaron a los ciudadanos de Baleares la friolera de 8.000 euros al día, más de 300.000 euros y que ahora quieren volver a contratar. Debemos proteger a los trabajadores de nuestras islas y, para ello, es preciso favorecer un marco para la creación de empleo, la movilidad social y el desarrollo personal y profesional que permita a los españoles acceder a empleos estables con salarios dignos, combatiendo la precariedad laboral y garantizando la conciliación.

Las familias de trabajadores y autónomos llevan años sufriendo las políticas de asfixia fiscal, la deslocalización de empresas y la bajada generalizada de salarios, pero ¿quién lo diría?, son los años que llevamos con su plan de lucha contra

la precariedad. El Gobierno de Sánchez, PSOE, y ustedes han agravado con sus políticas socialistas y globalistas el acceso y la calidad de los empleos, destrucción de nuestra industria, ataques al campo, competencia desleal extranjera, inmigración ilegal descontrolada, cuotas de género y un ultimátum entre un sueldo digno o poder dedicar tiempo a tu familia.

En VOX lo tenemos claro. Todos los trabajos son esenciales porque detrás de cada trabajador hay una persona con sus angustias y preocupaciones, por eso protegeremos a los trabajadores para brindarles oportunidades reales y condiciones materiales suficientes, estabilidad económica, sueldos dignos, horarios que faciliten la conciliación familiar, trabajos no impersonales y la posibilidad de formar un hogar en su propia tierra.

La protección no es solo imponer sanciones, es también el previo asesoramiento a las empresas para reducir tanto la precariedad como la siniestralidad en sectores como la industria y la construcción, que es lo que viene haciendo el Instituto Balear de Seguridad y Salud Laboral IBASSAL, que en febrero de 2024 ya había realizado un total de 107 visitas de asesoramiento con este objetivo: protocolizar y sistematizar las labores de asesoramiento y vigilancia en los centros de trabajo antes del inicio de la temporada turística. Y nosotros también apostamos antes por la prevención.

Votaremos a favor de la enmienda del Partido Popular, ya que es preciso vigilar la seguridad y la salud laboral de los ciudadanos, a su enmienda transaccionada votaremos también a favor, pero vamos a votar en contra de su proposición de ley porque, además, el Ministerio de Trabajo tiene un programa de choque contra la temporalidad fraudulenta y los abusos en la contratación a tiempo parcial por parte del organismo estatal Inspección de Trabajo y Seguridad Social, cuya metodología consiste en una primera fase, en la que se remiten comunicaciones a las empresas, en cuyos contratos temporales o a tiempo parcial se aprecien indicios de fraude, concediendo el plazo de un mes para su regularización; y una segunda fase en la que, comprobados los casos en que no se hubiese realizado la regularización, se llevará a cabo la actuación de la Inspección de Trabajo. Y este plan es gratuito, por lo tanto, no hay motivos para malgastar el dinero de los ciudadanos de Baleares.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo MÉS per Mallorca, Sr. Rosa, tiene la palabra

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President, i moltíssimes gràcies, Sr. Pou, per dur aquesta proposició no de llei. Arriben PP i VOX per parlar de precarietat laboral i ens diuen que lideram la sinistralitat laboral, ens diuen, però, que cal reduir les inspeccions de treball, perquè, per acabar amb aquest problema no fan falta sancions, sinó que fan falta normes.

Jo els demanaria, en primer lloc, en base a què es pensen que actua la inspecció laboral quan posa una sanció. La norma ja existeix, la norma ja existeix, el que fa és dir-li a l'empresa que l'ha de complir. Per tant, primer seria reflexionar sobre aquesta qüestió, igual que ens diu la Sra. Cañadas que han anat baixant els salaris i ens diu un partit que sistemàticament ha anat promovent els convenis d'empresa o la prevalença dels convenis d'empresa, perquè sap que així es devaluen els salaris. Per tant, jo li demanaria, com a mínim, un poc de coherència.

Arribam aquí a parlar de precarietat laboral, i aquest estiu passat, les treballadores de les bugaderies reclamaven millores en les seves condicions. Reclamaven millores salarials, passar de 1.080 euros al mes a 1.300, dos dies per setmana i mitja hora de descans al dia. El conseller d'Ocupació no hi era.

Aquest estiu passat, la Federació Hotelera de Mallorca qüestionava les mesures de protecció de les cambres de pisos. El conseller no hi era, no sé si és que cercava micros o estava fent entrevistes per a un gerent de l'IBASSAL. El que sí que sé és que el conseller ni hi era ni se l'esperava en la defensa dels treballadors, perquè tampoc no hi era quan els seus socis retiraven el suport als agents socials. De fet, ha hagut d'aprovar un conveni, perquè precisament vostè va votar en contra de la subvenció nominativa als agents socials per implantar les oficines d'igualtat i afavorir la igualtat en el treball.

Tampoc no hi és quan hi ha conflictes col·lectius, ni tan sols quan afecta el turisme. No som jo qui defensaré el turisme, la importància del turisme o la prevalença del turisme davant dels altres sectors, però, com a mínim, s'esperaria que quan hi ha cues de tres o quatre hores als controls de l'aeroport, el conseller d'Ocupació, fes d'intermediari per mirar de resoldre la situació i qualsevol conveni col·lectiu. Però és que ja no és només que el Govern no sigui proactiu en la defensa dels treballadors, sinó que, a més a més, en les poques coses que fa hi va en contra, perquè és aquest govern el que ha eliminat la inspecció laboral o el suplement de la inspecció laboral, els mesos d'estiu. I ens diu el Sr. López, que, bé, que com que tanmateix ja ho fa l'Estat no fa falta incrementar-lo -això és el que ha dit vostè, Sr. López, i, si no, revisi el *Diari de Sessions* a partir de demà, que ja hi serà.

És clar, perquè sembla que per a aquest govern no existeix el frau en el treball, no existeix l'explotació laboral, no hi ha treballadors que fan hores extres, no hi ha empresaris que contracten manco hores de les que ha de fer el treballador, no hi ha treballadors que hagin de fer molt més del que se'ls paga, vull dir que fan una feina de tècnic quan se'l paga per administratiu, pareix que no veiem... o aquest govern no veu la realitat o, si la veu, la vol amagar.

I en aquest sentit, jo crec que val la pena posar-ho de relleu, perquè en aquesta terra hi ha moltíssims treballadors que segueixen fent feina en el dia a dia medicalitzats, i que s'aguanta l'economia d'aquesta terra gràcies a les pastilles, gràcies a les hores extres que no es paguen, gràcies a l'explotació laboral, i així és com s'aguanta l'economia d'aquesta terra. I, per tant, aquesta proposició no de llei té tot el sentit del món, perquè el que planteja precisament és que es compleixi la llei, la llei que ja existeix, Sra. Cañadas, no importa inventar més lleis, el que fa falta és que els empresaris

compleixin la norma, i que quan contracten un cambrer el paguin com a cambrer, que no el paguin com a ajudant; que quan contracten un cambrer o una cambrera de pis, el paguin per les hores que fa i no per la meitat de la jornada, com és el que passa i l'altra meitat li paguen en negre.

Parlam d'això, no parlam d'altres coses, igual que parlam que puguin tenir dret al descans i que, per tant, puguin gaudir de les seves vacances, també els mesos d'estiu, perquè això és el que diu la sentència. Per tant, nosaltres no podem estar més que per donar suport a aquesta proposició no de llei.

I després m'agradaria fer un apunt, perquè el Sr. López ha plantejat que fa falta reforçar l'IBASSAL, jo no sé si és una qüestió que els ha vengut de nou, ara que han tornat canviar la Gerència, bé, ara que han cessat la gerent que hi havia, però és que el reforç de 400.000 euros de la plantilla no el tenen als pressuposts de la CAIB, d'on trauran els doblers, Sr. López? És una cosa que ara s'hi han trobat amb aquesta necessitat? Perquè això no figura ni a la memòria dels pressuposts per a l'any 2024 ni als pressuposts de l'IBASSAL, per tant, digui'm vostè d'on trauran aquests doblers per reforçar la plantilla.

Nosaltres estam d'acord...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. ROSA I GASPAR:

... -vaig acabant-, estam d'acord amb reforçar el Govern en qualsevol de les... o reforçar les capacitats de les administracions públiques per fer les seves feines, i en això li donarem suport. Ara bé, jo crec que la feina s'ha de fer quan s'ha de fer i, per tant, preveure-ho en els pressuposts.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, ¿quiere hacer uso de la palabra?

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. En aquest torn toca debatre les esmenes, hem de dir que estam d'acord amb tota la filosofia, pràcticament de la primera lletra a la darrera, de la proposta del grup Podem, no la votarem a favor, no perquè no hi estiguem d'acord, sinó perquè entenem que aquí del que parlem és del Pla de lluita, i la manera de poder-lo dur endavant no rau en aprovar-lo, sinó que tenguim sentit, i necessitam administrativament la fórmula que hem fet nosaltres. Per tant, vull manifestar aquí que és una qüestió purament administrativa, que no a tot el sentit de la proposta.

I pel que fa a la proposta del Partit Popular, mirin, senyors del Partit Popular, vostès confonen venir aquí a parlar amb fer, el conseller ho ha fet avui amb el micro, es posa a parlar de coses que no vénen al cas, parlar no vol dir fer, vostès diuen

que la precarietat és una prioritat. On eren a la Conselleria de Treball amb el problema de gestió a l'aeroport amb cues de tres hores? Això és preocupar-se pels fets de la precarietat laboral.

I vostès diuen que aposten pel diàleg social, vostès han entès el diàleg social com fer-se una foto: com és possible que es dugui a un tribunal el conveni d'hostaleria i el conseller de Treball no s'ha reunit ni una vegada amb els secretaris generals de turisme, el principal sector de les Illes Balears? Això és realment el diàleg social, el diàleg social no és la foto, és entendre, és escoltar, és participar.

I, evidentment, diuen que per a vostès és una prioritat la precarietat. Curiosament, varen votar en contra, la presidenta inclosa, en el Congrés, la reforma laboral, i ara, amb un pla que suposa incrementar en un 20% els recursos de la plantilla, i tenint uns resultats de més d'un 25% de frau en els contractes vigilats, no hi estan d'acord. Què han de menester vostès per defensar els treballadors i treballadores, què han de menester, quin és el seu llinar?

I, a més, els he de dir que ofèn d'alguna manera el sentit comú a una PNL de precarietat laboral parlar de sinistralitat laboral, són dos conceptes distints, entenc que vostès el que no volen és parlar de precarietat laboral. I en aquest sentit, el normal seria rebutjar aquesta esmena. Però, òbviament, des del Grup Socialista som aquí per negociar, per debatre, i entenc que si vostès presenten una PNL de l'IBASSAL repetesc, no ve a compte, el primer que podrien és una esmena i proposar instar el Govern que el director o directora de l'IBASSAL duri més de tres mesos, crec que això almanco es troba a les seves mans.

(Alguns aplaudiments)

Plantegen, a més, un increment de pressupost de 400.000 euros, no s'han adonat que l'època daurada seva de no tenir encara pressuposts s'ha acabat? Ja tenen vostès uns pressuposts, vostès varen decidir ser els primers que congelaven els pressuposts de l'IBASSAL! Què és que ara comencen a adonar-se'n que hi una cosa que es diu IBASSAL? Per favor! I no ens diguin que l'anterior govern no va incrementar el pressupost, més d'un 20% des de la seva generació.

Òbviament, votarem a favor d'incrementar els pressuposts, però vull manifestar la seva incongruència més absoluta amb vostès mateixos, és un tir al peu que es fan.

I, d'altra banda, es vénen queixant que falta personal. Personal sempre n'ha faltat, ara bé, a la legislatura 2019-2023, els recursos humans de l'IBASSAL es varen incrementar en un 20%. Per tant, benvinguts siguin aquests recursos i, per això, a l'esmena que hem transaccionat el que plantejam és que aquest increment de 400.000 euros sigui als pressuposts del 2024 i, com a mínim, la meitat del pressupost sigui per a personal. Però, repetesc, el personal es va incrementar substancialment a l'anterior legislatura i també el pressupost i, per tant, crec que és important ser congruents.

Mirin, els demanaria i els pregaria que es prenguin seriosament les qüestions de la precarietat laboral, els treballadors i treballadores ho passen malament, i no és una qüestió, quan es fa una PNL de precarietat laboral, que vinguin

aquí a parlar d'un altre tema, no passa res per no parlar, es vota a favor o en contra i ja està, però, per favor, tampoc no ens sotmetin a nosaltres a aquesta precarietat laboral.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, vamos a proceder a la votación. Se rechaza la enmienda 5443, de Podemos, y se acepta la enmienda transaccionada 5465, del Grupo Popular, que está a disposición de los grupos. ¿Se puede votar conjuntamente?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

¿Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Nosotros pediríamos votación de los puntos 1, 2 y 3, y luego, votación separada de la enmienda transaccionada 5465/24, por favor.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, ¿va bien al resto de grupos? Pues vamos a votar los puntos 1, 2 y 3. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

Y votamos el nuevo punto transaccionado, la enmienda 5465 del Grupo Popular. Votamos.

57 a favor.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 9499/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a inclusió de la clàusula de responsabilitat constitucional.

Y pasamos a la siguiente proposición no de ley, la RGE núm. 9499/23, del Grupo VOX, relativa a la cláusula de responsabilidad constitucional. Tiene la palabra el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Nosotros presentamos esta misma proposición no de ley hace un par de años en una comisión, pensábamos que entonces era necesaria y ahora es más necesaria que nunca, porque realmente no creía yo que a estas alturas tuviéramos que salir a defender la Constitución, la convivencia democrática, los principios y valores que recogieron los padres de la Constitución, pero, por desgracia, hemos visto que sí, porque hay organizaciones, asociaciones, partidos políticos, que luchan día a día para romper la convivencia que fue fruto de esa transición: buscan la quiebra

del Estado constitucional, especialmente y por primera vez desde el Gobierno de la nación, es un autogolpe de Estado que se intenta dar desde las máximas magistraturas, empezó con un asalto al Tribunal Constitucional y ha continuado con cesiones inadmisibles a los prófugos de la justicia, a los imputados por gravísimos delitos, que incluyen incluso el del terrorismo.

Hay asociaciones que utilizan estos fondos públicos que obtienen mediante subvenciones para atentar de forma constante contra el Estado de derecho, un trabajo de hormiguita que no dejan de hacer una y otra vez para intentar subvenir la unidad de España, el orden constitucional y, en definitiva, el régimen de convivencia que los españoles decidimos darnos no hace ya tantos años. Tenemos noticias constantes, o sea, podríamos estar aquí horas haciendo un relato de organizaciones, como, por ejemplo, el presidente de la Obra Cultural Balear, visita a Carlos Puigdemont desde Waterloo para hacerle llegar la solidaridad de los isleños con el exilio; o el *Sopar Groc*, que fue organizado también por la Obra Cultural Balear y la Asamblea Soberanista de Mallorca, en solidaridad con los condenados y fugados por el golpe de Estado de Cataluña; también jornadas de solidaridad con los mal llamados presos políticos, aquí el orden de los factores sí altera el producto, no eran presos políticos, ni lo han sido nunca, eran políticos presos, que no es lo mismo; entrega de premios a Valtòny, que también se fugó heroicamente de la justicia, y ¿a donde se fue? A Waterloo, porque, claro, Dios los cría y ellos se juntan.

En definitiva, lo único que nosotros pretendemos no es cercenar la libre expresión de las ideas, que es lo que algunos de ustedes piensan, ustedes defender las ideas que les dé la gana dentro de un orden, aquellas que no inciten a la violencia, al racismo, a ir en contra de la ley, al atentado político, a la agresión al contrario, mientras no sea eso, defiendan ustedes lo que quieran, pero no lo hagan con el dinero de todos, que este tipo de organizaciones no puedan contar con el dinero de todos los ciudadanos de las Islas Baleares para defender sus espurias intenciones, lo hagan con el dinero de sus asociados, con aquel que consigan de la financiación privada, sin ningún problema, pero no lo hagan con el dinero de todos. Porque me gustaría ver, me gustaría ver si con el dinero de todos se defendieran postulados diferentes a los que ustedes promulgan. Entonces dirían que se están financiando determinadas ideologías políticas y, sobre todo, cuando se hace, ya digo, con esta clara intencionalidad de ir en contra del Estado de derecho, de defender a personas que están procesadas y juzgadas por el Tribunal Supremo, condenadas en firme.

Porque ustedes no creen en el Estado de derecho, ustedes creen que el Tribunal Supremo, no sé, es una peligrosa cueva de facinerosos que no tiene otro interés que ir en contra de las honradas aspiraciones de algunos ciudadanos, porque si es así tendremos que romper la baraja, que es lo que a veces parece que pretenden algunos de ustedes. Y esto es lo que no podemos consentir con el dinero público.

En lo demás, creemos firmemente en la libertad de expresión, insisto, mientras no se promuevan ideas contrarias a la libre convivencia o que exalten la violencia, que es lo que hacen estas organizaciones, porque, por ejemplo, defender a un condenado por enaltecimiento del terrorismo como Valtòny,

es defender la violencia. ¿Lo pueden ustedes entender? No es tan complicado, ¡no es tan complicado!

Esto, en definitiva, es lo único que pretendemos, porque y quiero hacer más unas palabras que en su día dijo el cardenal Cañizares, haciéndose eco, además de lo que había dicho en su momento, la Conferencia Episcopal Española, que “la unidad de España, recogida por nuestra Constitución, es un bien moral, un acontecimiento espiritual y un proyecto común, porque, al final, hace falta la solidaridad de todos para salir adelante de los problemas”. Eso es algo que veo que ustedes jamás entenderán.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Començam la intervenció dels grups parlamentaris que han presentat esmenes. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena [RGE núm. 5466/24](#), té la paraula la diputada Cristina Gil, per un temps de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidente. Desde el Grupo Popular hemos presentado una enmienda a la totalidad de los puntos de la PNL, consistente en instar al Govern a que no se financien con fondos públicos autonómicos actuaciones que tengan como objetivo enaltecer o realizar apología del terrorismo, vulnerar los derechos de la Declaración Universal de Derechos Humanos, delitos de odio, rebelión, ultraje a las instituciones, entre otros.

Entendemos que este, Sr. Rodríguez, es el espíritu de la PNL presentada.

(Remor de veus)

Mediante esta enmienda pretendemos clarificar el contenido para que, sin tanta complejidad, se obtenga lo pretendido, y además para que el mandato sea preciso y correcto desde un punto de vista jurídico.

Con relación al punto 1, consideramos que conviene no ser reiterativos, puesto que la legislación que regula los contratos del sector público, la Ley 9/2017, ya contempla en su artículo 71 prohibiciones en este sentido. Lo mismo sucede con las previsiones realizadas por la Ley general de subvenciones estatal, y por la balear, la 2/2005.

En cuanto a los puntos restantes, los hemos simplificado y concretado, para evitar la inseguridad jurídica que generan en algunos casos. En el punto 2, el hecho de verse inmerso en procedimientos judiciales, consideramos que es sumamente

indeterminado, y su aplicación podría vulnerar la presunción de inocencia. Además, hay que atender también a la supresión del delito de sedición por la Ley Orgánica 14/2022 y su sustitución por el de desórdenes públicos agravados.

En el punto 3, la PNL habla de ideas inconstitucionales. Las ideas, por muy despreciables y muy equivocadas que sean, no pueden ser objeto de condena o de privación del derecho a ser beneficiario de una subvención. Aquí podríamos recurrir al aforismo *cogitationis poenam nemo patitur*, que ha venido aceptándose en todas las democracias desde el derecho romano, las ideas no pueden ser condenadas, solo las conductas. Precisamente desde el Grupo Popular abogamos por la libertad, por el derecho a discrepar, a disentir y, en definitiva, a expresarse. Distinto sería que las palabras promovieran, no una idea, sino que incitaran a cometer delitos, y a esto creo que el Sr. Rodríguez se refería: por ejemplo, el enaltecimiento del terrorismo. Y así tenemos una nutrida jurisprudencia constitucional en este sentido, a modo de ejemplo, sentencias 112/2016 y 35/2020.

En el punto 4 de la PNL se solicita que, ante dudas razonables o ante solicitud de un partido con representación parlamentaria, la licitación o concesión sea elevada a una comisión parlamentaria para que la apruebe o deniegue. Este punto, a nuestro modo de ver, entra en conflicto con lo dispuesto en el artículo 72 de la Ley 9/2017, que regula expresamente y de modo pormenorizado la apreciación de la prohibición de contratar competencia y procedimiento. A nuestro modo de ver este inciso supondría una injerencia indebida del ejercicio del legislativo en el ejecutivo.

En atención a todo lo expuesto, no consideramos procedente la promoción de esta cláusula de responsabilidad constitucional, pero así como está prevista en la PNL, es decir, en su dicción literal. Ello no obsta para que el Grupo Popular, efectivamente, considere que la Constitución Española debe ser respetada y resulta adecuada cualquier medida que coadyuve a su cumplimiento, por lo que consideramos oportuno -como apuntan en su PNL- que no se financian con fondos gestionados por la Administración de la comunidad autónoma, actos que tengan, por objeto enaltecer o realizar apología del terrorismo, vulneración de principios, recogidos en la Declaración Universal de Derechos Humanos, odio o incitación al odio, rebelión, ultraje a las instituciones y símbolos del Estado, comunidades autónomas, consejos insulares y ayuntamientos, entre otros.

Consideramos por ello que el texto de nuestra enmienda es más acertado para la consecución de estos objetivos y pedimos el apoyo de la enmienda al grupo proponente y en defensa de la Constitución Española y en apoyo de no financiar con fondos públicos actuaciones que pueden ser delictivas e inconstitucionales. Creo que todos deberíamos amparar esta PNL con la enmienda que plantea el Grupo Popular.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Gil. Passam al torn de fixació de posicions. En primer lloc, té la paraula la diputada Silvia Cano, del Grup Parlamentari Socialista, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Bon dia, estam davant d'una iniciativa de VOX que reflecteix les seves obsessions per perseguir institucionalment els que no pensen com ells, una proposició no de llei populista i plena d'inconstitucionalitats, que atempta contra la divisió de poders el principi d'autonomia, d'objectivitat, eficàcia, pluralitat, etc.

Al nostre ordenament jurídic la clàusula de constitucionalitat es diu Tribunal Constitucional, que és el que diu si una cosa s'ajusta o no a la Constitució, a més de la Llei de contractes del sector públic, a l'article 71, que diu que no podran concórrer les persones que hagin estat condemnades mitjançant sentència ferma per delictes de terrorisme, constitució o integració d'una organització o grup criminal, però tant, existeixen ja previsions a les lleis de contractes, però també a les lleis de subvencions que garanteixen que, si hi ha sentències fermes, no es pugui participar.

Però això del que va no és de clàusules constitucionals, sinó de clàusules polítiques, d'establir clàusules polítiques per a aquelles entitats que per a vostès generen dubtes raonables i ha tengut la *desfachatez* de dir aquí tot un llistat d'entitats a les quals vostès criminalitzen i posen a la diana, entitats del sector educatiu, cultural, d'esquerres, nacionalistes, alguns sindicats fins i tot els han assenyalat i després hem vist com es vandalitzaven les seves seus, probablement alguns que després es concentraven a les nostres, amb els braços, moltes estirats com si volguessin demanar un taxi.

Mirin, si s'aprovàs aquesta PNL populista, els primers que no complirien les clàusules constitucionals serien vostès, si haguessin de passar el cotó a la seva formació, sortiria ben negre en el posicionament respecte a l'estat de les autonomies, la pobra visió que tenen respecte de la diversitat, la pluralitat religiosa, política, prenent fins i tot il·legalitzar partits polítics. Si la seva intenció és evitar delictes d'odi, perquè ja en volen derogar algunes lleis que protegeixen els col·lectius més vulnerables o lleis que ens protegeixen les dones del masclisme? Això no és anar pel bon camí en la lluita contra la discriminació, igual que tampoc no és un bon exemple de civisme assenyalat als menors no acompanyats o la immigració com l'origen de tots els mals.

La grandesa de la Constitució, que el meu partit sí que va votar, és que perfectament es pot dissentir-ne, dissensió que no eximeix el seu compliment. No acceptarem que vagin de defensors de la democràcia els que es neguen a qualificar el cop d'Estat del 36 contra un govern legítim de la Segona República, que va donar després lloc a la Guerra Civil i a la dictadura, i que vostès volen blanquejar aquesta etapa negra de la nostra història; no permetrem que els que volen, un altre pic, posar terra damunt de la memòria de les víctimes i les prenen silenciari derogant la Llei de memòria democràtica, ens donin lliçons de democràcia.

I això, amb la vènia del Partit Popular, que s'ha allunyat dels principis més elementals del liberalisme europeu, aquell que repudia el feixisme i el totalitarisme. Què pensaran els seus homòlegs a Alemanya, Sra. Gil?, sentirien fàstic. Podran derogar les lleis que vulguin, però en aquest país mai més no hi haurà silenci i oblit, perquè la memòria, la justícia i la restauració han arrelat fort com a principis democràtics.

Amb aquesta PNL vostès es passen de frenada, es volen arrogar el paper del Tribunal Constitucional per dirimir què és constitucional i què no ho és, amb una clàusula d'encaix dubtós jurídic i que té una vocació contrària a l'esperit de la Constitució. Per totes aquestes raons esgrimides votarem que no aquesta proposició no de llei demagògica i populista.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el diputat Apesteguia per un temps de cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyors d'Avanza en llibertat, permetin-me que els llegeixi una cosa: "*queda derogado expresamente el apartado i) del numeral 1 del artículo 10 del Decreto Legislativo 2/2005, de 28 de diciembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de subvenciones*". Els sona? És el punt 4 de l'article primer de la proposició de llei per permetre l'enaltiment del franquisme que VOX ha presentat en aquest parlament. És a dir que vostès, per una banda, volen, amb la connivència del PP, que qui enalteix el franquisme, la dictadura falangista i nacional catòlica, vinculada als règims nazis i feixistes, pugui optar a subvencions; però no els que opinam -com jo mateix- que els veïnats de les Illes Balears hem de poder decidir lliurement i democràticament el nostre futur, en tot, també, si escaigués, en la possibilitat de constituir-se en un estat independent.

Vostès volen restringir la llibertat dels que no pensam com vostès. El meu partit ja fa tres vegades que en el Congrés dels Diputats l'intenten il·legalitzar, com ja ho varen fer els seus equivalents el 1939, llavors també ens varen afusellar. No sé si això ara entra en el full de ruta o simplement pretenen que el meu grup no pugui ser aquí, a defensar les idees dels ciutadans que ens han votat.

Ara també volen que els que pensen com jo, com el meu grup, que qui pensi que hi ha altres potencials subjectes de sobirania diferents a Espanya, no puguin rebre subvencions pel sol fet de pensar com pensen, pel simple fet de *defender el secesionismo*. Ho mesclen amb delictes existents que poden tenir incloses en les penes de privació els drets que els jutges considerin, amb delictes que ja estan prevists a la Llei de contractació pública o de subvencions públiques, perquè a vostès l'únic motiu que els mou a presentar aquesta proposició no de llei és perseguir els que pensen que la sobirania espanyola és una qüestió debatible.

I és que, a més, són uns covards perquè ho intenten dissimular enmig d'altres delictes. I això pot haver fet que la Sra. Gil no hagi entès res. Sra. Gil, aquesta proposició no de llei la duen aquí per llevar les subvencions a l'Obra Cultural Balear, o és que no ha escoltat el Sr. Rodríguez?

(Alguns aplaudiments)

I vostè ha vingut aquí a fer un exercici de dir-nos què pensa el Sr. Rodríguez i diu no, no, el Sr. Rodríguez ha dit això, però en realitat el que volia dir era una altra cosa. I nosaltres presentam un text més d'acord amb el que pensa el Sr. Rodríguez, que no ha sabut explicar. Jo l'he entès perfectament, el Sr. Rodríguez, i li recomanaria que l'escoltàs més.

Certament, la llibertat no és il·limitada, la llibertat es veu limitada pel respecte que tenim a les altres persones, a la seguretat, a la dignitat de les altres persones i al seu honor; i també hi ha limitacions a l'expressió de la pròpia opinió referides al respecte als sistemes de convivència, però això és un objecte de debat continuat.

Jo no sé si coneixen vostès la paradoxa de la tolerància, que va ser formulada pel filòsof Karl Popper el 1945 a la seva obra *La societat oberta i els seus enemics*. Permetin-me llegir-los un fragment d'aquest text: "La tolerància il·limitada pot conduir a la desaparició de la tolerància, si estenem la tolerància il·limitada fins i tot a aquells que són intolerants, si no ens trobam preparats per defensar una societat tolerant contra les preses dels intolerants, els resultat pot ser la destrucció dels tolerants i, juntament amb ells, de la tolerància".

Vostès, els hereus ideològics del nacionalcatolicisme, del franquisme, del falangisme, vostès són els intolerants, i és de vostès de qui hem de protegir la democràcia. Per això la Llei de memòria democràtica és adequada i, en canvi, la seva proposició no de llei és una ofensa a la democràcia i a les llibertats, i també a aquells que les defensam.

Però si són tan valents, afegixin un puntet a la seva proposició, que també quedin fora de les ajudes públiques les entitats i els partits que vagin en contra del títol VIII de la Constitució, això segurament no ho posaran, perquè això privaria al seu partit de rebre 9 milions d'euros anuals, que és el que els mou a ser aquí, a més de defensar els interessos dels privilegiats de sempre.

Senyors del PP, vaja companys de viatge!, a mi, sincerament, em faria prou vergonya!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apesteguia. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada Joana Gomila, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. La veritat és que aquesta PNL crec que no mereixeria ni ser comentada pel seu sectarisme ideològic, per l'esperit de venjança, per la concepció antidemocràtica que fan evident, per molt que intentis, Sr. Rodríguez, maquillar-ho amb retòrica darrere aquesta proposició.

Vull dir, per endavant, que MÉS per Menorca, sense cap mena de dubte, farà un vot contrari a aquesta PNL, en primer lloc, perquè intenten emprar la Llei de memòria democràtica per justificar la persecució dels que no pensen com vostès. Aquesta llei pretén fer justícia als represaliats pel franquisme, i ara la invoquen per seguir represaliant, com ja van fer durant més de quaranta anys que va durar aquesta dictadura.

En segon lloc, discrimina persones o entitats per les seves idees, vulnera els articles de la Constitució que garanteixen el dret d'opinió i lliure expressió, així com el principi d'igualtat, fins i tot en el cas de persones condemnades judicialment la Constitució deixa clar, en el seu article 25, que gaudiran dels seus drets fonamentals.

En tercer lloc, vostès s'omplen la boca de ser constitucionalistes, i el que pretenen amb aquesta PNL és vulnerar-la o interpretar-la a la seva manera i segons les seves dèries.

En quart lloc, vostès volen disfressar el seu sectarisme antidemocràtic, en incloure ítems com racisme, delictes d'odi, discriminació per raons de sexe, quan la seva formació no ha fet res més que incitar al racisme amb el seu discurs sobre immigració, negar la violència de gènere o promoure la marginació del col·lectiu LGTBI. Açò és la disfressa per tapar la veritable intenció, la persecució política dels que pensen diferent de vostès.

En cinquè lloc, per l'obsessió en contra de la llengua catalana, és curiós que tots els exemples que han posat i que demanen que siguin exclosos de les convocatòries de subvencions i ajudes o de contractació siguin entitats que defensen la nostra llengua i la nostra identitat, l'Obra Cultural Balear, els Joves per a la Llengua, Valtònyc, sens dubte açò no és una casualitat.

I per si no n'hi hagués prou, duen les seves dèries a l'extrem, quan proposen que una comissió parlamentària pugui discriminar els adjudicataris en els concursos públics del Govern. A qui volen beneficiar, senyors de VOX, amb aquesta proposta? Aquesta proposta de substituir els òrgans de contractació actuals, formats per tècnics de l'administració, per una comissió política, incompliria manifestament la Llei de contractes del sector públic i les directives europees.

Ara bé, que VOX presenti aquestes propostes al ple per veure qui és més espanyol i qui més es carrega la llengua catalana o la memòria històrica, no ens estranya, però del que sí estam ben pendents és de veure què faria el PP. I què ha fet el PP? El de sempre, ha presentat una esmena de dalt fins baix de la proposta de VOX, per a d'aquesta manera poder-li votar a favor, com ja ens tenen acostumats. De vegades aquestes

esmenes a la totalitat que diu la Sra. Gil els han sortit ben malament, com és el cas de la proposta de VOX respecte de la inclusió i dels immigrants, que els vam haver d'estirar les orelles a una sessió extraordinària de la reunió que tenim del Pacte d'Inclusió.

A més a més, ens sorprèn que la Sra. Gil hagi anat explicant el que volia dir el Sr. Rodríguez, o el que creu que li haguera agradat a vostè que hagués dit el Sr. Rodríguez, per a d'aquesta manera poder-li votar a favor de manera tranquil·la. Però no, Sra. Gil, el Sr. Rodríguez ho ha explicat molt bé, segons el que entén ell i VOX, per tant, no intenti vostè descafeïnar-ho, perquè d'aquesta manera es puguin vostès quedar tranquils i poder justificar el seu vot, seguint donant suport a totes les obsessions de VOX.

MÉS per Menorca ho diem alt i clar, diem no a la clàusula de responsabilitat constitucional que vol imposar VOX, pel seu sectarisme ideològic, per l'esperit de venjança, per la concepció antidemocràtica, per l'atac continu a la llibertat d'expressió, a la nostra llengua i a la nostra identitat. MÉS per Menorca, diu no i farà un vot contrari a aquesta proposta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gomila. Per part del grup proponent, té la paraula el diputat Sergio Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Bueno, yo he intentado ser lo más suave y menos agresivo posible, pero ustedes a veces no me dejan otra opción.

A ver, Sr. Apestequia, usted que habla de compañeros de viaje, Sr. Apestequia, que es como decir señor socio de Bildu, heredero de los terroristas de la ETA, ustedes están muy preocupados, por lo visto, de aquellas personas que desaparecieron, murieron o fueron perseguidas...

(Remor de veus)

..., de una manera que todos lamentamos, hace casi 100 años. Sin embargo, por ejemplo, les recuerdo, porque veo que ustedes tienen mucha memoria histórica, pero muy poca memoria reciente, que los dos últimos muertos que provocaron los amigos de sus socios, con los que ustedes se presentan a las elecciones europeas, fueron en estas islas Diego Salvá, Carlos Sáenz de Tejada, uno de ellos hijo de nuestro compañero de VOX...

(Algun aplaudiment i remor de veus)

..., el doctor Salvá, y a estos los tienen ustedes muy olvidados.

(Alguns aplaudiments)

Sin embargo, tienen mucha memoria para pensar quien desapareció hace casi 100 años.

Y no solo esto, sino que ustedes han pedido públicamente -públicamente-, han defendido a Valtònyc, que, en sus letras y en sus canciones, enaltecía, precisamente, a estos asesinos. Y esto es precisamente lo que nosotros queremos evitar, no que usted piense lo que le dé la gana, ni en la republiqueta catalana, ni en los países de Narnia; es que nos da igual, es usted libre de pensar lo que quiera, de lo que no es libre es de utilizar el dinero público para enaltecer a los asesinos, y no a los asesinos de hace 100 años, a los asesinos de hace 14. ¡Que esos se ve que ustedes ya no los tienen en cuenta!

(Alguns aplaudiments)

Y, por supuesto, yo no me escondo, por supuesto que quitaría subvenciones a la Obra Cultural Balear, pero se las quitaría para hacer enaltecimiento del terrorismo, de prófugos de la justicia o de condenados, porque si la Obra Cultural Balear quiere organizar cursos de catalán, conferencia sobre *rondalles* o sobre Mossèn Alcover no tengo ningún problema en que se le subvencione, no es por ser vos quien sois, sino por lo que hacéis, o por lo que hacen. Y es por eso que nosotros pedimos eliminar algunas subvenciones para financiar determinados actos concretos, no a las entidades en sí, sino al tipo de actividades que realizan con ese dinero, queda bastante claro.

Con el panegírico del Partido Socialista, yo creo que cuando en este..., porque veo que han vuelto ustedes, porque les preocupa mucho lo de la memoria histórica, pues cuando debatamos de la memoria histórica, no se preocupe, hablaremos de todo lo que usted me ha contado, de sus 140 y tantos años de historia, que les recuerdo, no hace tanto incluían a gente enterrada en cal viva, que veo que también ustedes tienen la memoria, a veces, especialmente débil, especialmente débil.

Nosotros lo único que intentamos defender y favorecer ese eso que ustedes nos quieren impedir constantemente, que es intentar la convivencia, y en lo único que tengo que discrepar de la representante del Partido Popular, es que ha dicho usted que las ideas no son culpables, solo los actos lo son; a veces sí, tengo que decir que hay ideas que son intrínsecamente perversas, tengo que volver a utilizar una cita religiosa y recordar a San Juan Pablo II, que dijo que, por ejemplo, el comunismo era intrínsecamente perverso y un pecado contra el Espíritu Santo.

Pero, aparte de esto, tenemos muchísimos países en nuestro entorno que prohíben de forma explícita en sus ordenamientos jurídicos partidos que atenten contra la unidad de la nación, como por ejemplo Portugal, donde hasta hace dos días gobernaba un contubernio de todos ustedes y no alteraron ese principio; otros que lo prohíben prácticamente de facto, como por ejemplo Alemania, que prohibió expresamente un intento de referéndum de secesión en Baviera; y que, además, muchos otros países que están integrados en la Unión Europea, prohíben expresamente partidos totalitarios como el Partido Comunista, expresamente prohibidos en sus respectivos ordenamientos jurídicos, y no son ni más ni menos democráticos que los demás.

En definitiva, yo entiendo que ustedes no le quieran cortar el grifo a sus acólitos, lo comprendo perfectamente, pero no me vengan con estas monsergas de la memoria democrática etc. Insisto, acuérdense de los muertos de esta última década y piensen menos en los de hace cien años.

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a proceder a la votación. Se acepta la enmienda 5466/24, del Grupo Popular. Vamos a votar conjuntamente, si nadie se opone. Votamos.

Con 34 votos a favor y 25 en contra, queda aprobada la proposición.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial, Habitatge, Mobilitat, Mar i Cicle de l'Aigua del Projecte de llei RGE núm. 7177/23, dimanant del Decret llei 6/2023, de 2 d'octubre, de mesures urgents en matèria d'habitatge.

Pasamos al punto cuarto del orden del día, relativo al debate y votación del Dictamen de la Comisión d'Ordenación Territorial, Vivienda, Movilidad, etc., del Proyecto de ley dimanante del Decreto ley 6/2023, de 2 de octubre, de medidas urgentes en materia de vivienda.

En primer lugar, tiene la palabra la Sra. Vidal.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Avui debatim i sotmetem a aprovació el projecte de llei demanant del Decret Llei 6/2023, de mesures urgents en matèria d'habitatge, aprovat per Consell de Govern el passat 2 d'octubre i que va ser convalidat per aquesta cambra el 31 d'octubre.

tal com vàrem dir des del primer dia, el Govern ha volgut tramitar aquest decret llei com a projecte de llei per tal de poder rebre més propostes per millorar el text definitiu, i és que es fet durant la tramitació parlamentària.

L'objectiu del decret llei aprovat als tres mesos d'haver iniciat la legislatura, i de la resta de programes i iniciatives és facilitar que surtin més habitatges al mercat de lloguer i al mercat de venda a la ciutadania de les Illes Balears, perquè la nostra gent, perquè els residents de les Illes Balears, perquè els nostres joves puguin accedir a un habitatge.

Com saben, aquest és el primer paquet de mesures legislatives que hem impulsat per afrontar el problema de l'habitatge a les Illes, un problema que ha anat creixent els darrers anys per la manca d'oferta i per l'increment de preus fins a convertir-se en la principal preocupació de molts dels ciutadans de les Illes Balears.

Malauradament, els darrers anys hem encapçalat les pitjors estadístiques d'Espanya en matèria d'escalada de preus i en matèria de manca d'habitatge. Aquest decret llei, amb el qual ara culmina la seva tramitació com a projecte de llei, aporta i ofereix eines als ajuntaments de les Illes amb diverses mesures que estan enfocades a augmentar -com deia- l'oferta d'habitatge a uns preus accessibles dins les àrees urbanes dels municipis, és a dir, sense consum de territori, aprofitant edificis existents i parcel·les no edificades en sòl urbà. Posam les bases, doncs, per afrontar un dels majors reptes que tenim com a govern i com a societat.

Amb aquest objectiu, incorporem la creació d'una nova figura, que és d'habitatge de preu limitat, per sota dels preus de mercat lliure, afavorint la construcció de més habitatge públic amb mesures que faciliten als municipis l'impuls de noves promocions d'habitatge de protecció pública. Són mesures per accedir que més gent pugui accedir a un habitatge a uns preus limitats per l'administració i més barats que en el mercat lliure, per generar habitatges sense donar peu a l'especulació i mentre continua la construcció d'habitatge de protecció per als col·lectius vulnerables.

Aquest decret es va treballar prèviament i després, cara al seu desplegament, des del diàleg i des d'una voluntat de consens amb els consells insulars, ajuntaments i amb els agents implicats en la posada en marxa de les mesures per garantir la seva efectivitat.

Es va obrir, doncs, diàleg amb diversos actors socials i econòmics, i també es va obrir la tramitació parlamentària per rebre les aportacions dels diferents grups polítics. Tot plegat per poder incorporar propostes per millorar la normativa, així com mesures, tal com s'ha fet en la fase d'esmenes.

Tal com vàrem fer -i ho hem dit des del primer dia-, l'administració està obligada a cercar solucions a un problema creixent que afecta àmplies capes de població, i estam obligats totes les administracions i estam obligats tots els grups polítics. Per això apostam per treballar en col·laboració tant amb els consells com amb els ajuntaments, i també amb el Govern d'Espanya, que anuncia que vol seguir les mateixes línies de col·laboració públicoprivada com a única mesura possible per poder donar solució a aquesta problemàtica tan greu que patim a tota Espanya i, en particular, a les Illes Balears.

Tenim clar també, com s'ha vist especialment els darrers anys, que l'administració no pot assumir sola -tal com deia- la construcció de nou habitatge davant de la gran demanda existent. Es fa necessari, doncs, implicar la iniciativa privada en les solucions, i ara, des del Govern central, des del mateix Ministeri d'Habitatge, s'està assumint que aquesta col·laboració públicoprivada com la que promou Balears és necessària per comptar amb la iniciativa privada per fer més habitatges de protecció.

Pel que fa al desplegament de les mesures del decret per part dels municipis de les Illes, hem de valorar de forma molt positiva que aquest decret ja està donant fruits. També vull destacar en positiu que molts ajuntaments de diferent color polític estant responent amb l'alçada de mires que requereix el problema i adoptant els seus acords per aplicar i adaptar les

mesures a les característiques de cada municipi, d'acord amb la filosofia del mateix decret.

Aprofitant, doncs, les mesures del decret, cada ajuntament aprova els seus acords amb la seva pròpia regulació i zonificació en els casos que consideri, perquè siguin mesures efectives. Com a principals exemples ja estam veient que els grans municipis com Palma, Inca i ara també Manacor, des de ahir o abans d'ahir, amb l'acord de la setmana passada, és a dir, governs municipals del PP, del PSIB, de PSOE y de MÉS, han aprovat la seva regulació per aplicar les mesures del decret. D'altres, com Manacor, Calvià, Marratxí, Andratx, Alcúdia, Sóller, Eivissa, Sant Antoni, Santa Eulària; o d'altres com Formentera, Ferreries, Sant Lluís per citar-ne només alguns, han aprovat la seva pròpia regulació que possibilita l'aplicació de totes o de la majoria de les mesures del decret llei.

Celebram doncs que, fins i tot abans d'haver-se aprovat el text final de la llei, aquest decret ja està començant a donar els seus fruits i s'estan creant els primers habitatges de preu limitat i s'estan acordant també les noves promocions d'habitatge públic. No es pot oblidar que tant aquest primer paquet de mesures com la resta de programes que estam impulsant en matèria d'habitatge, requereixen de temps per avaluar els seus resultats, i per això són prudents, i sempre ho hem estat, però a la vegada som molt positius per la resposta i l'acollida que està tenint aquest conjunt de mesures als ajuntaments.

Gràcies a aquest decret llei -com deiem-, ja s'han aprovat i plantejat als ajuntaments la creació d'aproximadament 200 habitatges nous amb cost zero per a les administracions i amb zero consum de territori, principalment amb aquesta figura nova d'habitatge a preu limitat i també amb una nova promoció d'HPO, que és possible només per la existència d'aquest decret. D'aquests dos centenars d'habitatges -com deiem-, 190 corresponen a projectes de creació d'habitatge de preu limitat i a Alaïor hi ha una promoció nova gràcies a aquest decret llei de 12 habitatges de protecció pública.

Altres solucions: a Eivissa l'Ajuntament de Sant Antoni de Portmany ha manifestat que vol regularitzar una dotzena d'edificis inacabats que també poden ressuscitar i reconvertir-se en habitatges de preu limitat gràcies a les mesures previstes a la llei que avui s'aprova i que ja venien previstes al decret llei; l'Ajuntament d'Eivissa ha anunciat també que vol cedir sòls destinats inicialment a equipaments per fer habitatge de protecció; i l'Ajuntament de Sant Josep també preveu la creació d'un indirecte d'uns 250 habitatges gràcies a les mesures previstes en aquest decret llei.

Totes aquestes mesures, a més de generar per si mateixes nous habitatges per a la venda i al lloguer, suposen una mesura efectiva per destensionar el mercat perquè, com més oferta hi ha, més es destensiona el mercat amb mesures no intervencionistes, sinó amb mesures de foment, com és la línia de política d'aquest govern.

Una vegada s'aprovi el text final, que confiam que sigui avui, tothom podrà tenir aquesta foto ja final de la normativa que oferirà, doncs, una seguretat jurídica definitiva que juntament amb els bons resultats dels municipis que l'apliquen,

confiem que els resultats de creació de nou habitatge a preu limitat es continuïn multiplicant de manera exponencial.

Fins ara, 20 ajuntaments han aprovat ja acords per regular les mesures del decret, són en total 34 ajuntaments que han aprovat algun tipus d'acord en relació amb el decret, i són, per tant, més de la meitat. Tenint en compte que les mesures són d'aplicació a tots els municipis, excepte si els ajuntaments aproven acords que les limiten ho deixen sense efecte, en aquests moments són un total de 53 els municipis en els quals es poden aplicar mesures del decret llei.

Ara mateix, són d'aplicació totes o algunes de les mesures del decret llei a quasi un 80% dels 67 municipis de Balears i, pràcticament, als principals nuclis de població. Des del Govern, doncs, hem posat una sèrie d'eines i confiem que els ajuntaments acabin ara d'adoptar els acords que corresponen i, de cara a guanyar en seguretat jurídica, el que diem, amb l'aprovació de la llei que esperem que es produeixi avui, és que, si en el termini esmentat, que són tres mesos, no hi ha un pronunciament explícit de l'ajuntament, doncs, significarà de manera definitiva que s'apliquin totes les seves mesures.

Aquest termini raonable de tres mesos, acumulat el termini que hi aportem des del mes d'octubre, per tant, és un termini prou llarg de temps perquè els ajuntaments reaccionin en base a la seva autonomia a aquesta emergència d'habitatge.

Cal recordar que el decret va incloure quatre disposicions sobre les quals els ajuntaments poden aprovar la seva pròpia regulació. Breument, la reconversió de locals comercials a oficines, a la nova figura dels habitatges a preu limitat, que significa transformació de locals, tant a plantes baixes com a pis a un ús residencial. Es possibilita també la divisió d'habitatges en noves unitats d'habitatge, per crear habitatge de preu limitat, mitjançant un increment de les densitats màximes per crear aquest nou tipus d'habitatges i per respondre, doncs, als nous models de família i als nous models de convivència amb mesures efectives i ràpides, molt més ràpides que la modificació dels planejaments municipals.

Es preveu també el canvi d'ús de terrenys destinats inicialment equipaments públics i privats per poder aprofitar aquestes parcel·les per fer habitatges. Es tracta sempre d'habitatges protegits, en cas d'equipaments públics, o de preu limitat, en cas d'equipaments privats. També la possibilitat d'incrementos d'alçària amb noves plantes d'edificacions existents per a la creació d'habitatge a preu limitat.

Durant la tramitació parlamentària s'han introduït moltes millores, principalment de caràcter tècnic, per ampliar l'abast de les mesures ja incloses en el decret llei, amb la idea, bàsicament, de pretendre que siguin més efectives i que arribin a més gent i, en aquest sentit, també s'han introduït noves mesures per enfocar problemàtiques diverses de col·lectius amb necessitats específiques. En relació amb les mesures esmentades, es proposen majors possibilitats per a la reconversió de locals en habitatges de preu limitat i es clarifica que es pot fer el canvi d'ús a residencial de qualsevol local que no tenguí actualment aquest ús, és a dir, locals comercials i oficines administratives o sense un ús determinat.

S'amplia també l'abast de la mesura que permet l'aprofitament dels terrenys dedicats inicialment a equipaments públics i privats per construir nous habitatges. El decret preveu que es pugui fer canvi d'ús d'aquestes parcel·les quan encara no s'hagin desenvolupat els equipaments i es proposa també que es puguin construir nous habitatges a terrenys que ja disposin d'un equipament en funcionament, si la parcel·la encara té un romanent urbanístic, és a dir, si el planejament ja permetia majors actuacions d'edificació als terrenys, per exemple, construir més plantes o un altre edifici a la mateixa parcel·la. En qualsevol cas, això, sense reduir la superfície destinada a actualment a equipament.

A més de les actuacions que possibiliten increments d'alçàries, queden regulades de forma més específica, i, segons les alçàries del seu front de carrer, es proposa també una disposició que regula les condicions d'habitabilitat dels allotjaments dotacionals i dels allotjaments amb espais comuns, complementaris, el *coliving* i *cohousing*.

Una altra de les novetats que s'ha negociat entre els grups parlamentaris és fer una reserva de més habitatge per als joves, a les noves promocions de 10 habitatges o més, a preu limitat o a les actuacions de reconversió d'establiments turístics en habitatges de preu limitat, s'haurà de reservar, almenys, un 30% d'aquests habitatges a persones joves menors de 30 anys. Recordem sempre que són per a residents a les Illes Balears.

També s'hi incorpora un règim especial aplicable a les edificacions inacabades amb llicència caducada per destinar íntegrament aquests habitatges a fer habitatges de preu limitat, i s'incorporen diverses mesures per facilitar alternatives d'habitatge i allotjament a determinats col·lectius de treballadors amb necessitats específiques.

Es planteja una nova iniciativa a l'àmbit de la salut i l'educació per oferir un allotjament temporal al personal estatutari sanitari i al personal docent de l'ensenyament públic no universitari de la CAIB, que hagi de prestar servei a les places catalogades com de difícil o molt difícil cobertura. Es tracta, doncs, d'un programa d'allotjament temporal en establiments turístics, que comptarà amb el suport del Govern mitjançant convenis amb les conselleries de Salut, d'Educació i Universitats, i que preveu ajudes de fins a 400 euros mensuals als empleats del personal esmentat per cobrir part del cost del seu allotjament.

Per altra banda, a totes les illes es planteja una mesura per facilitar l'accés a l'habitatge dels treballadors de l'empresa turística de totes les illes, en aquest cas, mitjançant la possibilitat del canvi d'ús residencial de parcel·les que haguessin tengut ús d'allotjament turístic en la seva qualificació urbanística i que es trobin vacants. Es planteja aquesta mesura per permetre aprofitar aquests terrenys per construir edificacions d'ús residencial comunitari i allotjaments amb espais comuns complementaris per als treballadors del sector turístic.

Durant la tramitació parlamentària, a la fase d'esmenes dels grups, també s'ha treballat la incorporació d'altres mesures, com la regulació dels requisits per exercir l'activitat dels agents immobiliaris i la creació del Registre oficial d'agents

immobiliaris amb l'objectiu de tenir major seguretat jurídica a les transaccions immobiliàries i en la lluita contra l'intrusisme.

Per finalitzar el debat, vull agrair de tot cor la feina del meu equip, vull agrair molt la feina del director general d'Habitatge, el Sr. José Francisco Reynés, i la directora, també de Coordinació i Harmonització Urbanística, Paz Andrade, així com de tota la resta de l'equip de la conselleria. Vull agrair també tota la feina feta pels grups parlamentaris en la tramitació d'aquest decret llei com a projecte de llei, i vull agrair l'esforç de tothom.

També m'agradaria acabar la meua intervenció i demanar que els grups parlamentaris donin suport a aquest projecte, demano que en matèria d'habitatge tinguem tots un gran consens, perquè als ciutadans els costaria molt d'entendre com el mateix discurs i la mateixa línia, les mateixes solucions que es proposen pel Ministeri d'Habitatge al Govern central, liderat pel PSOE, siguin criticades i obstaculitzades a les nostres illes pel PSIB.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos a debatir las enmiendas que se mantienen al proyecto de ley, en primer lugar, para defender las enmiendas del Grupo Mixto RGE núm. 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 404, 405, 407, 408, 409, 410, 411, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 421, 422, 424, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 434, 435, 436, 437, 440, 448 y 450/24, tiene la palabra la Sra. Gómez, por cinco minutos.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera, bé, perquè a la seva manera intenta fer coses, no?, i, és clar, vostè demana que li votem a favor, i què voldria jo que votat a favor!, però, és clar, la que té el poder ara mateix de persuadir-me és vostè, i vostè no m'ha persuadit, no m'han agafat ni una esmena de les 29 esmenes que he presentat, 29 esmenes tècniques, bastants, perquè ho he de dir, des del meu punt de vista, el decret tenia incorreccions de caràcter tècnic jo crec que prou importants. La persona del Partit Popular que ha negociat, ja em va dir: no, no, el tècnic ja ha quedat incorporat. Home, d'acord, però estaria bé que es reconegués, s'hi incorporen esmenes tècniques dels grups parlamentaris i de política cap, perquè estam molt enfora, efectivament, estam enfora.

Però, és clar, de vegades un detall ajuda a persuadir, no? Vostè ara ha demanat que li votem a favor, no li puc votar a favor, no me n'ha agafada ni una d'esmena, ni les tècniques, que podria haver estat fàcil. Miri, si no m'ha persuadit que ni tan sols el que el PP vota a favor a Eivissa m'ho ha agafat aquí, no m'ho han agafat. A Eivissa la proposta que va fer Unides Podem respecte del control del lloguer turístic, des d'un punt de vista municipal, lligant la Llei de turisme i la Llei d'activitats, a Eivissa s'ha aprovat per unanimitat, amb el vot del Partit

Popular, ni tan sols aquesta esmena m'han comprat. No li puc votar a favor perquè no, no, no m'ha posat un context ni de compromís, jo m'hauria pogut veure compromesa, no?, aquí a entrar en un bescanvi, però no hi ha bescanvi, no m'han agafat ni el que aproven Eivissa, Sr. Vidal. I potser no és vostè i és el Partit Popular, per un tema partidista.

Després hi ha coses que no li puc comprar, altres les hi puc comprar, però algunes no les hi puc comprar ni de lluny, hi ha amnistia urbanística en edificacions sense llicència. Jo també entenc que hi ha afavoriment d'interessos particulars, quan a un edifici es permet el bescanvi intern respecte de l'habitatge a preu limitat, que el puguis triar quan estàs creixent que el nou no sigui qui ho serà. Després, crec que s'afavoreixen les infraccions quan mantenen que no anotar a l'escriptura la condició d'habitatge a preu limitat continua essent una sanció lleu, açò fomenta la infracció, i la fomenta, sobretot, en segones transmissions, aquesta era fàcil de comprar, només li demanava que passés d'infracció lleu a infracció greu o molt greu no fer constar, no?

Després crec que hi ha mesures que van contra els planejaments municipals, açò de passar de poder construir habitatges a preu limitat a solars prevists per a equipaments públics i privats és anar contra els planejaments, perquè vostè defensa un augment de densitats amb diferents accions i, a la vegada, manlleua la possibilitat de créixer en equipaments, i açò és insostenible des d'un punt de vista social.

Cap mesura per fer aflorar els 105.000 habitatges buits que té aquesta comunitat autònoma, que aquest és el gran drama, perquè si poguessin fer aflorar els 105.000 habitatges buits, no caldria fer històries, de ver! D'acord?

I, és clar, i jo he de defensar les esmenes d'addició, perquè les vertaderes esmenes des del polític, òbviament, eren d'addició.

I a les grans esmenes és que li torn demanar que es declari tensionat aquest arxipèlag, ja ho sé, vostè em dirà que és una mesura intervencionista i m'ho diu vostè que diu als promotors privats que limitin els preus de lloguer de compravenda, vostè és més intervencionista...

(Alguns aplaudiments)

... vostè és més intervencionista que jo.

Necessitam topar els preus dels lloguers. Miri, avui mateix s'ha presentat un altre informe, ho ha fet el Grup d'Estudis Urbans de la UNED, i diu que el lloguer és la font d'empobriment major, a la darrera dècada ha augmentat el preu dels lloguers un 2,3 vegades més que l'augment de renda de les llars. Però és que resulta -açò és un informe a nivell d'Espanya-, però és que resulta que a Balears els índex de referència dels lloguers els triplicam, és a dir, si ja són pobres els llogaters de tota Espanya, els de Balears són tres vegades més pobres. I vostè va fer un decret de mesures urgents i tot el que hi ha aquí dins, unes coses em poden agradar més que a altres, hi ha microcirurgia que li puc comprar, la microcirurgia la hi puc comprar, però no ajudarà que la gent tenguí lloguers més barats, més assequibles, seguirem igual. Estam tres vegades per

sobre, Sra. Vidal, dels índexs de preus dels lloguers mitjans d'aquest país!, i vostè no aconseguirà que açò canviï.

I, per cert, no fan més que parlar de la Universitat Rovira i Virgili, perquè aquesta setmana ha vingut a la UIB...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

..., però callen sobre el que deia Anna, la Sra. Rosback, que diu que convé posar topall als lloguers i que convé controlar el tema de segones residències i, per tant, de compra de segona residència per part de no residents, assessora mundial en habitatge, posa l'exemple de Nova York, perquè vostès sempre posen el de Berlín, per què? Perquè a Berlín va tombar la mesura el Constitucional per un defecte competencial, i vostès sempre parlen de Berlín, parlin, investiguin Nova York, que fa molts d'anys que té topat el preu dels lloguer.

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor, Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Castells, tiene la palabra.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo també li he reconegut algunes vegades, com ara ha dit la diputada Gómez, que, encara que no estiguem d'acord amb les seves idees, almenys té idees, no tots els companys del seu... que seuen amb vostè al Consell de Govern ho poden dir...

(Algun aplaudiment)

..., i, per tant, tot i que, potser és més preocupant, perquè, és clar, si va en contra del que nosaltres pensam tal vegada és pitjor que tingui idees, però vostè tira endavant el seu projecte i vull com a concedir aquest fet com un aspecte digne de menció.

Vostè ha dit, com si fos una veritat absoluta: com més oferta menys tensió en el mercat. Això depèn de com es comporti la demanda, i això serveix tant per a habitatge com per a salut, els preus continuen pujant i les llistes d'espera continuen augmentant. Per tant, com més oferta menys..., ja ho veurem això; sí les seves polítiques no van acompanyades d'una limitació d'arribada de gent a les Illes Balears no serviran de res continuarà havent-hi tensió en el mercat, tal vegada de cada vegada més, com ha passat els darrers anys. Per tant, és un dels motius pels quals nosaltres, que si hi veiéssim una política

coherent, doncs amb algunes mesures podríem estar d'acord, o no. Escolti, si això no va acompanyat d'una política decidida de limitar el creixement de les Illes Balears, això no servirà de res.

Després, també, ho ha dit també quan li hem fet una pregunta, i avui a la seva intervenció ha tornat dir: s'han creat 200 habitatges. A veure, jo no sé quin és el seu concepte de crear, però, com a mínim m'agradaria que com a mínim hi hagués un bloc posat per dir que s'han creat 200 habitatges; vostè, com que sobre el paper s'ha parlat dels habitatges que s'han creat, llavors, els que es troben pendents de l'anterior govern, d'aquests ni en parlen? Perquè, és clar, si els que vostè diu que s'han creat, que encara no els hem vist, no estan ni sobre el paper, ja s'han creat, home, doncs els que estan pendents d'entregar les claus que s'han fet a l'anterior legislatura, com a mínim podrien reconèixer que aquests també s'han creat. Per tant, crec que almenys en aquest aspecte hauria de ser coherent.

Passant ja concretament a la tramitació de la llei, no està molt bé, perquè m'ha dit, l'hem tramitat com a projecte de llei per rebre aportacions dels grups polítics, i dic: sí, especialment del PP...

(Alguns aplaudiments)

..., és clar, ha presentat 23 esmenes i ha refet la llei, per tant, perquè, és clar, dels altres ben poques, del nostre, de la Sra. Gómez zero, a nosaltres tres. També és veritat que alguns aspectes que nosaltres havíem esmenat, que eren deficiències clamoroses, s'han resolt a través d'esmenes del PP, però, per tant, nosaltres de les 49 esmenes que vàrem presentar, de les 3 que s'han aprovat o transaccionat, i unes quantes que vàrem retirar, perquè ja s'havien solucionat, doncs arribam al dia d'avui amb 38 esmenes.

Esmenes que vàrem, amb la crítica general que ja hem fet des del primer dia a aquest projecte de llei o decret llei, inicialment, que no s'han resolt, crítica general. Bàsicament podem resumir en que aquesta és una política que tindrà poc efecte a escala global i, en canvi, pot fer molt de mal, efecte, a escala local. Per tant, aquesta és una crítica que fem, per què? Ho deia la Sra. Gómez, perquè vulneram el planejament, que el planejament és la racionalització de l'organització urbana, és a dir, fem una política irracional en passar per alt el planejament, amb tot el criteri de racionalitat del planejament.

I a banda també, doncs aspectes formals que continua havent-hi en aquesta llei, de la forma tan atropellada que es va elaborar el decret llei, i després, és clar, múltiples esmenes que fa que encara hi hagi molts d'elements inconnexos, remissions incongruents entre unes normes i unes altres de la llei, i que no s'han resolt alguns aspectes importants sobre els quals els diferents grups de l'oposició hem cridat l'atenció durant el debat, en ponència i en comissió. S'ha de dir, doncs, que el bon tarannà del Sr. Rovira, com a president de la comissió, i de la Sra. Pocoví, com a representant del Partit Popular, el debat ha estat molt correcte, però realment no hi ha hagut capacitat de fer-los adonar que hi ha aspectes d'aquesta llei que seran problemàtics i no hi ha hagut oportunitat de poder-los arreglar, per què? Pel que deia, per la forma atropellada com s'ha tramitat, primer, el decret llei, i després el projecte de llei.

Aquesta és la crítica general que fem al decret llei, i ara projecte de llei, no s'han solucionat gran part d'aquests problemes. Ara em qued sense temps, a la segona intervenció podré fer referència als aspectes concrets que nosaltres, a més a més, d'aquests que he anunciat de forma general, que nosaltres hem intentat resoldre a través d'esmenes i que no s'han pogut resoldre, un dels quals, alguns tenen més importància, altres menys, un que trobem especialment greu és l'amnistia que es fa a tot d'edificis que estan inadequats, fora d'ordenació, i que ara, a través de declarar ajustat al planejament, és a dir, declararem ajustats al planejament tots aquells edificis en els quals s'hagin fet habitatges de preu limitat, o facilitarem la cèdula d'habitabilitat a edificis que estan fora d'ordenació i es produiran unes plusvàlues i uns beneficis als infractors. I, al final, és a dir, afavorirem que els infractors vegin revalorades les seves propietats gràcies a aquesta política. I, evidentment, aquest és un dels elements que nosaltres no podem acceptar i pels quals continuem amb la nostra postura contrària, en global, a aquest projecte de llei.

Gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. A continuación intervendrá el Grupo Socialista, que ha presentado las enmiendas RGE núm. 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219 i 220/24, ambas incluídas. Por el Grupo Socialista, la Sra. Garrido tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputats. El passat mes de setembre, la presidenta del Govern va cridar a tots els grups polítics per plantejar-los que hi havia una sèrie d'assumptes de país que s'havien de tractar, un era l'habitatge. El portaveu del meu grup li va lliurar un document que proposava un pacte per l'habitatge, ja que en aquest moment és el que més preocupa la societat balear. Proposàvem un pacte que abordàs aquest problema des de tots els vessants, amb totes les forces polítiques, amb la societat civil, amb els agents socials i econòmics, amb la Universitat, etc., és a dir, un pacte de país que no deixàs ningú fora i que, a més, ens permetés consensuar línies a mig, curt i llarg termini, que fossin mesures que afavorissin l'equitat.

Aquella va ser la proposta en el mes de setembre. La resposta de la presidenta varen ser bones paraules, però res més. La resposta de la consellera, de vostè, consellera, directament un cop de mà de la mà estesa del Partit Socialista. Varen aprovar el decret llei, dia 2 d'octubre, sense consensuar amb els grups polítics, però tampoc amb la societat civil, tampoc amb els agents socials, amb ningú, únicament amb els promotors, i de les seves paraules es despenia que únicament amb els promotors.

Avui ve aquí a demanar-nos consens, avui ve a demanar-nos consens, després del tràmit d'aquesta proposició de llei i

després d'aprovar el decret llei com ho va fer? Avui ve a demanar consens? Com a mínim és cínic el que fa avui!

De les esmenes que ha presentat aquest grup, més de 65 pàgines, han aprovat 3 esmenes, que són aquelles que regulen la professió d'API, precisament per poder garantir els drets dels ciutadans que s'acosten a aquests professionals a l'hora de fer una intermediació en una operació immobiliària. És l'únic que ens ha aprovat, per tant, anam més o manco a la par del que deia el Sr. Castells fa una estona.

I veient el resultat que avui ens trobam en aquest plenari, des de les primeres paraules en què vostè deia que únicament consensuava el decret llei amb aquells que havien de pagar les mesures que feia, no ha canviat absolutament res, els seus únics interlocutors continuen sent els promotors i els constructors, aquells que li reclamen sòl a preu de ganga. I aquesta és la seva resposta, aquesta llei és la seva resposta a aquells que li reclamen que calí foc a la Comissió Balear de Medi Ambient, i vostè ha començat a encendre la foganya.

De fet, es carreguen l'Oficina de Lluita contra la Corrupció, perquè diuen que el seu director era un alt càrrec del PSOE, cosa que és falsa, però el que fan vostès és posar la seva exsecretària general d'Habitatge com a inspectora de serveis de la Conselleria de Presidència i com a persona encarregada, per tant, d'inspeccionar la denúncia que li vàrem interposar a vostè com a consellera encarregada de les polítiques immobiliàries i d'habitatge per incompatibilitat amb aquesta tasca, perquè administrava de manera única una societat immobiliària. Per tant, amb un clar conflicte d'interessos.

Deien que volien despolititzar la lluita contra la corrupció i aquest és el resultat, un càrrec polític al capdavant. Quan diuen que volen despolititzar la Comissió Balear de Medi Ambient, com ho faran? A qui posaran al capdavant?

La presidenta fa una estona demanava respecte pels funcionaris, perquè es veu que només demana respecte per als funcionaris quan són del Partit Popular. Sap que li demanam nosaltres des del Partit Socialista? Respecte per als ciutadans de Balears, que és el que no han tengut en nomenar la seva exsecretària general...

(Algunes aplaudiments)

... com a inspectora de serveis. Aquest govern no té respecte pels ciutadans de Balears.

Per això, avui, en defensa de les esmenes que ha presentat el meu grup, parlarem de model, perquè és això el que està damunt la taula, quin tipus de model de país i quin tipus de model de societat volem, individualista o col·lectiu, perquè el seu model no és el nostre i no ho serà mai.

Si fem l'ullada cap enrere, des de dia 2 d'octubre, que es va aprovar el Decret llei d'habitatge, veiem com molt poques coses a l'àmbit de l'habitatge han canviat, bé, molt poques coses per a bé han canviat, per a dolent n'han canviades moltes. El preu de l'habitatge no ha deixat d'incrementar-se trimestre rere trimestre, de fet les darreres dades de les quals disposam diuen que el darrer trimestre de l'any 2023 l'única comunitat

autònoma que va incrementar el preu de l'habitatge va ser Balears, i que el primer trimestre del 2024 Balears ha estat la capdavantera en l'increment del preu de l'habitatge, amb un 9%, per davant de la resta de comunitats autònomes, per davant de Madrid, per davant de Barcelona.

Aquesta és la situació de Balears, aquest és el fruit de les polítiques del Partit Popular i d'aquest govern, un increment desmesurat dels preus i una expulsió dels ciutadans de Balears dels seus pobles i de les seves ciutats.

Des del Partit Socialista entenem que la solució al problema d'accés a l'habitatge no passa únicament per la construcció de minipisos, que és la seva proposta, ni per fiar-ho tot a la iniciativa privada, com fa el Govern de les Illes Balears, sinó que entenem que necessitam desenvolupar polítiques multilaterals. El Govern, des que va aprovar el decret llei, s'ha desentès per complet de les polítiques d'habitatge públic i es posa únicament en mans de la iniciativa privada per tal que aquesta li doni solució.

Les esmenes que ha presentat el meu grup tenen l'objectiu, precisament, de fer que el Govern es posi a fer feina. Per això es parlava de model, perquè hem d'entendre aquest model d'una manera integral, com la capacitat que té una llar per cobrir els costos d'un habitatge digne amb els ingressos corrents i sense comprometre la resta de despeses; és a dir, que no es dediqui més d'un 30% de la capacitat financera d'una llar a pagar la hipoteca o la renda.

A la presa en consideració els parlava que aquest decret parla més pel que li falta que no pel seu contingut, idò, aquesta llei continua en la mateixa línia, parla més pel que li falta que no pel seu contingut. La llei que avui aprovam no té en compte els ciutadans de les Illes Balears, aquí rau la seva gran mancança.

Les mesures urbanístiques d'aquesta llei, perquè només són mesures urbanístiques, pivoten sobre una figura com és l'habitatge a preu limitat, que no és un habitatge protegit, que tampoc no és un habitatge de preu lliure i que és una figura en què la P vol dir preu, fins ara una P era de protecció, ara una P és de preu. Això...

(Algunes aplaudiments)

... és directament una declaració d'intencions. El preu passa per davant de la protecció, és a dir que a aquesta llei li manquen les mesures concretes dirigides als ciutadans més vulnerables que no tenen capacitat econòmica per llogar o comprar un dels seus habitatges a preu limitat. I, a més, també li falten les mesures per protegir la classe mitjana i treballadora, per protegir els joves d'aquesta terra, que tampoc no poden accedir a aquest habitatge a preu limitat.

Això sí, la llei està farcida de mesures que permeten l'especulació urbanística, la llei sí parla de promotors, sí parla de constructors, sí parla de fons d'inversió, sí està feta per i per a ells. No és d'estranyar, perquè quan la consellera va aprovar el decret llei era l'administradora única d'una societat immobiliària, que ara això ja li arreglarà la seva exsecretària

general, no?, ara li arreglarà tot aquest tema a vostè, li quedarà, així, ben quadradet i ben arregladet.

(Algunes aplaudiments)

Si per llei, des del Govern de les Illes Balears, es dona un avantatge als promotors per tal de construir habitatges a indrets que mai no haurien pogut construir, com els equipaments privats i, al mateix temps, se'ls permet no complir l'índex d'intensitat que marca el planejament o els plans territorials, com a mínim, aquests haurien de ser habitatges de protecció oficial. Els habitatges de protecció oficial són un 30% més barats que els habitatges de preu limitat, paguen 6 punts menys d'IVA que els habitatges de preu limitat, perquè el seu habitatge de preu limitat paga un 10% d'IVA, mentre que l'habitatge de protecció oficial paga un 4% d'IVA. Per tant, els promotors que sí tenen rendibilitats quan fan un habitatge de protecció oficial, incrementen la seva rendibilitat en un 30% directament, i passen de rendibilitats que es troben al voltant del 20% a rendibilitats que rondaran el 50%.

I, a més, els habitatges de preu limitat que planteja vostè amb aquesta llei, en aquests espais, amb aquests increments d'alçàries, amb aquesta transformació de locals comercials, amb aquest canvi d'ús dels equipaments privats, no podran construir-se habitatges de protecció oficial, no podran, anam directament al major guany possible per part dels promotors, al major guany possible, un 30% més. I, a més, havien de pagar un 5% als ajuntaments, ja que treien aquest guany, havien de pagar un 5% als ajuntaments. Què han fet les esmenes del Partit Popular? Dir: no, escolta, això de què paguin un 5% més als ajuntaments és moltíssim, baixem-ho a un 0,5%. Que fa rialles, un 0,5% als ajuntaments per tot l'aprofitament que trauran aquí promotors i constructors!

Per tant, Sra. Vidal, vostè fa un moment reclamava consens, reclamava que els grups polítics donassin suport a aquesta llei. Des del Partit Socialista li reclamam aquest consens, li tornam estendre la mà, perquè puguem fer un pacte per l'habitatge en aquestes illes, però un pacte en el qual participi tothom, que participin forces polítiques, però que hi participi la societat civil a la que vostè fins ara no ha tengut en compte. Si de veres vol consens, encara hi és a temps, retiri aquesta proposició de llei.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Por parte del Grupo MÉS per Mallorca se han presentado las enmiendas RGE núm. 276, 281, 285, 286, 287, 288, 290, 291, 292, 296, 299, 302, 303, 307, 314, 315, 316, 317, 318, 321, 322, 325, 326, 328, 329, 333, 334, 336, 337, 338, 339, 341, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351 y 352/24. Tiene la palabra el Sr. Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Quan vostè vulgui, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, endavant.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Moltíssimes gràcies, Sra. Consellera, per la seva exposició. Arribam a aquest ple per debatre l'aprovació d'un decret llei que s'ha volgut tramitar com a projecte de llei, i convé fer memòria de com hem arribat fins al dia d'avui.

A finals de maig, la dreta i l'extrema dreta guanyen les eleccions; el juny negocien un acord d'investidura; el juliol s'investeix el nou govern; i durant tot l'estiu s'anuncia un decret llei imminent, de mesures urgents per pal·liar els elevats preus de l'habitatge. Acaba l'agost i no hem vist el decret, acaba el setembre i tampoc; s'aprova, finalment, dia 2 d'octubre, i entra en vigor dia 4. Després d'haver-lo filtrat a bombo i platerets, s'aprova un decret llei que basa tot el seu plantejament en dues premisses: la primera, que falten cases, i la segona, que s'ha d'abaratir la construcció i, per fer-ho, plantegen crear un règim legal temporal, per botar-se tota la planificació urbanística i reduir les càrregues als promotors.

Es podran densificar cases, pujar alçades, canviar usos i fer cases allà on hi havia d'haver equipaments. Com que donar nous drets de construcció no és suficient, el Govern diu als promotors que no importa la reserva d'aparcament i tampoc no importa pagar la plusvàlua. Parlam, per tant, de permetre fer cases allà on no se'n podien fer, o de fer-ne més del que preveu el planejament urbanístic. I, a canvi, els promotors garanteixen un preu limitat, que no un preu baix.

Segons el Govern, això farà que pugui l'oferta de cases, baixi demanda i, per tant, els preus torni al seu lloc. Idò, bé, sis mesos després, el decret llei no ha donat fruit, o bé ha donat 200 pisos, d'acord amb la consellera. Només faltaria que després de botar-se tot el planejament urbanístic, no es fes almanco qualche pis.

Com que el Govern no tenia cap estimació de quants pisos s'havien de fer, ni tan sols quina expectativa de pisos s'havien de fer, no podem dir si el decret ha tengut èxit o si ha estat un fracàs. Ha estat, que ja és prou. Dic que ha estat, perquè a partir d'avui hauríem de dir "va ser", perquè a partir d'avui es deroga, el Decret llei de mesures urgents i temporals avui es deroga pel projecte de llei que debatem i, il·lús de mi, pensava que es tramitava com a projecte de llei per incorporar totes aquelles sensibilitats que s'havien deixat de banda, quan tenien pressa per aprovar el decret llei, la societat civil, els col·legis professionals, els llogaters, els municipis, els consells insulars, etc. Il·lús de mi, pensava que es tramitava com a projecte de llei per vestir consensos entre tots les forces polítiques i poder tenir una política d'habitatge estable durant 10 o 20 anys. I de consens, l'únic que han tingut ha estat el del diputat trànsfuga, que ha estat el que ha permès que avui debatem en ple aquest projecte de llei, perquè ha estat l'únic suport suplementari que ha tengut aquest projecte al del Partit Popular. Per no tenir consens, no han tengut consens ni tan sols els seus socis preferents, perquè això no anava de vestir consensos, ni d'incorporar noves sensibilitats. El decret llei s'ha tramitat com

a projecte de llei, únicament i exclusivament per tal que el Partit Popular pogués esmenar el text.

Perquè jo no sé si el PP retorça el Reglament, això ens ho hauria de dir el Sr. Rovira, que és qui sap si es retorça o no es retorça un reglament, el que sí sé és que han innovat amb la tramitació legislativa, mai el partit que ostenta la presidència no havia fet una esmena a la quasi totalitat del text que ells mateixos havien aprovat en Consell de Govern. I a mi la veritat és que no em cauen els anells per reconèixer aquí i avui que les esmenes milloren el redactat del que es va aprovar en Consell de Govern, aporten major seguretat jurídica. Però també els deman que vostès farien bé de reconèixer que allò que es va aprovar per Consell de Govern no estava llest per aprovar. No estava llest i, a més a més, no aportava seguretat jurídica, perquè, si no, no l'haurien esmenat de dalt a baix.

Varen voler córrer perquè ja ho havien anunciat, perquè volien mostrar un canvi en el qual es trobaven abans, perquè volien dir que feien coses o anunciar-les, i feren un nyap que no s'aguantava per enlloc. Se'n temeren que s'havia de modificar i el varen voler tramitar com a projecte de llei. Vostès, que tant parlen de seguretat jurídica, aquest ha estat el resultat. Si el que volien era crear un règim temporal, per incentivar la construcció ràpida, el que han aconseguit és que tothom esperi a veure quin serà el resultat de la llei. Pendent d'aquesta, l'incentiu desapareix o, pitjor encara, els pocs que hagin iniciat un projecte, ara tendran els dubtes de quin dels dos règims se'ls aplica.

Per tant, permeti'm que els doni un consell, en veure tot el que se'ns ve a sobre i la incapacitat que tenen vostès per aprovar textos que siguin solvents jurídicament, jo els encoratjaria que seguissin el procediment ordinari de fer lleis, que és el projecte de llei. I en aquest sentit, ens estalviaran temps a tota la resta, estalviaran temps a tota la societat civil i, a més a més, hi guanyarem tots en seguretat jurídica. Sigui amb la llei o amb el decret llei, el que sí podem dir és que pel camí els promotors ja han dit al Govern que aquest decret llei no els acaba de fer el pes, que tots els regals que han rebut no són suficients. Els han coronat com els únics que poden resoldre el problema de l'habitatge o que poden fer abaixar el preu, i ells, que no són beneïts, exigeixen un marge de benefici encara més gran.

De casa a preu limitat no n'hi haurà pràcticament cap i pel camí haurem perdut un consens importantíssim, el de la participació pública dels guanys urbanístics. Aquest consens, no me l'invent jo, sinó que es desprèn directament de l'article 47 de la Constitució, quan determina la funció social del sòl i la participació de la comunitat en les plusvàlues de l'urbanisme. I això, que sembla molt tècnic, és molt bo d'entendre, què val el sòl? Molt fàcil, el que s'hi pugui fer. No val el mateix un solar per a equipaments, que un on s'hi poden construir habitatges, o una parcel·la on just s'hi pot conrar, no valen el mateix, depèn del que una administració hagi pintat sobre un planejament urbanístic. I, per tant, com que depèn del que pinti una administració en el planejament urbanístic, la Constitució diu que si vostè té la fortuna de tenir una parcel·la on es pot edificar o hi pot guanyar més, ha de contribuir als serveis públics. Això és el que diu la Constitució, vostès que tant defensen la Constitució!

Idò això, que és de sentit comú i que és un mandat constitucional i que està reflectit en una llei bàsica, vostès s'ho passen pel folro. Perquè aquesta llei el que fa és dir: tu, tu i tu, a partir d'avui, perquè s'aprova aquesta llei, podeu construir allà on no podíeu, o podeu fer tres plantes més del que podíeu. Per tant, hi ha tot un seguit de promotors que els cauen del cel uns guanys que no preveien. I enlloc de dir que les administracions públiques participaran d'aquests guanys, en tenir espai per fer escoles, tenir espais per fer centres de salut, crear zones verdes, millorar el clavegueram, etc., el que els diuen: és que vostès amb què facin els pisos ja ens abasta, perquè nosaltres creiem que vostès amb això ja ens fan un favor.

Idò, no, no és això el que diu la llei, ni la Constitució. Perquè vostès el que diuen és que no paguin la plusvàlua, que ja la pagaran la resta; perquè quan vostès diuen que és a cost zero per a l'administració, diuen cost zero avui, perquè demà, quan s'hagin d'ampliar les escoles, qui les pagarà? Les pagaran aquells promotors que hagin ampliat els pisos? No.

Els diuen: vostès n'hi ha prou que construeixin cases a preu limitat, que ja és suficient. És clar, podrien haver dit que l'aportació que fan aquests promotors com a plusvàlua és que fan un pis i es congela el preu. I dius: bé, almanco es faran un seguit de pisos, botant-nos tot el procediment ordinari, tot el plantejament urbanístic, i que aquests pisos quedaran congelats en el temps en el preu. Nosaltres li hem fet una esmena en aquest sentit, pensant, bé, si se'n fan molts, a mig i a llarg termini aconseguiran que, com a mínim, no hi hagi una inèrcia de fer pujar pisos. Però no, vostès els diuen que, per acord de Consell de Govern, el preu s'actualitzarà any rere any. Per tant, ni això.

I aquesta perversió arriba al màxim quan parlo dels hotels, perquè, és clar, vostès permeten construir cases on hi havia establiments hotelers, els exoneren de reserva d'aparcament, de superfície mínima d'habitatges, els permeten esbucar edificis i tornar-los a construir amb el volum inicial, encara que no s'adeqüin ni tan sols al planejament urbanístic, o construir habitatges en espais lliures d'una parcel·la destinada a hotels. I, per si no fos suficient, les places turístiques no les han de donar de baixa, ni tan sols això, sigui quin sigui l'origen, encara que l'origen d'aquelles places turístiques fossin places il·legals que es varen legalitzar en el seu moment. Per tant, el plantejament que fan és un model com el dels Pullman a Cala Major.

I d'això, Sra. Consellera, vostè no n'ha dit res en el torn incidental, miri que vostè ha aplicat la llei. Per què als hotelers, justament als hotelers, és l'única mesura que els ajuntaments no poden dir si la volen aplicar o no? Què passa? Que no han guanyat abastament, que encara s'han de folrar encara més? No sé si la Sra. Pocoví voldrà explicar-nos els motius pels quals aquesta mesura concretament els ajuntaments no poden dir el que pensen i no poden decidir si s'aplica o no.

La llei, a més de ser profundament contrària a la funció social del sòl i de regar amb beneficis caiguts del cel uns quants promotors i hotelers, és profundament classista, almanco al meu parer. I jo partesc de la premissa que fan falta cases, però just es planteja edificar-les en els barris de pisos. La llei diu

que per resoldre el problema de l'habitatge s'han de densificar els pobles i els barris, però s'oblida dels barris de xalets i s'oblida també del segon nucli més important de Mallorca, que és el sòl rústic.

Aquesta llei fa una aposta profunda per la societat dual, els xalets i els micropisos, els promotors faran pisos a preu limitat, però la major limitació del preu no vendrà pel preu que fixa el Govern, sinó per les prestacions. Seran pisos de preu limitat perquè seran pisos més petits, seran pisos de preu limitat perquè seran pisos que estaran a barris, amb manco serveis públics, amb menys zones verdes, sense aparcament, per tant... i vaig acabant, Sr. President.

Quan la consellera surt i diu que l'oferta de xalets i l'oferta de pisos per a residents no competeixen, jo crec que o bé no coneix la realitat o bé la vol ignorar de forma conscient, perquè no és ver que no competeixin, i no entraré a parlar que als residents se'ns expulsa dels barris, sinó que és que és evident que competeixen en luxe, els xalets de luxe i els pisos, perquè tenim un sòl limitat i quan cream, pel fet de pintar sobre un sòl uns usos, uns aprofitaments urbanístics, definim quins aprofitaments urbanístics i com es determina l'espai i, per tant, quines són les cases que s'hauran de fer. I, per tant, el que es diu és que a determinades zones podran estar amples i a d'altres més atapeïts, i aquesta llei crec que és molt clara en aquest sentit.

I nosaltres li hem fet dues esmenes en aquesta línia -i vaig acabant, president-: una, que als barris densos o als que siguin un 50% més densos que la mitjana del nucli de població no es pugui aplicar aquesta llei, precisament pels problemes que tenen aquests barris més densos, i dos, que també s'apliqui als barris de xalets unifamiliars. Si vostès creuen que s'han de fer més cases, per què no es fan més cases als barris de xalets unifamiliars?

Aquestes dues esmenes...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor, Sr. Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR:

... arriben vives. Esper que les aprovin.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo VOX se han presentado las enmiendas RGE núm. 458, 461, 463, 464, 465, 466, 469, 470 y 472/24. Tiene la palabra la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Buenas tardes, gracias, presidente. Cuando aprobamos el Decreto ley de medidas urgentes en materia de vivienda en este Parlamento, el pasado mes de octubre, ya advertimos de que el

mismo había sido elaborado sin la participación de nuestro grupo y que el texto debía mejorarse en profundidad, y por eso solicitamos su tramitación como ley para poder enmendarlo. No obstante, con la tramitación parlamentaria tampoco han sido incorporadas ninguna de las enmiendas que presentamos. Sí se han incorporado las enmiendas que ha presentado el Partido Popular, con nuestra abstención, hasta el punto de transformar ampliamente el texto, pero debo advertir que, desgraciadamente para los ciudadanos de Baleares, este texto sigue sin representar un avance significativo para permitir aumentar el número de viviendas en Baleares y dar así respuesta a los miles de ciudadanos que se ven impedidos de acceder a una vivienda, simplemente porque la escasez de vivienda disponible hace que los precios suban hasta límites impagables para la mayoría de los habitantes de estas islas.

El precio de la vivienda ha aumentado más de un 20% solo en el último año y sigue aumentando exponencialmente de forma descontrolada.

Esta ley, que introduce las llamadas viviendas de precio limitado, no tiene en cuenta que el coste de la construcción y la demora en la obtención de las licencias, que tardan años en concederse, hace que se pierda la inversión y que a los promotores no les salgan las cuentas.

Hemos planteado que de las nuevas viviendas que surjan de la aplicación de esta normativa, el 50% puedan ser a precio libre y el 50% a precio limitado, para que así, con las que sean de precio libre, el promotor pueda compensar la falta de rentabilidad de las viviendas que obligatoriamente tienen que vender a un precio limitado, pero el resto de grupos, incluido el Partido Popular, no han querido incorporar esta opción.

Si un promotor repercute un 20% sobre el precio de construcción, puede parecernos muchísimo, pero teniendo en cuenta que desde que empieza la inversión, con la compra del solar, la elaboración del proyecto, la obtención de la licencia de construcción, la construcción en sí, la obtención del fin de obra y la instalación de los suministros y células de habitabilidad, se tira perfectamente un mínimo de cuatro años. Resulta que la rentabilidad ya no es un 20%, sino un 5%. Esto hace que se encarezca el precio de la vivienda y que la rentabilidad, al final, sea que el porcentaje que carga el promotor sea todavía mayor para poder aguantar esta inversión.

Y es por ello vital reducir los tiempos en la obtención de licencias de obra y de fin de obra, pero la solución no puede ser la comunicación previa con el traslado de las responsabilidades a los arquitectos, estando sumergidos en una maraña de leyes urbanísticas que hace que los arquitectos se nieguen a acogerse a esa modalidad de comunicación previa. Por tanto, hay que acortar los plazos de obtención de licencias y hay que reducir drásticamente el volumen desmesurado de normativa urbanística, altamente interpretable en la mayor parte de sus aspectos, lo que se traduce en una inseguridad jurídica inasumible para cualquier profesional que no mueva una piedra sin que el funcionario municipal correspondiente le haya dado el visto bueno, no sea cosa que empiece la obra y luego aparezca un celador que interprete otra cosa, y ya la tenemos liada, con la construcción a medio hacer, miles de euros tirados

a la basura y los profesionales teniendo que asumir la responsabilidad por ello.

Otro aspecto que intentamos cambiar de esta ley a través de nuestras enmiendas es que el precio limitado no sea para toda la vida, si es por unos años, tal vez algún día se pueda recuperar la inversión, pero tampoco esa medida, esta enmienda fue aceptada por el resto de grupos, incluido el Partido Popular que votó en contra.

Otro inconveniente que tiene esta ley es su eficacia temporal de dos años. Acabo de referirme a que el proceso de construcción de viviendas es largo, pero también su inicio: encontrar el solar, conseguir la financiación, estudiar la viabilidad del proyecto, darle solo dos años de vigencia también ahuyenta la inversión. Ya sabemos que luego, dentro de dos años, probablemente debatiremos aquí la prórroga de esa ley, pero eso no es lo deseable, porque en el fondo es un hecho futuro no cierto y otra vez generamos inseguridad jurídica.

El límite del crecimiento de la altura de 1.4, es decir, no podemos crecer más de 1,4 veces el ancho de la calle, es también un impedimento a la aplicación efectiva de esta ley. Nosotros propusimos el crecimiento en altura mediante la ejecución de áticos retranqueados, es decir, la fachada del ático nuevo se encontraría retirada unos metros de la última planta construida, de la fachada de la última planta para evitar el oscurecimiento de las calles y permitir mayor crecimiento en altura, pero tampoco esta medida se ha querido incorporar a la ley.

Esta ley ha decepcionado muchas expectativas y nosotros nos vamos a abstener, sabiendo que, con los votos afirmativos del Partido Popular, es suficiente para su aprobación, dado que es uno de los puntos que se encuentran recogidos en el acuerdo de investidura, concretamente el punto número 100, que dice que aprobaremos una nueva ley de vivienda, así como un decreto ley de emergencia habitacional dentro de los seis primeros meses de legislatura.

Y nos abstenemos también porque a fin de cuentas se trata de una norma de carácter dispositivo y no imperativo, es decir que, al final, no obliga a la gente a llevar a cabo este tipo de construcciones; de hecho, es tan dispositiva que muchos ayuntamientos deciden incluso si en su municipio quieren poder aplicar esta normativa, y muchos han limitado tanto la posibilidad de aplicar la norma que la hacen inviable en bastantes de sus aspectos.

En fin, que estamos ante una norma que no ha satisfecho a casi nadie, ni a los promotores, ni a los arquitectos, ni a muchos municipios, y debo decir que tampoco va a satisfacer a los posibles compradores de vivienda, porque el precio limitado, que es para toda la vida, según esta norma, porque así lo establece esta ley, hace que todo aquel que tenga capacidad económica prefiera comprarse otra cosa, y quienes no tienen esa capacidad económica simplemente no pueden pagar este tipo de vivienda y lo que necesitan son ayudas a la compra de vivienda o poder acceder a viviendas de protección oficial.

Lo de las ayudas por la compra de vivienda es algo también necesario, que ha desaparecido desde que Mariano Rajoy retiró las deducciones por la compra de vivienda habitual, al menos antes podíamos recuperar parte de lo que habíamos pagado por la hipoteca, cuando hacías la declaración de la renta en el mes de junio, ahora ya no, se quitó en 2013 y nunca se ha recuperado.

La ley establece que los que adquieran estas viviendas no podrán tener otra vivienda en España, pero no dice nada del extranjero, no parece tampoco justo que un alemán, con su vivienda en Alemania, pueda venir aquí y acceder a una vivienda, de precio limitado, mientras que un español, con una vivienda en España, no puede hacerlo. También presentamos una enmienda en ese sentido y tampoco fue aceptada.

Aquí lo que necesitamos es aprobar medidas contundentes y dejarnos de experimentos, hay que recordar que en los últimos 20 años la población ha aumentado un 34% y la dejadez de las instituciones públicas y su falta de previsión, tanto en infraestructuras como en vivienda, ha sido una constante, y ahora pagamos las consecuencias. Hay que acabar con las políticas intervencionistas, prohibicionistas y de ataque a la propiedad privada, desarrolladas por los gobiernos de izquierda en los últimos ocho años, que han convertido el acceso a la vivienda en el principal problema de las familias de Baleares, con un aumento sin precedentes, tanto del precio de compra como del precio de los alquileres, que, sumado al aumento del coste de las hipotecas, obliga a las familias a destinar cada vez más recursos a la vivienda y que dificulta cada vez más la emancipación y la formación de una familia a los más jóvenes.

Hay que impulsar políticas de vivienda cuyo objetivo sea el aumento de la oferta, adaptada a las preferencias de los ciudadanos, aprovechando al máximo la construcción ya existente, dando incentivos y facilidades para su puesta en el mercado. Hay que reformar ampliamente la normativa en materia de vivienda, con el objetivo de desburocratizar las administraciones y simplificar los trámites, agilizar la concesión de licencias urbanísticas, eliminar los cuellos de botella en la administración, y facilitar la reforma, rehabilitación y reconversión de las viviendas por parte de sus propietarios.

Hay que construir vivienda pública para los empleados públicos de sectores con dificultad para encontrar trabajadores, como son los sanitarios, los docentes, los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad.

Hay que revisar toda la legislación en esta materia que no ha dado solución al acceso a la vivienda. Queda mucho por hacer y estos primeros meses de Gobierno, que han sido muy fructíferos en otros aspectos, como he tenido ocasión de recordar hoy en la sesión de control, con mi pregunta a la presidenta, no han sido demasiado productivos, en cambio, en cuanto a solucionar, al menos en parte, el problema de acceso a la vivienda que sufren los ciudadanos de Baleares. Esperamos pronto poder avanzar en la solución real de este problema, queda aún mucha legislación por delante, y confío en que así será, mediante la presentación de iniciativas, por parte del

Gobierno de Baleares, que afronten con valentía este asunto, y ahí sí tendrán nuestro apoyo afirmativo.

Mientras tanto, por lealtad institucional, nuestro voto será la abstención.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para posicionarse respecto a las enmiendas del resto de grupos, tiene la palabra, por parte del Grupo Popular, la Sra. Pocoví.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies president, bon dia senyores i senyors diputats. Bon dia, Sr. Reynés, director d'Habitatge, i acompanyants, benvinguts tots.

A la interpel·lació de la setmana passada de la Sra. Marquès a la consellera Vidal, va dir: la dificultat per accedir a un habitatge a preu assequible en aquesta comunitat és el problema més greu al qual s'enfrontarà el seu govern durant aquesta legislatura. I sí, Sra. Marquès, tenia vostè tota la raó, té tota la raó, el problema d'habitatge és l'herència de la nefasta gestió en polítiques d'habitatge aplicades per vostès...

(Remor de veus)

... durant aquests darrers vuit anys.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Des del minut zero d'aquesta legislatura, des de la conselleria s'ha fet feina al cent per cent per solucionar el problema heretat, aquest projecte de llei que avui és objecte de debat, dimanant del Decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge, va ser el primer paquet de mesures urgents posades en marxa per aquest govern, per fer front al problema de manca d'habitatge, per generar habitatges a preus assequibles, un 40% per sota dels preus de mercat, habitatges destinats a aquelles persones, a aquelles famílies, a aquells joves de rendes mitjanes, amb sous estable que, malgrat tenir aquests sous estables, veuen impossible poder accedir a un habitatge per mor l'increment desmesurat del seu preu d'aquests darrers anys; que, arran de les seves polítiques intervencionistes fracassades, ha augmentat el preu de compra un 90% i el de lloguer un 80%, de fet, a Palma és la ciutat que més s'ha encarit aquesta darrera dècada, quan vostès n'han governat vuit anys.

Un decret llei amb l'objectiu de generar habitatges a preu limitat, HPL, sense consumir territori i sense cost per a les arques públiques. La creació d'aquesta nova figura HPL ha estat i és molt qüestionada per vostès, però, per qüestions no fonamentades, tenint en compte que, segons el decret, l'article 30.3 de l'Estatut d'Autonomia, la comunitat té competència exclusiva en matèria d'habitatge.

Per altra part, he de recordar que aquestes mesures urgents respecten totalment l'autonomia municipal, motiu pel qual -en contra de les seves expectatives-, ja són 35 els ajuntaments que s'han pronunciat i 21 d'aquests ajuntaments ja han aprovat aplicar alguna, diverses o fins i tot totes les mesures, recordin-les: reconversió de locals, divisió d'habitatges, canvi d'ús de terrenys destinats a equipaments i increment d'alçàries d'edificacions existents.

I entre aquests 21 municipis en trobam de grans i de petits i de tot color polític, tenim Palma, on governa PP-VOX; Inca, un pacte PSOE-MÉS per Mallorca, aplicaran les quatre mesures; pobles més petits, Santa Maria, on governa un pacte, MÉS per Mallorca i PSOE, Puigpunyent, del PSOE, aplicaran dues mesures, la divisió d'habitatges i la reconversió de locals.

Hi ha també 10 ajuntaments que ja han aprovat de suspendre temporalment l'aplicació de les mesures a l'espera de valoracions tècniques, per exemple, Capdepera, del PP, o Pollença, del PSOE.

Vull esmentar precisament Manacor, un exemple de municipi governat per un pacte d'esquerres, en el novembre va acordar no aplicar -sí, senyora, el PSOE hi va donar suport, eh!- temporalment l'aplicació del decret...

(Remor de veus)

... el va suspendre el mes de novembre, i, precisament, aquest mes d'abril, després d'una valoració tècnica, ha decidit aplicar tres de les mesures.

Durant la tramitació del decret com a projecte de llei s'han presentat, s'han enregistrat 227 esmenes, i vull agrair a tots els grups parlamentaris la seva tasca amb la presentació d'aquestes esmenes. És cert que la majoria d'elles no seran acceptades, això no significa que no hagin estat valorades i analitzades...

(Remor de veus)

... simplement no van amb l'esperit d'aquesta llei -sí, Sra. Garrido, les hem revisades i amb molt bons ulls.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

El grup parlamentari n'ha presentades 23, que han quedades incorporades en ponència i en comissió, esmenes fruit de reunions amb ajuntaments i amb sectors implicats. La majoria d'aquestes esmenes són de modificació, algunes de qüestions reglamentàries per donar seguretat jurídica i altres més tècniques per aclarir l'aplicació de les mesures. Altres noves mesures ja ens les ha explicades la consellera, el programa de allotjament temporal per a aquell professorat desplaçat a les illes d'Eivissa i Formentera, igual per al personal sanitari, o bé la possibilitat de canvi d'ús residencial de parcel·les que tinguessin un ús d'allotjament turístic per generar habitatge als treballadors del món turístic.

Del total de les esmenes presentades, se n'han acceptades 31, 10 han estat transaccionades i n'hi ha 60 de les rebutjades que seran directament rebutjades perquè són de supressió, supressió d'articles o de disposicions addicionals. Per tant,

s'elimina part substancial de la llei, amb la qual cosa igualment seran rebutjades avui. Altres 25 esmenes són de modificacions incloses ja a les esmenes incorporades del Grup Popular. I altres esmenes seran rebutjades, com he dit abans, per anar en contra de l'esperit d'aquesta llei, i altres per no ajustar-se a qüestions específiques d'habitatge.

No tindrè temps de justificar-les totes, però intentaré argumentar les més rellevants.

Es proposa que tots els habitatges creats siguin habitatges de protecció oficial i eliminar la figura d'HPL, quan és aquesta figura l'objecte d'aquesta llei. No s'ha de confondre un habitatge a preu limitat amb un HPO, un habitatge protegit, un habitatge a preu limitat compta amb la iniciativa privada i va destinat a aquelles famílies de rendes mitjanes, mentre que un habitatge protegit és a càrrec de l'administració i va dirigit als col·lectius vulnerables. El compromís d'aquest govern és fer feina, seguir fent feina en la construcció d'habitatge protegit, de fet, es construeixen 424 habitatges i estam en conversacions amb una vintena d'ajuntaments per a cessió de sòls. Per cert, els record que vostès en varen prometre 15.000 i just en varen fer 364.

(Algunes aplaudiments)

Declaració de zones de mercat residencial tensionades. Recordin que aquest govern discrepa totalment de la Llei estatal d'habitatge, per això, amb altres comunitats de diferent color polític, es va interposar un recurs d'inconstitucionalitat perquè envaïa o perquè envaeix competències econòmiques. A més, la limitació de preus no ha funcionat en aquelles zones on s'ha aplicat, clar exemple de Catalunya o Berlín, ha estat un fracàs, el contrari, ha empitjorat les situacions i, sobretot, ha anat en contra, ha tengut un efecte contrari sobre aquelles famílies de rendes més baixes.

Per a aquest govern la solució no passa per limitar els preus de lloguer, sinó per incrementar l'oferta, i en aquest sentit va aquesta llei. Proposa que fins que els ajuntaments no decideixin aplicar les diferents mesures que preveu aquesta llei, aquesta no sigui d'aplicació.

He de dir que aquesta llei té un caràcter incentivador, és cert, vostès no ho han entès, però sí que ho han entès els ajuntaments que ja han aprovat els seus acords.

També ha dit...

(Algunes aplaudiments)

... que els ajuntaments fins i tot han presentat, han posat limitacions, uns condicionants perquè són ells, precisament, els que coneixen la realitat del seu municipi. Respecte a l'autonomia local.

Limitació de mesures a zones especialment denses i comptar amb un informe favorable per part dels ajuntaments que hi ha una suficiència dels serveis públics. Ja ho he esmentat, són els ajuntaments realment els coneixedors del seu terme municipal i per això són ells que acorden les mesures; mesures per construir habitatge a preu limitat sense consumir

territori en aprofitar tot allò que ja està construït o aquell sòl que està previst ja construir. A més, es tracta de mesures urgents per construir habitatges a preus assequibles i evitar procediments administratius innecessaris.

Prohibir la compra de segones residències per part d'estrangers, prohibició que aniria en contra del principi fonamental de lliure circulació de persones i de capital al mercat interior europeu. Sí m'agradaria recordar que en el 2022, la Sra. Armengol ja va intentar limitar els preus a la venda a estrangers, però en lloc de limitar la venda de..., limitar, diríem, prohibir la venda a estrangers, l'únic que va fer la Sra. Armengol va ser vendre la seva seu socialista d'Alaró a un alemany -sí, vostès ho sabran més que nosaltres.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Bé, per acabar, s'acaba el temps, per acabar aquesta primera intervenció, simplement m'agradaria dir que, en cap cas aquest govern...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

... no aplicarà polítiques intervencionistes com les seves.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Muchas gracias. Vamos a iniciar el turno de réplica. Por parte del Grupo Mixto, Sr. Castells, tiene la palabra.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. No he tengut temps a la meua primera intervenció de parlar de diversos aspectes concrets que hem esmenat i que després de tot el procés de deliberació i de debat, doncs no s'han resolt. Per exemple, ho hem defensat, hem presentat moltes esmenes, nosaltres considerem que no hi ha aquest tal respecte per l'autonomia municipal, és a dir, no hi ha una optativitat real dels ajuntaments, més aviat als ajuntaments, per defecte, se'ls aplica aquesta normativa. Per tant, se'ls obliga a haver d'actuar perquè se'ls apliqui aquesta normativa. Per cert, a Menorca ben poc seguiment ha tingut aquesta normativa.

Després, també aspectes menors que no s'han comentat, però desprotecció dels elements patrimonials, als elements patrimonials que estan implicats en projectes d'habitatge de preu limitat la protecció que se'ls dona és mínima.

Després, una temporalitat massa extensa d'aquest règim temporal; és a dir, la llei presumeix a la seva exposició de motius, no, aquesta aplicació és temporal perquè tingui un

efecte incentivador. Bé, temporal, és clar, com que s'aplica el règim ordinari de la Llei d'urbanisme i les seves pròrrogues, hi haurà cinc anys, al cap i a la fi hi haurà cinc anys per dur a terme les obres que es prevegin a l'empara d'aquesta llei.

Després també significa una amenaça per al comerç, una amenaça al comerç perquè, a veure, la conversió de locals en habitatges podem veure-la bé, podem estar-hi a favor, però també és una amenaça per al comerç, que prou feina té. És clar, vostès em poden dir, home, és que en lloc d'un comerç més val posar un habitatge; bé, és clar, és que hi ha comerços que presten servei a moltíssims habitatges, el comerç també és qualitat de vida. I, per tant, aquest és un element, evidentment, que també s'ha de tenir en compte.

Després, ja ho he comentat a la meua primera intervenció, l'increment irracional de la densitat sense tenir en compte la necessitat d'aparcaments, d'escoles, de centres de salut o la disponibilitat d'aigua, sense anar més enfora; és a dir, tenim municipis en els quals el planejament està paralitzat perquè no hi ha..., no es pot garantir el proveïment d'aigua. El que passa és que, és clar, vostès això ja ho solucionaran ara carregant-se la Comissió Balear de Medi Ambient. Per tant, tirem milles!

Després, també, un altre tema, la inseguretat jurídica. És clar, em sap greu, em fa gràcia que vostès sempre s'omplen la boca d'inseguretat jurídica i són l'amenaça més greu contra la seguretat jurídica: la figura de la declaració responsable queda molt bé sobre el paper, però els primers que hi estan totalment en contra és el Col·legi d'Arquitectes, no en volen saber res de declaracions responsables. És que fins i tot els ho ha d'explicar la gent de VOX, el risc que això implica i que, per tant, evidentment, farà que en molts casos no hi hagi projectes i, en els casos que hi hagi projectes, sabrem quan comencen i ja veurem com acabaran. D'aquests 200 si els que es facin per declaració responsable, ja veurem quants se n'acabaran fent i si rebran el final d'obra o es quedaran fora d'ordenació o després els faran una altra amnistia perquè, encara que estiguin fora d'ordenació, al final estiguin ajustats al planejament.

Després també l'entrada en vigor, nosaltres teníem una esmena en què dèiem, bé, escolti, si el registre d'habitatge de preu limitat és un element tan important perquè tot aquest constructe funcioni, esperem que la llei entri en vigor a què estigui en marxa el registre de l'habitatge de preu limitat. Bé, doncs ja ho veurem quan es posarà en marxa, però, és clar, és un element fonamental, perquè és el que realment dona transparència a tot el que és habitatge de preu limitat, i, per tant, d'alguna manera, regula el trànsit posterior que es faci amb aquests habitatges. Per tant, aquest, com tantes altres coses... aquest matí feia una interpel·lació a la consellera de Presidència, una llei del 2011 encara està esperant que l'apliquin. Ja veurem si es farà o no es farà el registre d'habitatge de preu limitat.

I per acabar, i com a element que a nosaltres més ens disgusta, l'amnistia, l'amnistia, és a dir, declarar ajustat al planejament fragments d'edificacions que estan fora d'ordenació; és a dir, pel fet que allà s'hi facin habitatges a preu limitat passarà a estar ajustat al planejament, la qual cosa és una tergiversació absoluta del planejament. Perquè tu tens un planejament i en funció d'aquest planejament dius, això queda

fora d'ordenació, doncs ara, bé, si allà es fa un habitatge de preu limitat, resultarà que aquell pla..., és a dir, l'ajuntament haurà d'ajustar el planejament a una cosa que està en contra del propi planejament que va fer l'ajuntament. És a dir, una solució que des del punt de vista conceptual és realment immenjable.

I després aquesta desvinculació, que és molt ocorrent, desvinculem que una cosa estigui ajustada al planejament a les condicions d'habitabilitat, és clar, fins ara, si no estava ajustat al planejament no es podia tenir la cèdula d'habitabilitat. Escolta, una idea brillant: separem, desvinculem, per tant, encara que allò no estigui ajustat al planejament, si compleix unes mesures específiques, que hem fet amb aquest decret, amb aquesta llei, perquè puguin tenir la cèdula d'habitabilitat, els donarem igualment la cèdula d'habitabilitat i així premiarem aquestes construccions que estan fora d'ordenació, o que han quedat inadequades. I, per tant, donaran un premi a aquells promotors que han fet coses que no s'ajustaven al planejament.

Per tant, ho considerem un despropòsit, considerem que no és la via per solucionar els problemes d'habitatge a les Illes Balears, tant pels arguments que he esgrimit a la meva primera intervenció, com totes aquestes objeccions que tenim a aspectes concrets i, per tant, mantindrem el nostre vot en contra.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Socialista, Sra. Garrido tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies. Sra. Pocoví, vol parlar de seus? Sap com varen pagar la seu que tenim aquí, a veïnat, la reforma, el Partit Popular...?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... Amb doblers de la corrupció, condemnats i els han hagut de tornar, i no únicament la seu del Partit Popular a Balears, la seu a Madrid del Partit Popular, en el carrer Gènova, de la mateixa manera.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per tant, Sra. Pocoví, Sra. Pocoví! I, a més ve aquí i diu: no els hem aprovat les esmenes, però ens les hem mirades. Home, només faltaria!...

(Algunes rialles)

... És que només faltaria! La resta, si no, hauria estat una falta de respecte, que directament no ens haguessin aprovat les esmenes sense tan sols llegir-les, com a mínim la lectura... -que crec han pogut aprendre alguna cosa de les esmenes que s'han presentat des de l'oposició, malgrat no les hagin acceptades.

I quan els sentim parlar de classes mitjanes, que podran comprar aquests habitatges a preu limitat, és clar, posem exemples, perquè si no aquí sembla que això és com a *Los mundos de Yupi*, que això tot és fabulós i la gent es pot comprar una casa quan vol, dades tretes de la web de la conselleria, no me n'he inventada cap ni una: els habitatges de nova planta a ciutats com Palma, Calvià, Maó, Inca, Eivissa, Manacor, Ciutadella, Campos, Muro, Ses Salines, tenen un cost de 3.567,12 euros el m². Què vol dir això? Perquè passam a traduir-ho a preu d'habitatge, vol dir que un habitatge de 90 m², 2 habitacions, el normal, costaria 321.000 euros, més un 10% d'IVA, que són 32.000 euros més, per tant, 353.000 euros. Li record el que deia el Sr. Sagreras sobre els habitatges de Metrovacesa, que sortien a 280.000 euros i deia que era un desastre, perquè eren habitatges de luxe? Idè els seus habitatges a preu limitat què són?...

(Remor de veus)

... Són habitatges d'hiperluxe? Per a qui estan pensats? 350.000 euros no estan pensats per a la classe mitjana i treballadora d'aquest país, no estan pensats per als joves que es volen emancipar, no hi estan pensats. Estan pensats per a aquells que a vostès els interessa pensar, perquè aquesta figura de l'habitatge a preu limitat, tampoc no han innovat tant, l'han copiada de Madrid, han fet això, l'han copiada de Madrid. Però a Madrid han tengut la decència que, com a mínim, a aquelles persones que puguin comprar un habitatge d'aquest tipus els han limitat amb l'IPREM, amb el que guanyen cada any. Vostès ni han tengut la decència de fer aquesta limitació, copien a Madrid i copien malament, això és el que han fet amb aquest tipus d'habitatges.

(Alguns aplaudiments)

I la consellera ha vengut aquí a dir-nos que han creat 200 cases, això és el creacionisme, allò de *en el séptimo día* i companyia, que han creat 200 habitatges d'aquest tipus a cost zero. A cost zero, a nivell territorial? No. I no repetiré el que li ha dit el Sr. Rosa, quant a subministraments, recursos hídrics, clavegueram, etc., no ho repetiré perquè crec que ho sabem. Per tant, a cost zero no. Però és que el cost social aquí és importantíssim, el cost que pagam tots i cada un dels ciutadans d'aquestes illes, per la seva proposta de modificació de la llei en aquest sentit, és brutal. Perquè, a més aquí tornen ser cínics, com ho són sempre, vostès diuen que no poden limitar els preus, no poden limitar els preus si es tracta de lloguer i aplicar la llei estatal, perquè el Sr. Feijóo i la Sra. Ayuso els diuen que això vostès no ho apliquin. No poden limitar els preus de lloguer, ara, sí poden limitar aquest tipus de preu de lloguer, aquest tipus de preu de compravenda, si són aquests habitatges de preu limitat que s'han inventat o que han mal copiat de Madrid.

Però no poden aplicar les zones tensionades en aquesta comunitat autònoma, que el que farien seria afavorir els joves d'aquesta terra, afavorir les famílies d'aquesta terra, perquè es limitaria l'increment del preu de l'habitatge del lloguer, s'incrementaria en molt. Què fan vostès? Diuen que no. Per què? Perquè volen que els mateixos que han guanyat doblers fins ara, continuïn guanyant doblers. Aquest és el fons que té aquesta llei, aquest és el fons que tenen les polítiques

d'habitatge d'aquest govern, això és el que cerca aquest govern, únicament guanyen doblers uns quants. A vostès els és igual si el preu de l'habitatge continua incrementant-se, si es continua incrementant i al mateix temps, els que vostès volen, els seus companys de professió, vostè és agent de la propietat immobiliària, Sra. Consellera, per tant, si els seus companys continuen guanyant doblers, això és el que interessa al Partit Popular.

Vostès no han pensat en els ciutadans de Balears, no han pensat en les classes mitjanes, vostès no han pensat en els petits propietaris que tenen un habitatge i que si declaren zona tensionada es podran desgravar fins a un 90% del que cobrin de renda, no hi han pensat en aquests, únicament han pensat...

(Alguns aplaudiments)

... en els propietaris que tenen més de 10 habitatges en propietat...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... aquests són els seus, la resta de ciutadans són els nostres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Rosa, tiene la palabra.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Sra. Pocoví, jo crec que he intentat ser clar en la meva exposició, però jo li ho repetesc per si no m'he explicat com toca: el sòl val el que s'hi pugui fer, quan vostè diu que vostès no seran intervencionistes, jo crec que ignoren tota la filosofia i tot el funcionament de l'urbanisme. L'urbanisme consisteix a pintar sobre un mapa els aprofitaments econòmics del sòl i a dir si es poden fer uns equipaments, si es poden fer cases, si es poden fer altres usos, com pugui ser l'aprofitament agrícola, o d'altres. Per tant, que hi guanyi jo o no hi guanyi en una parcel·la, depèn del que diu l'administració. Jo no sé si és que vostès han renunciat també a fer urbanisme, de moment ho sembla. Però no sé si és això el que em diu vostè, quan vostès diuen que no fan intervencionisme, perquè, és clar, quan pinten a un mapa que es poden fer cases allà on no se'n podien fer, això és intervencionisme, i diuen: vostè, que és propietari d'una parcel·la en què fins ahir es podien fer 5 plantes, avui en podrà fer 8. Això és intervencionisme, està dient: vostè de cop i volta ha guanyat el dret de fer 3 plantes més. I això és intervencionisme.

Per tant, igual que ho és dir: en aquesta parcel·la només es poden fer equipaments esportius. I d'això vostè no en diu res.

Igual que tampoc no ha dit res, jo li he demanat i l'he interpellada directament del tema dels hotels. D'aquesta part se n'obliden: per què els ajuntaments no poden dir res sobre això? Jo li agrairia que m'ho pogués explicar. A mi em sembla súper legítim, trob que ens sobren hotels i ens falten cases, em sembla perfecte que es transformin els hotels en cases, ara bé, el mínim és que, ja que permetem aquests aprofitaments econòmics, suplementaris als hotels, el mínim és que es donin de baixa aquestes places turístiques. Aquesta esmena també arriba viva, hi votaran a favor o en contra? Ho dic més que res perquè el Sr. Bauzá s'omple la boca de dir que hi ha moltes places turístiques, que és un desgavell, que en sobren. Votin-la a favor, votin a favor de l'esmena i faran content el Sr. Bauzá, que justament ara no hi és, devia ser que aquesta part del ple no era interessant!

Sigui com sigui, la tramitació d'aquest projecte de llei arriba amb setanta..., vull dir, nosaltres hem fet 77 esmenes, de les quals 10 han estat aprovades en la tramitació, la majoria són de caràcter tècnic i venien a millorar una mica el redactat, no tenien un component polític; n'hi ha dues que sí que el tenen i crec que ho hem de posar en valor i ho hem de celebrar: la primera és que els habitatges de preu limitat, com a mínim, no es puguin destinar el dia de demà a lloguer turístic, el mínim. I l'altra és una reserva per a joves del 30%, que crec que és una cosa que hem de celebrar i que hem de generalitzar la visió del col·lectiu jove a totes i cadascuna de les polítiques públiques.

Una altra esmena que nosaltres, Sra. Pocoví, i tampoc no ho ha comentat, els hem salvat la papereta, perquè aquest decret llei, quan nosaltres fem una esmena en la qual diem que és important la suficiència dels serveis públics, vostè diu que els ajuntaments ja coneixen la realitat. És clar, el que passa és que jo no sé si és que dins el mateix govern no es parlen uns amb els altres, perquè quan nosaltres diem al conseller d'Educació que han fet una esmena per aprofitar les trinxes restants d'un solar, com pugui ser el solar d'una escola, per fer-hi habitatges a preu limitat, el conseller d'Educació s'estira els cabells, perquè diu: ostres!, jo és que volia ampliar escoles, o volia fer escoletes o volia fer altres coses; i el mateix si fos aquí la Sra. Cirer, d'Afers Socials, ens diria, i el mateix ens diria la Sra. García, si també fos aquí, de Salut. Per tant, tanta previsió no havien tengut, ni que sigui... el proper seria que parlassin entre ells abans d'aprovar les coses en Consell de Govern.

Sigui com sigui, arriben vives una sèrie d'esmenes, que n'he comentades algunes, densitat de població, aprofitaments urbanístics i altres qüestions importants com pugui ser la seguretat jurídica. Nosaltres creiem que tot aquest decret llei o aquest projecte de llei es basa en l'optimisme radical de pensar que la gent fa les coses així com toca perquè sí, per ciència infusa, amb una declaració responsable en sortim. Idò no, hi ha d'haver una sèrie de control, ni que sigui perquè aquesta és la tasca que té l'administració, i ni que sigui obligar que els propietaris inscrivin al Registre de la Propietat la condició d'habitatge de preu limitat, perquè pot passar que transmetin després el bé i ni tan sols consti en aquesta transmissió del bé, no figuri a la nota simple, vull dir que em sembla que és com a bàsic.

Moltes d'aquestes qüestions, entenc que no... o cap d'elles no s'hi incorporarà a dia d'avui, per tant, entenc que el consens

aquest que demanaven, almanco per part del Grup Popular, no s'acomplirà.

Sigui com sigui, sí que volia acabar la meva intervenció i agrair la feina als lletrats; agrair també la feina de tots els portaveus que han participat en aquest projecte de llei, ara almanco ha estat la meva primera ponència i el meu primer projecte de llei que es tramita. I jo, la veritat, sortir d'aquest ple, poder parlar les coses amb un cert assossec i amb una certa calma i poder debatre els punts, encara que després no se'ns aprovi la immensa majoria de les coses que hem plantejat, jo ho agraeisc i agraeisc sobretot el bon tarannà i el bon fer de tots els grups parlamentaris, ni que sigui en privat, després, en públic aquí sembla que ens hem d'escriu els uns als altres. Per tant, moltíssimes gràcies.

No podrem donar suport a aquest projecte de llei, perquè no compartim la filosofia i crec que ha quedat més que clar a la meva exposició, però vagi per dit que agraeisc el tarannà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Por el Grupo VOX, Sra. Ribas, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

No haré uso, gracias.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo, muchas gracias. Por parte del Grupo Popular, Sra. Pocoví, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. Senyors d'esquerres, se'n recorden vostès de la llei Carbonero, la Llei 5/2008, per construir... bé, per a més construcció amb reserva pública de sòl per urbanitzar més territori? Una nota de premsa que vaig llegir, que feia referència a aquesta, deia, la tenc aquí, feia referència a aquesta llei Carbonero: *“Podrá saltarse toda la burocracia y la tramitación urbanística. Lo cierto es que la recalificación...*

(Remor de veus)

... de los solares evitará buena parte de los controles urbanísticos de los ayuntamientos i els consells insulars, *con lo que podría restarse transparencia al proceso*”. I ara s'atreveixen vostès a qüestionar la figura de preu limitat?

(Alguns aplaudiments)

És evident que les polítiques en matèria d'habitatge no tenen resultats d'un dia per l'altre, requereixen del temps. Aquest...

(Remor de veus)

... -sí-, aquesta llei encara no ha estat aprovada i ja hi ha en marxa 200 projectes a diferents municipis...

(Continua la remor de veus)

... Ahir mateix ho vàrem poder veure a Sant Josep, que ha anunciat 250 pisos que té prevists treure al mercat de lloguer, gràcies a aquesta llei; Sant Antoni regularitzarà una dotzena d'edificis inacabats per destinar a habitatges a preu limitat, gràcies a aquesta llei; IBAVI ha pogut activar una promoció de 12 habitatges a Alaior, que estava paralitzada des de feia més de deu anys i, gràcies a aquesta llei... -sí, Sr. Pons-, gràcies a aquesta llei s'ha pogut activar...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

I aquestes no són les úniques mesures posades en marxa, aquest govern fa i seguirà fent feina en fer el que vostès no varen fer aquests darrers vuit anys, que és aplicar polítiques per incrementar, per augmentar l'oferta d'habitatges: programa...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... programa de Lloguer segur, possibilita la seguretat jurídica als propietaris que, per culpa de les seves polítiques socialistes, per culpa de la seva llei estatal, no s'atreveixen a posar els seus habitatges al mercat de lloguer; incentius de deduccions fiscals per a propietaris que posin els seus habitatges al mercat de lloguer, en donar seguretat als propietaris, però sobretot en incrementar l'oferta al mercat.

I, per cert, 2021, el Sr. Sánchez va fer una proposta de bonificar fiscalment... limitant... per no limitar el preu del lloguer, i els seus socis de Podemos li varen bloquejar. Ara, el Sr. Costa ens ha anunciat deduccions als propietaris que treuran els seus habitatges al mercat de lloguer i ens surt el Sr. Sánchez i diu que impugnà l'ajuda a Balears a aquells propietaris que treuen...

(Remor de veus)

... -sí, avui mateix els ho ha demanat la presidenta, de quin costat estaran vostès?

I aquest cap de setmana mateix hem pogut llegir a premsa: *“Sánchez dice que esta es la legislatura de la vivienda y multiplicará por ocho sus esfuerzos”*, realment, una de dues, o bé el Sr. Sánchez no té clar el concepte de multiplicar, o bé, una vegada més, intenta riure's dels ciutadans d'aquesta terra, cosa...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... cosa que el Govern de Marga Prohens no permetrà.

Facilitats als joves en eliminar l'impost de transmissions patrimonials, ja són més de 250 els que se n'han pogut beneficiar. El programa Construir per llogar, en comptar amb

la col·laboració privada per crear habitatges al mercat de lloguer, mesura durament criticada per vostès, però ara fa uns dies també ha sortit el Govern: “*El Gobierno apuesta por la colaboración público-privada para resolver el problema de la vivienda*”. A veure si s'aclareixen vostès!

I res, se m'acaba el temps i sí que m'agradaria dir, Sra. Consellera, agrair-li a vostè i a tot el seu equip la seva implicació, el seu esforç en adoptar mesures per fer front a aquest greu problema d'habitatge heretat després d'aquests vuit anys de les nefastes gestions d'un govern d'esquerres, i especialment al director general, Sr. Reynés, moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats, no haurien d'oblidar que som aquí i la nostra responsabilitat és aprovar mesures per fer front a aquest real problema de l'habitatge, la nostra responsabilitat és aprovar mesures per garantir un habitatge digne a tots els ciutadans, tal com mana la Constitució, i aquesta és la nostra tasca.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

(*Remor de veus*)

Silencio, por favor. Terminado el debate, vamos a pasar a las votaciones. Ya saben que si ningún grupo lo pide, votaremos conjuntamente las enmiendas y demás puntos según la agrupación que se les ha facilitado.

En primer lugar, votaremos las enmiendas del Grupo Mixto siguientes: la 188/24, 176, 189, 190, 440, 441, 177, 374, 365, 366, 367, 370, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 404, 405, 407, 408, 409, 410, 411, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 421, 422, 424, 426, 427, 428, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 450, 429, 368, 369, 430, 431, 185, 434, 437, 435, 436, 186, 187 y 371. Votamos.

24 a favor, 35 en contra.

Votamos a continuación las enmiendas del Grupo Mixto números 362, 363, 373, 372, 374, 432 y 361. Votamos.

7 a favor, 35 en contra, 17 abstenciones.

Votamos las enmiendas del Grupo Socialista RGE núm. 210, 191, 203, 192, 204, 193, 194, 205, 195, 206, 196, 197, 207, 198, 199, 200, 209, 214, 215, 216, 217, 219, 220, 218 y 202. Votamos.

25 vots a favor, 34 en contra.

Votamos las enmiendas del Grupo MÉS per Mallorca, 336, 337, 338, 339, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 341, 285, 296, 299, 307, 314, 315, 316, 317, 318, 321, 322, 325, 326, 328, 329, 333, 334, 343, 344, 286, 287, 290, 291, 292, 302, 303, 276 y 281. Votamos.

25 vots a favor, 34 en contra.

Votamos la enmienda del Grupo MÉS per Mallorca RGE núm. 288. Votamos.

25 a favor, 34 en contra.

Votamos las enmiendas del Grupo VOX RGE núm. 463, 464, 465, 466, 469, 470, 472, 458, 459, 460 y 461. Votamos.

7 a favor, 52 en contra.

Votamos las enmiendas del Grupo Socialista RGE núm. 208, 201 i 213. Votamos.

19 a favor, 34 en contra y 6 abstenciones.

Votamos las enmiendas del Grupo Socialista RGE núm. 211 y 212. Votamos.

19 a favor, 40 en contra.

Pasamos al articulado, exposición de motivos, disposiciones y denominación. En primer lugar, los artículos, disposiciones y denominaciones a los que se mantienen enmiendas. Votación conjunta del artículo 1, 2, 3, disposición adicional primera, segunda, tercera, cuarta, quinta, sexta, séptima, novena, décima, undécima, duodécima, disposición adicional duodécima bis, *quinquies*, *sexies*, *septies*, *octies*, *novies*, *decies*, disposición final primera bis, disposición derogatoria única, disposición final primera y segunda y exposición de motivos. Votamos.

27 a favor, 25 en contra, 7 abstenciones.

Votamos la disposición adicional duodécima ter i *quater* y la final segunda bis. Votamos.

45 a favor, 7 en contra, 7 abstenciones.

Y, finalmente, votamos los artículos, disposiciones y denominaciones respecte a los que no se mantienen enmiendas, son la denominación del proyecto de ley, la adicional octava y la transitoria única. Votamos.

27 a favor, 25 en contra y 7 abstenciones.

Se faculta a los servicios jurídicos de la Cámara para hacer las correcciones y modificaciones técnicas necesarias para que la ley tenga una reacción coherente y se proclama aprobada la Ley de medidas urgentes en materia de vivienda.

Y se levanta la sesión.

(*Alguns aplaudiments*)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
